

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. října 2010 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miloslava Studničky a přísedících Ing. Jaroslava Bezpálce, CSc. a Stanislavy Kotišové t a k t o:

Obžalovaní

1) David V . ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, od 12.8.2009 ve vazbě ve Vazební věznici v Ostravě 1,

2) Jaromír L . ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx t.č. bytem xxx, od 12.8.2009 ve vazbě ve Vazební věznici v Ostravě 1,

3) Ivo M . ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, od 12.8.2009 ve vazbě ve Vazební věznici v Ostravě
1,

4) Václav C . ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, od 12.8.2009 ve vazbě ve Vazební věznici v Ostravě
1,

se uznávají vinnými,

ž e

v rámci své příslušnosti k extremistickým skupinám a hnutím, spojené s rasovými projevy, ve snaze se v rámci těchto hnutí i vůči společnosti zviditelnit provedením větší akce, před 120. výročím narození Adolfa Hitlera, připadajícím na 20.4.2009, které si členové těchto skupin obvykle připomínají pořádáním nejrůznějších akcí, dne 18.4.2009 kolem 23.45 hod., po předchozím plánování, poté, co obžalovaný Jaromír L., znalý místních poměrů ve Vítkově, okr. Opava, vytipoval dům čp. xxx v ulici xxx ve Vítkově, obývaný početnou romskou rodinou s malými dětmi, v úmyslu založit požár a usmrtit obyvatele domu pro jejich příslušnost k této etnické skupině včetně osob mladších 15-ti let, poté, co po vzájemné domluvě společně přijeli do Vítkova automobilem Škoda Favorit, reg.zn. xxx, obžalovaného Davida V., který nejprve řídil obžalovaný Václav C. a dále ve Vítkově obžalovaný Jaromír L., v blízkosti místa útoku si připravili tři zápalné láhve tak, že obžalovaný Jaromír L., Ivo M. a Václav C. nalili nejméně do tří čtvrtin skleněných láhví od alkoholických nápojů o obsahu nejméně 0,7 litrů benzín zn. Natural, do hrdel láhví vložili smotky tkaniny tak, že z ní vytvořili zápalné knoty, láhve, benzín i tkaninu předtím obstaral obžalovaný Václav C. po domluvě s Davidem V. a Ivo M., nasedli do automobilu, který poté řídil obžalovaný Jaromír L., na místa spolujezdce řidiče se posadil David V. a na zadní sedadla se posadili obžalovaní Ivo M. a Václav C., a přijeli k vytipovanému domu v ulici xxx. V průběhu jízdy si mimo obžalovaného Jaromíra L. zamaskovali obličeje a

nasadili rukavice a po příjezdu k domu z automobilu vystoupili obžalovaní David V., Ivo M. a Václav C. s připravenými zápalnými láhvemi, přistoupili k domu stojícímu podélně v blízkosti místní komunikace, zapálili knoty láhví zapalovačem obstaraným obžalovaným Jaromírem L., každý z nich se postavil k jednomu ze čtyř oken, v pořadí odleva, obžalovaní David V., Ivo M. a Václav C. zápalné láhve s hořícími knoty vhodili do oken, takže došlo k rozbití láhví a rozhoření benzínu a k zapálení hořlavých látek v domě a poté z místa odjeli připraveným automobilem. Tím způsobili v celém domě rychle se šířící požár a následné úplné vyhoření domu. Hořícím benzínem byla potřísněna nezletilá **N. K.**, nar. xxx, která spala na válendě pod oknem a utrpěla zranění bezprostředně ohrožující život, popáleniny II. až III. stupně na 77 % povrchu těla a popálení horních cest dýchacích, popáleniny byly lokalizované téměř na celém obličeji, na přední části hrudníku, v bederní krajině a v celém rozsahu dolních a horních končetin, na některých místech dosahovaly až IV. stupně a v důsledku těchto poranění byla poškozená hospitalizována od 19.4.2009 do 2.12.2009 ve Fakultní nemocnici v Ostravě a následně byla opakovaně hospitalizována sedm i více dnů. Podrobila se 14 operacím, nadále se podrobuje pravidelným rehabilitacím spojenými i s hospitalizacemi, lékařské zákroky řešily zajištění dýchacích cest, odstranění spálené devitalizované kůže, amputaci čtvrtého a pátého prstu pravé ruky a pátého prstu levé ruky, v pravé dolní končetině došlo ke zkrácení Achillovy šlachy s poruchami chůze a stání. Doposud není u poškozené obnovena úchopová schopnost pravé ruky a zůstaly jí plošné jizvy v obličeji, na trupu a všech končetinách. Také se u ní projevují potíže ve smyslu psychické retardace. Při lékařských zákrocích jí byly prováděny autotransplantace kožních štěpů. V průběhu dlouhodobé hospitalizace byla poškozená nezletilá N. K. opakovaně v ohrožení života v důsledku popáleninového šoku, selhávání funkce ledvin a sepsí. Do budoucna se u ní předpokládá řada nutných plastických zákroků, které ale neodstraní způsobené následky. Poškozená **Anna S.**, nar. xxx, utrpěla popáleniny II. stupně celkem na 27 % povrchu těla, které byly lokalizovány především na horních a dolních končetinách a na levé straně tváře, pro které byla hospitalizována v popáleninovém centru Fakultní nemocnice v Ostravě v době od 19.4.2009 do 2.5.2009 a od 22.8.2009 do 3.9.2009. U poškozené Anny S. v důsledku tohoto útoku došlo k rozvinutí posttraumatického syndromu s úzkostně depresivní symptomatikou. **Pavel K.**, nar. xxx, utrpěl popáleniny II. a III. stupně celkem na 11 % povrchu těla,

kteřé především byly na horních a dolních končetinách, na přední straně trupu, pro které byl hospitalizován od 19.4. do 20.4.2009 ve Slezské nemocnici v Opavě a jednalo se u něj o středně těžká poranění s průměrnou dobou léčení 3 týdnů. V případě poškozených nezl. N. K., Anny S. a Pavla K. nedošlo k jejich usmrcení pouze shodou okolností nezávislých na vůli obžalovaných a v důsledku poskytnutí vysoce kvalifikované lékařské péče. V místnosti obývané poškozenou Annou S., poškozeným Pavlem K. a poškozenou nezl. N. K. také byly přítomny **nezl. K. S.**, nar. xxx, **K. K.**, nar. xxx, **nezl. P. K.**, nar. xxx, které spaly v postelích na protilehlé straně zasaženého okna, přičemž opět jen shodou náhod nedošlo k jejich zasažení hořícím benzínem, utrpění popálenin a k bezprostřednímu ohrožení jejich života. V druhé části domu byli přítomni poškozená **Vlasta M.**, nar. xxx, která nespala, poškozený **Václav M.**, nar. xxx, který spal. V době vhození zápalných láhví Vlasta M. nebyla v bezprostřední blízkosti okna, okamžitě vzbudila svého manžela Václava M., spícího v posteli přímo pod oknem a neutrpěli popáleniny. Obžalovaní si noční dobu vytipovali, objekt a založení třech ohnisek požáru zvolili v úmyslu usmrtit osoby přítomné v domě, případně ztížit jejich záchranu. Zapálením domu způsobili škodu v částce nejméně 131.260,- Kč, dům musel být posléze demolován. Další škodu způsobili shořením vybavení domu a osobních věcí poškozených,

t e d y

jednak

dopustili se jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtili a takový čin spáchali na více osobách, zvláště surovým a trýznivým způsobem, na osobách mladších než patnáct let a pro jejich příslušnost k etnické skupině, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak

zničili cizí věc a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaní David V., Jaromír L., Ivo M. a Václav C.

jednak

pokus trestného činu vraždy podle §§ 8 odst. 1 k 219 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm.b), písm.e), písm. g) tr. zákona účinného v úplném znění do 31.12.2009, spáchaný formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 téhož zákona,

jednak

trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zákona účinného v úplném znění do 31.12.2009, spáchaný formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 téhož zákona,

a o d s u z u j í   s e

obžalovaní David V., Jaromír L. a Ivo M., a to každý z nich

podle §§ 219 odst. 2, za použití 29 odst. 2, 35 odst. 1 tr. zák. účinného do 31.12.2009 k úhrnnému a výjimečnému trestu odnětí svobody v trvání **22 (dvacetidvou) roků**.

Podle § 39a odst. 2 písm.d) tr. zák. účinného do 31.12.2009 se každý z těchto obžalovaných k výkonu uloženého úhrnného výjimečného trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 29 odst. 1 tr. zák. účinného do 31.12.2009 se současně u každého z těchto obžalovaných rozhoduje, že **doba výkonu trestu** ve věznici se zvýšenou ostrahou se pro účely podmíněného propuštění do doby výkonu trestu **nezapočítává**.

Obžalovaný Václav C.

podle §§ 219 odst. 2, 29 odst. 2, 35 odst. 1 tr. zák. účinného do 31.12.2009 k úhrnnému a výjimečnému trestu odnětí svobody v trvání **20 (dvaceti) roků**.

Podle § 39a odst. 2 písm.d) tr. zák. účinného do 31.12.2009 se obžalovaný k výkonu úhrnného výjimečného trestu odnětí svobody zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. **jsou obžalovaní povinni** nahradit škodu a společně a nerozdílně zaplatit poškozeným:

Revírní bratrské pokladně, Zdravotní pojišťovně, se sídlem Michálkovická 108, 710 15 Slezská Ostrava, částku 7.449.359,- Kč.

Pavlu K., nar. xxx, bytem xxx, **částku 36.000,- Kč,** přičemž poškozený se se zbytkem nároku na náhradu škody podle § 229 odst. 2 tr.ř. odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Anně S., nar. xxx, bytem xxx, **částku 36.780,- Kč,** přičemž poškozená se se zbytkem nároku na náhradu škody podle § 229 odst. 2 tr.ř. odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Nezletilé N. K., nar. xxx, bytem xxx, zastoupené zákonnými zástupci Annou S., nar. xxx, a Pavlem K., nar. xxx, oba bytem na stejné adrese jako shora - do jejich rukou, právně zastoupenými Pavlem Uhlem, advokátem Advokátní kanceláře Rychetský, Hlaváček, Krampera, Kořenského 15, Praha 5, **částku 9.405.200,- Kč.**

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. se poškozená **nezl. N. K., nar. xxx,** bytem xxx, zastoupená zákonnými zástupci Annou S., nar. xxx, a Pavlem K., nar. xxx, oba bytem na stejné adrese jako shora, právně zastoupenými Pavlem Uhlem, advokátem Advokátní kanceláře Rychetský, Hlaváček, Krampera, Kořenského 15, Praha 5, **odkazuje** se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr.ř. se poškozená **nezl. K. S., nar. xxx,** zastoupená zákonným zástupcem Annou S., nar. xxx, bytem xxx, právně zastoupenou Pavlem Uhlem, advokátem AK Rychetský, Hlaváček, Krampera, Kořenského 15, Praha 5, **K.**

K., nar. xxx, a **P. K.**, nar. xxx, zastoupené zákonnými zástupci Annou S., nar. xxx, a Pavlem K., nar. xxx, oba bytem na stejné adrese jako shora, právně zastoupenými Pavlem Uhlem, advokátem Advokátní kanceláře Rychetský, Hlaváček, Krampera, Kořenského 15, Praha 5, **odkazují** s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Obžalovaní jsou příslušníky extremistického hnutí spojeného s rasovými projevy, jehož mítinků a hudebních akcí se od roku 2006 pravidelně zúčastňovali i v zahraničí. V souvislosti se 120. výročím narození Adolfa Hitlera připadajícím na 20.4.2009 si po předchozím vytipování J. L. naplánovali žhářský útok proti uvedenému domu ve Vítkově obývaném početnou romskou rodinou, Vlastou M. a jejím manželem Václavem M., dcerou V. M. Annou S., druhem A. S. Pavlem K., dcerou A. S. nezl. K. S. a dětmi A. S. a P. K. nezl. K. K., nezl. P. K. a nezl. N. K. Vlasta a Václav M. v domě bydleli od roku 1983 a obžalovaný J. L., jak sám ostatně uvedl, ve Vítkově bydlel do svých 16 až 17 let a Vítkov znal. Členové těchto extremistických skupin a hnutí si výročí narození A. Hitlera obvykle připomínají pořádáním nejrůznějších akcí a V. C. si ve svém kalendáři datum vyznačil emotikonem. J. L. si dům za účelem útoku proti jeho obyvatelům vytipoval nejméně 3 měsíce předem. Obžalovaní D. V., J. L. a I. M. se na útoku spolu domluvili v jedné z opavských restaurací dne 17.4.2009. D. V. a I. M. dne 18.4.2009 mobilním telefonem opakovaně vyzvali obžalovaného V. C. k účasti na tomto útoku a aby si připravil láhve s benzínem a textilie. V. C. dne 18.4.2009 večer přijel do Horního Benešova, bydliště D. V. a I. M., s připravenými věcmi a jeho automobilem měli všichni odjet do Vítkova. V. C. použití svého automobilu odmítl z důvodu nedostatku benzínu v nádrži a peněz na jeho zakoupení a proto do Opavy za J. L. a později do Vítkova jeli automobilem D. V., který jej dal k dispozici. Automobil z Horního Benešova až do Vítkova řídil V. C. Po příjezdu do Vítkova zjistili, že nemají iniciační zdroj k zapálení benzínu a J. L. v restauraci napřed koupil zápalky, které ale podle nich byly neupotřebitelné a na jiném místě poté zakoupil zapalovač. V. C. přivezl několik láhví a obžalovaní J. L., I. M., V. C. na odlehlejší místo ve Vítkově u garáží nalili do tří skleněných láhví od alkoholických nápojů o obsahu nejméně 0,7 litrů nejméně do tří čtvrtin benzín zn. Natural. Do hrdel láhví vložili smotky bavlněné textilie a vytvořili tak z ní zápalné knoty. Z místa u garáží odjeli k domku vytipovanému J. L., který automobil dále řídil, na místo spolujezdce řidiče se posadil D. V. a na zadní sedadla se posadili I. M. a V. C. Před příjezdem k domu si obžalovaní mimo J. L. zamaskovali obličej, nasadili rukavice. Po příjezdu k domu z automobilu vystoupili D. V., I. M. a V. C. s připravenými zápalnými láhvemi. Přistoupili k domu stojícímu těsně vedle silnice a při čelním pohledu k domu se postavili odleva k jednomu ze čtyř oken. K prvnímu oknu odleva se postavil D. V., k druhému I. M. a k třetímu oknu vedle vchodových dveří V. C. Po zapálení knotů láhví je prudkým rozmachem vhodili do oken, takže láhve proletěly skly obou okenic ve všech třech oknech, došlo k

rozbití láhví, rozhoření benzínu a zapálení hořlavých látek v domě, takže požár byl založen v domě ve třech místech. V prvním okně odleva se vhozená láhev zadržela na TV anténě za oknem. Obžalovaní poté z místa ihned odjeli. V této době V. M. bydlící s manželem v místnosti v levé části domu při pohledu od silnice ještě nespala, dívala se na televizní pořad, zatímco V. M. spal. Po vhození láhví a rozhoření benzínu V. M. nebyla v blízkosti oken, ihned vzbudila manžela a oba začali oheň hasit. V. M. vyběhla před dům a spatřila v blízkosti domu automobil, do kterého podle ní nastoupili mladíci a zaslechla zvolání "cikáni shořte - uhořte". V místnosti v pravé části domu v době útoku také hrála televize. Zatímco u manželů M. byla okna zatemněna s horními průvěsy zatemňovací textilie, v pravé místnosti bylo zatemněno pouze okno vedle vchodových dveří, zatímco krajní okno zatemněno nebylo. Na pohovce pod zatemněným oknem v pravé místnosti spali A. S., P. K. s dcerou nezl. N. K. P. K. ulehl krátce před útokem, probudila jej rána vhozené láhve do pokoje a ihned vzbudil ostatní. Nezletilé děti K. S., K. K. a P. K. spaly v postelích na protilehlé straně zasaženého okna. Po vhození láhve s benzínem a jejím rozbití došlo k rozhoření benzínu, kterým byla zejména potřísněna N. K. P. K. nezl. N. okamžitě vynesl z domu, předal ji A. S., vyvedl další tři děti z domu a protože N. K. byla popálena, A. S. přešla plot do protější nemocnice - LDN, P. K. jí předal dítě a A. S. vyhledala lékařskou pomoc. Ostatní děti byly odvedeny do blízkého bydliště k jejich příbuzným. V. M. o pomoc požádala manžely B. bydlící ve vedlejším domě a František B. požár na tísňovou linku oznámil ve 23.51 hod. Ve 23.52 hod. byl z požárního sboru ve Vítkově uskutečněn výjezd, jednotka byla na místě ve 23.55 hod. a ve 23.57 hod. byl zahájen hasební zásah. Jednotka dobrovolných hasičů z Vítkova výjezd uskutečnila ve 23.54 hod., na místě byla ve 23.58 hod. a hasební zásah byl zahájen ve 23.59 hod. Jednotka dobrovolných hasičů z Budišova n. B. výjezd uskutečnila v 00.06 hod. příštího dne, na místě byla v 00.17 hod. a také ihned zahájila hasební zásah. Přesto došlo k plnému rozvinutí požáru, k vyhoření domu, shoření střechy a veškerého vybavení domu. Požár byl likvidován v 03.30 hod. N. K. utrpěla zranění bezprostředně ohrožující její život, popáleniny II. až III. stupně na 77 % povrchu těla, popálení horních cest dýchacích, téměř celého obličeje, na přední straně hrudníku, v bederní krajině a v celém rozsahu dolních a horních končetin a na některých místech popáleniny dosahovaly až IV. stupně. V jejich důsledku byla poškozená hospitalizována od 19.4.2009 do 2.12.2009 ve Fakultní nemocnici v Ostravě a také i poté byla opakovaně hospitalizována sedm i více dnů. Doposud se podrobila 14 operacím, nadále se podrobuje pravidelným rehabilitacím spojenými i s hospitalizacemi. Lékařské zákroky řešily zajištění dýchacích cest, odstranění spálené devitalizované kůže. Musela být provedena amputace 4. a 5. prstu její pravé ruky a 5. prstu levé ruky. V pravé dolní končetině došlo ke zkrácení Achillovy šlachy s následnými poruchami chůze a stání. Do současnosti poškozená nemá úchopovou schopnost pravé ruky a zůstaly jí plošné jizvy v obličeji, na trupu a všech končetinách. V průběhu celé hospitalizace byla N. K. opakovaně v ohrožení života v důsledku popáleninového šoku a selhávání funkcí ledvin a sepsí. V současnosti se u ní také projevují potíže ve smyslu psychické retardace. Do budoucna se u ní předpokládá řada nutných zákroků plastické chirurgie, které jí ale neodstraní způsobené následky. A. S. utrpěla popáleniny II. stupně celkem na 27 % povrchu těla, které byly lokalizovány zejména na horních a dolních končetinách, na levé straně tváře, pro které byla hospitalizována ve FN v Ostravě v době od 19.4.2009 do 2.5.2009, od 22.8.2009 do 3.9.2009. V důsledku žhářského útoku a utrpěného zranění u ní došlo k rozvinutí posttraumatického syndromu s úzkostně depresivní

symptomatikou. Její zranění bylo charakterizováno jako poranění středně těžké a průměrná doba léčení takového poranění může trvat cca 5 týdnů. P. K. také utrpěl popáleniny II. a III. stupně celkem na 11 % povrchu těla, které byly lokalizovány na horních a dolních končetinách, na přední straně trupu a byl proto hospitalizován v době od 19.4. do 20.4.2009 ve Slezské nemocnici v Opavě. Zranění u něj bylo kvalifikováno jako středně těžké poranění s průměrnou dobou léčby třech týdnů. Další nezletilé, které spaly na protilehlé straně místnosti, K. S., K. K. a P. K., nebyly hořícím benzínem zasaženy, neutrpěly popáleniny, které neutrpěli ani Vlasta a Václav M. Poškození nezl. N. K., A. S. a P. K., jakož další jmenovaní poškození, nebyli usmrceni pouze shodou okolností nezávislých na obžalovaných. V. M. tehdy ještě nespala, ihned vzbudila manžela V. M. a protože láhev s hořícím benzínem byla v jejich místnosti v krajním okně domu zachycena síťovou TV anténou, nedošlo k přímému rozstříknutí benzínu z láhve na V. M. Manželé M. se snažili oheň zprvu uhasit, ale poté museli dům opustit. P. K. ihned vzbudil další tři děti, které byly vyvedeny ven a odvedl je k příbuzným. Všem poškozeným poté byla poskytnuta vysoce kvalifikovaná lékařská péče. Z těchto okolností vyplývá, jak je popsáno na dalším místě odůvodnění, že dům s jejich obyvateli byl vytipován, obžalovaní se na útoku ve dnech 17. a 18.4.2009 domluvili, útok byl proveden v nočních hodinách, byla založena tři ohniska požáru. Obžalovaní se dopustili útoku v úmyslu usmrtit osoby přítomné v domě, případně ztížit jejich záchranu. Vyhořením domu, který byl znalcem oceněn nejméně na 290.000,- Kč, způsobili škodu nejméně v částce 131.260,- Kč. Dům však musel být demolován. Další škodu obžalovaní způsobili shořením veškerého vybavení domu a osobních věcí poškozených.

Obžalovaný David V. v průběhu trestního stíhání vždy odmítl vypovídat a v průběhu hlavního líčení se jen vyjádřil k některým dílčím okolnostem případu a výpovědi spoluobžalovaných, kteří hovořili o jeho účasti, bez bližšího odůvodnění označil za lživé.

Obžalovaný Jaromír L. při výslechu obviněného dne 12.8.2009 odmítl vypovídat a výpověď podal až 21.12.2009.

Při výslechu soudcem Okresního soudu v Ostravě před vzetím do vazby dne 13.8.2009 se vyjádřil ke svým osobním poměrům a k věci uvedl, že tehdy ve Vítkově byl a řídil automobil. Podle jeho informací dům měl být prázdný a měly v něm být skladovány zcizené věci jako elektronika a také skladován benzín zcizený odsátím z nádrží automobilů. Kluci za ním tehdy přijeli do Opavy, odtud automobil řídil. V automobilu s ním byli I. M. a V. C. a ještě třetí osoba, jejíž jméno nezná. Když přijeli k domu, kluci vystoupili z automobilu, s automobilem poodjel 50 metrů pod dům a čekal na nastoupení kluků. Proto neví, kdo házel zápalné láhve a nezná ani jejich přesný počet. Protože tehdy nebyl doma, jeho přítelkyně jej potom obvinila ze spáchání útoku.

Ve výpovědi ze dne 21.12.2009 uvedl, že dne 17.4.2009 se sešel se spoluobžalovanými D. V., I. M. a dalšími známými, které vyjmenoval, Tomášem V., Tomášem O., Markem K., Markem H. a Vítem S. v Endy baru v Opavě. Při schůzce se domlouvali na účasti na demonstraci 1. května v Ústí n. L., kam by odjeli příští den. Na účasti se z důvodů vzdálenosti a vysokých nákladů ale nedomluvili. D. V. nebo I. M. se potom zeptali, zda-li neví o nějakém starém vybydleném domě nebo

zřícenině. Vzpomněl si na dům ve Vítkově a když se jich tázal, z jakého důvodu to chtějí vědět, někdo z nich mu odpověděl, že mu to řeknou, až to bude aktuální. Dne 18.4.2009 odpoledne mu telefonoval I. M., jestli nemá k dispozici automobil, že by kvůli domu, o kterém hovořili, jeli do Vítkova. Automobil ale nezajišťoval a asi po hodině I. M. si u něj ověřoval, zda-li se mu podařilo automobil zajistit. Když mu po chvíli I. M. zatelefonoval již potřetí, sdělil mu, že automobil k dispozici nemá a aby záležitost nechali na jindy. I. M. mu ale odpověděl, že automobil již je zajištěný a aby mezi 21.00 až 22.00 hod. přijel na Dolní náměstí v Opavě. Když přišel na smluvené místo, byl tam již zaparkován automobil zn. Favorit či Forman fialové barvy. Tento automobil předtím viděl řídit různé osoby a když se s ostatními na náměstí setkal, bylo mu řečeno, že automobil patří D. V. Na místo setkání na náměstí přijeli D. V., I. M. a V. C. Zprvu se všichni bavili o prodeji CD nosičů a potom z Opavy odjeli. Automobil zprvu řídil V. C. a když se jej spoluobžalovaní zeptali na uvedený dům, sdělil jim, že je na kraji Vítkova a V. C. na jeho žádost při řízení automobilu do Vítkova navigoval. Teprve během jízdy začali hovořit o domu, některý ze spoluobžalovaných řekl, že si chce "hodit flaškou". Nebylo sice výslovně řečeno, že zápalnou, ale jemu samotnému došlo, že se bude právě jednat o zápalnou láhev. Když se jej spoluobžalovaní ptali, odkdy má vědomost o tomto domu, řekl jim, že dříve bydlel v Radkově (místní část Vítkova - poznámka soudu), věděl o něm a naposled jej z autobusu viděl v lednu 2009. Když přijeli do Vítkova ve směru od Podhradí, spoluobžalovaným dům stojící naproti nemocnici ukázal. Nezastavili se a po prohlédnutí domu se shodli, že se jedná o demolici. Když se jej někdo ze spoluobžalovaných otázal, zda-li v domě někdo bydlí, odpověděl, že v minulosti při projíždění kolem domu viděl v jeho blízkosti osobu připomínající bezdomovce. Z důvodu, aby si nachystali všechny věci, projeli Vítkovem až do místa ke garážím a z automobilu mimo D. V. s ním vystoupili I. M. nebo V. C. I. M. nebo V. C. otevřeli zavazadlový prostor automobilu, předpokládal však, že to byl V. C., protože měl od automobilu klíče. Oba vyndali kanystr a tři skleněné láhve a navlékli si gumové rukavice, které byly asi také v kufru. Oba si láhve postavili na zem, vzali kanystr a začali láhve plnit. I. M. a V. C. mu řekli, ať na nic nesahá, protože nemá rukavice, i když jim chtěl pomoci s textiliemi. Potom usedl na místo řidiče, D. V. se posadil vedle něho a I. M. a V. C. se posadili na zadní sedadla a připravené láhve s knoty měli mezi nohama. D. V. si v automobilu navlékl gumové rukavice, nevěděl ale, zda-li D. V. měl u sebe připravenou láhev. Při projíždění Vítkovem se někdo zeptal, zda-li mají zapalovač, zjistili, že jej nemají a proto zastavili u hotelu Růže, ve kterém zakoupil trhací zápalky. V automobilu potom někdo ze spoluobžalovaných řekl, že takové zápalky jsou nepotřebné. Proto zastavili na autobusovém nádraží a v restauraci zakoupil zapalovač a cigarety. Automobil od autobusového nádraží zase řídil sám a spoluobžalovaní byli stejně rozsazeni. Když přijížděli k domu, na protějším chodníku spatřil chodce a proto ostatním sdělil, že akci raději neuskuteční. Na radu někoho ze spoluobžalovaných místem kolem domu projel, nedaleko se s automobilem obrátil a na vzdálenost 15 až 25 metrů před tímto domem zastavil. Spoluobžalovaní z automobilu vystoupili s tím, že má zajet pod jeho úroveň směrem na Opavu. Proto do tohoto místa zajel, zůstal stát u krajnice a čekal, až spoluobžalovaní vhodí láhve a vrátí se. Nevěděl, zda-li D. V. byl maskován, měl přes obličej šálu, neviděl, jestli I. M. měl kuklu, V. C. jej ale požádal o zapůjčení šály. Sám nebyl maskován a nevěděl o domluvě spoluobžalovaných o použití rukavic či kukel. Po vystoupení spoluobžalovaných ve zpětném zrcátku pouze viděl záblesky ohně, oheň a spoluobžalovaní přiběhli k automobilu a nasedli. Z venku nic neslyšel, neboť

automobil byl uzavřený a motor ponechal v chodu. Po nasednutí spoluobžalovaných do automobilu zprvu nikdo nic neřikal a až po chvíli si začal D. V. stěžovat, že má spálenou ruku a obličej a byl ožehnut. Ostatně to i cítil z pachu seškvážené šušťákové bundy. D. V. jim svou popálenou levou ruku také ukazoval. D. V. potom řekli, jestli nebude potřebovat ošetření a popáleninu chtít natřít Panthenolem. Při další jízdě se potkali s automobilem hasičů. Když přijeli do Opavy kolem půlnoci, zastavili před domem, ve kterém bydlí jejich známý T. O. Požádal je o Panthenol, nezdůvodnil mu, na co je potřebují s tím, že si o tom promluví později. Z automobilu potom vystoupil před domem s diskotékou Peklo, spoluobžalovaní odjeli a na diskotéce se setkal se svými známými Zuzanou O. a Žanetou F. Dalším známým V. S. a M. H. nic o této akci neřekl. V. S. ale na něm poznal, že se něco muselo stát, protože zřejmě nevypadal jako obvykle, ale odmítl se s ním o tom bavit s tím, ať se příští den podívá na internet. T. O. v této době pomáhal s údržbou jeho bytu a z rozhlasu u nich zaslechl zprávy o případu ve Vítkově, o kterém s O. nechtěl hovořit. Pouze T. V. asi po 14 dnech řekl o tomto případu a že byl tehdy řidičem. Ke své názorové orientaci uvedl, že se zúčastňoval demonstrací tehdejší Dělnické strany a proto také tehdy chtěl jet do Ústí n. L. Nebyl a není členem žádné politické strany anebo organizací s extremistickým programem, nepodílel se na organizování demonstrací a nikdy se nezúčastňoval nácivku, jak se na demonstracích chovat.

Obžalovaný J. L. v hlavním líčení odmítl vypovídat.

Obžalovaný I. M. se ve výpovědi ze dne 12.8.2009 vyjádřil k osobám spoluobžalovaných a dalších svých známých. K D. V. uvedl, že jej zná od svých 15 let, neboť pocházejí z jednoho města a když se z nich stali přátelé, časem zjistil, že mají podobné názory na nepřizpůsobivé občany. K osobě Džeryho uvedl, že se jedná o J. L., se kterým se také přátelil. V. C. zná z dřívějších let a spojoval jej s ním zájem o sport. S V. C. se ale méně setkával po jeho přestěhování z Horního Benešova do Sobotína. Dále vypověděl, že dne 17.4.2009 se setkal s D. V. a V. C. - zde je nutno uvést, že setkání s V. C. v tento den večer je vyloučeno s ohledem na jeho odpolední a večerní pracovní dobu na odlehlém místě, jak bylo prokázáno lístkem výkazu pracovní doby. Schůzky se dále zúčastnil M. K., Džery, to je J. L., na přítomnost dalších si nevzpomněl. Schůzka se uskutečnila v baru Peklo na Dolním náměstí v Opavě. Džery tehdy přišel s tím, že před časem bydlel ve Vítkově a má vědomost o domu, ve kterém se scházejí lidé pochybné existence, přespávají tam, dům je obydlen jen zřídka, jinak v něm nikdo nebydlí a na dům je nutno provést útok. J. L. vytipoval místo, lokalitu, dům a cílem připravované akce bylo zabránit schůzkám takových lidí. Domluvili se, že příští den večer by mohli do domu vhodit zápalné láhve. Džery řekl, že se o vše postará. V další den večer kolem 23.00 hod. vyjeli z Horního Benešova automobilem Š Favorit s Davidem a Vaškem a do Vítkova přijeli kolem 01.30 až 02.00 hod. V Opavě řízení automobilu předal Džerymu, který jej potom řídil až do Vítkova, což D. V. odůvodnil tím, že akci naplánoval a vybral dům. Podle jeho vědomostí láhve, kanystr s benzínem a textilie připravil J. L., ale tím si není jistý. Při jízdě do Vítkova každý z nich měl jednu láhev od alkoholu, neznal jejich obsah, do láhví nalili z kanystru benzín a jejich hrdla utěsnili textiliemi. Když přijeli do Vítkova, J. L. jim ukázal dům. Poté z automobilu vystoupili, D. V. zapalovačem zapálil knoty láhví, které vhodili směrem k oknům a po jejich odhození na nic nečekali, nesledovali další situaci a z místa odjeli. Při odjíždění zahlédl plameny, ale venku neviděl žádné osoby. D. V. byl popálený na

ruce a Džery mu nabídl, že zajde ke svému známému jménem Křeček. Džery potom z jednoho domu přinesl Panthenol či podobnou látku na popáleniny. Džery vystoupil v Opavě, ostatní odjeli do Horního Benešova, kde se rozdělili. Kdyby věděl, že dům je obydlen a zejména, že je tam malé dítě, nikdy by na dům nezaútočil, tato skutečnost mu byla utajena. V domě se tehdy nesvítilo a proto předpokládal, že je neobydlený a nikdo v něm není. Jestli jedna z poškozených vypověděla o svolání některého z nich "shořte", označil to za nesmysl. V době útoku měli všichni na sobě černý oděv, na hlavách měli kukly, sám ji měl s otvory pro oči a ústa. Na ruku měl gumové rukavice, zda-li je měli ostatní, nevěděl. Po mediálních informacích byl zdrcen ze způsobených následků. S J. L. se už potom nesešel, po několika dnech se sešel s D. V. a dalšími známými, které jmenoval a při setkání se dozvěděl o nálezu dokumentů pracovníky Technických služeb z tzv. akce Vítek. Závěrem uvedl, že některé akce extremistických skupin, o nichž má vědomost, svou účastí podpořil jako sympatizant a smyslem akcí byly protesty proti zvýhodňování nepřizpůsobivých osob.

Dne 13.8.2009 při výslechu soudcem Okresního soudu v Ostravě před vzetím do vazby uvedl, že ke své předcházející výpovědi nechce nic dodat a vyjádřil nad spáchaným skutkem lítost, na policii vypovídal dobrovolně a nebyl na něj činěn žádný nátlak.

Dne 8.12.2009 ve výpovědi uvedl, že by chtěl některé skutečnosti v předchozí výpovědi zásadně změnit. Uvedl, že na cestě do Vítkova se s D. V. a J. L. domluvili předcházející den v nějaké opavské restauraci, že by "mohli nějak postrašit cikány". J. L. přišel s nápadem, že by tam mohli vrhnout zápalné láhve. Vyjádřil názor, že J. L. s D. V. už byli předem domluveni ještě předtím, než to řekli jemu. Na schůzce se spoluobžalovanými a dalšími známými, které zejména jmenoval přezdívkami, projednávali prodej CD nosičů. K domluvě na této akci došlo až kolem 23.00 hod. před odchodem z restaurace a J. L. konkrétně přišel s tím, že ví o nějakém "cikánském baráku", mohli by jej poškodit anebo udělat nějakou zlost, také říkal, že by chtěl udělat "něco většího", ale nezmínil se přitom, že by to měl být násilný útok, pochod, koncert. Příští den dopoledne se potkal s D. V., který mu řekl, že by "dnes mohli jet na cikány", jak o tom předcházející den hovořil J. L. Na žádost D. V. proto zatelefonoval J. L., který zprvu odpověděl, že nemá automobil či uvedl něco podobného. D. V. mu ale sdělil, že automobil zajistí. Současně jej D. V. požádal, aby zavolał V. C. a napadlo jej, že se akce také zúčastní. Večer k němu přijel V. C. svým automobilem a tehdy D. V. řekl, že pojedou automobilem V. C. V. C. s tím nesouhlasil, že nemá u sebe dostatek peněz a D. V. nakonec řekl, že pojedou jeho automobilem. Z Horního Benešova automobil řídil V. C. Tehdy již byli domluveni, že "pojedou na cikány", ale sám konkrétní místo neznal. Nebyl u připravování věci, ale během jízdy slyšel cinkání láhví ze zavazadlového prostoru automobilu. Opět uvedl, že měl na sobě tmavé oblečení s kuklou, ve které byly otvory. Jiné věci si sebou nebral, a to ani telefon, aby nemohl být zaměřen. Rovněž D. V. si telefon ponechal doma a V. C. jej ponechal ve svém automobilu zaparkovaném v Horním Benešově. Z Horního Benešova jeli pro J. L. do Opavy. Stále nevěděl, kam jedou, a jen se bavili o tom, že "jedou na cikány". Do automobilu k nim v Opavě přistoupil J. L., který řekl, že pojedou do Vítkova, neboť jej zná a dříve v něm bydlel. Nebyl ale přesvědčen o tom, že D. V. o této skutečnosti věděl. Z Opavy automobil zpočátku řídil V. C. a potom J. L., neboť věděl, kam pojedou. V průběhu jízdy se již hovořilo o zápalných

láhvích. Ve Vítkově kolem domu napřed jen projeli, J. L. jim jej ukázal. Dům na něj působil zchátralým dojmem a nenapadlo jej proto, že v něm bydlí početná rodina s malými dětmi. Když se ale říkalo, že se jde na cikány, tak se zřejmě počítalo, že v domě někdo bude. Podle stavu domu tomu ale nic nenasvědčovalo, ale každopádně se nepočítalo s tím, že v domě bude tak početná rodina. Až později se dozvěděl, že J. L. hovořil o tom, že dům je obýván cikány. Ve Vítkově zajeli na místo u garáží a ze zavazadlového prostoru automobilu s J. L. a V. C. vzali kanystr s benzínem, 3 láhve o obsahu 0,7 litrů a textilie. D. V. v této chvíli seděl v automobilu. J. L. venku roztrhal textilie na menší kousky a s V. C. nalili benzín do láhví asi do jejich poloviny, nebo něco málo přes polovinu. Hrdla láhví textiliemi utěsnil J. L. Připravené láhve si do automobilu vzali D. V., V. C. a sám si vzal třetí láhev. J. L. jim k tomu řekl, že si láhve mají vzít z důvodu, že sám dům vytipoval a bude dále řídit automobil. Protože neměli zapalovač ani zápalky, J. L. řekl, že půjde do nějaké restaurace. Automobil dále řídil J. L., na místě spolujezdce řidiče byl D. V. a s V. C. seděli na zadním sedadle. J. L. zakoupil zápalky a protože D. V. řekl, že se s nimi bude těžko zapalovat, J. L. zajel k jiné restauraci, kde zakoupil zapalovač. Potom odjeli k vytipovanému domu, cestou si mimo J. L., který automobil řídil, nasadili kukly, D. V. ale snad použil pouze šátek a poté si ještě navlékli rukavice. Po zastavení u domu vystoupili s D. V. a V. C., zatímco J. L. zůstal v automobilu. Zapálili knoty láhví, nedomlouvali se, kdo z nich do kterých míst vhodí láhev, každý si vybral jedno okno a tímto směrem vhodili zapálené láhve. Při vyhazování láhví měl po své levé ruce D. V. a po pravé ruce V. C. Láhve vhodili do tří oken směrem odleva, láhev pouze nebyla vhozena do jednoho okna umístěného úplně na pravé straně budovy. Láhve vhodili do oken téměř současně a sám po vhození láhve spatřil záblesk. Všichni tři z místa utekli, nasedli do automobilu a z místa odjeli. Neslyšel žádný křik, sami nic nekřičeli a neviděl nikoho vybíhat z domu. Po nasednutí do automobilu si sundali kukly i rukavice. Během cesty se o ničem nebavili, jenom D. V. si posteskl, že jej to nějak ožehlo. Cestou v protisměru potkali hasičský vůz. J. L. v Opavě byl u známého pro Panthenol pro D. V. Po příjezdu k jeho bydlišti si V. C. vzal svůj automobil a rozešli se. Vyjádřil také i své pocity, že na místo nejel, aby někoho zabil či někomu ublížil, jel tam pouze z důvodu zastrašení, aby byla udělána někomu zlost anebo byl zničen dům. Při vhození láhví nad případnými následky neuvažoval. Nikdy nebyl členem jakékoliv strany či sdružení, několikrát se ale zúčastnil akcí Dělnické strany či sdružení Národního odporu. Nezúčastňoval se ani případných výcviků pro účast na akcích takových sdružení.

V hlavním líčení o okolnostech skutku vypovídal obdobně jako dne 8.12.2009, že s nápadem na provedení větší akce přišel J. L., že chtěl zviditelnit hnutí, ke kterému se hlásil, že by mohli Romům udělat zlo, postrašit je. Schůzky se s D. V. a J. L. předchozí den v opavské restauraci zúčastnili další jejich známí, které jmenoval, a znovu upřesnil, že V. C. se této schůzky nezúčastnil. O vytipovaném objektu se dozvěděl až 18.4.2009, kdy s D. V. a V. C. přijeli do Opavy pro J. L. J. L. je informoval o tom, že ví o určitém domě ve Vítkově, kde měli před časem bydlet Romové, jedná se o polorozpadlou budovu, ve které není žádný pohyb. Dříve v domě podle J. L. měli bydlet Romové, ale již si nevzpomíná, kdy tam dříve bydleli. V domě je ale podle něj sklad kradených věcí a bylo by proto na místě dům poškodit či zničit, aby se takovému skladování zabránilo. Schůzku s J. L. na tento den telefonicky domlouval z podnětu D. V. Shodně vypovídal o jejich tehdejší schůzce s D. V., s V. C. a s ním a posléze s J. L. v Opavě, odkud jeli do Vítkova. Automobil

napřed řídil V. C., D. V. byl na místě spolujezdce řidiče a s J. L. seděli na zadním sedadle. J. L. jim při projíždění dům ukázal. I. M. shodně uvedl, že láhve s textiliemi obstaral V. C., byly to láhve o obsahu 0,7 litrů a mezi nimi mohla být i láhev o obsahu 1 litr. Láhve do poloviny naplnili benzínem s V. C., zatímco J. L. připravil textilie, kterými hrdla láhví utěsnil. I. M. se shodně zmínil o obstarání zápalek a zapalovače J. L. Z místa přípravy láhví automobil řídil J. L. a na místě před domem z automobilu s ním vystoupili D. V. a V. C., zatímco J. L. zůstal v automobilu. Po zapálení knotů láhví je ihned vhodili do oken a místo urychleně opustili. Po vhození láhví do oken zaslechl rozbití okenních skel a také pocítil na zádech žár. K vzplanutí došlo okamžitě, neslyšel žádný křik, neviděl žádný pohyb a sami před útokem nebo během či po něm nekřičeli. Připustil, že se zúčastňoval různých mítinků, ale bylo to zejména z jeho zvědavosti, bral to jako výlety, schůzky s přáteli a není neonacista. Akcí se také zúčastňoval D. V., J. L. a V. C.

K rozporu mezi výpověďmi v přípravném řízení a v hlavním líčení zejména týkajících se popisu domu J. L. a jeho dalších informací o domu uvedl, že pravdivá výpověď je ta, kterou podal v hlavním líčení. Prvotní výpovědi podal ve stresové situaci a jestliže dříve hovořil o tom, že "jedou na cikány", nepodal výpověď v tom smyslu, že by chtěli někomu ublížit, někoho zabít, že by tam měla bydlet rodina, ale jen v tom smyslu, že těmto lidem patří dům a že v něm něco skladují. J. L. je informoval o tom, že dům jim patří a že v něm něco skladují.

Obžalovaný Václav C. výpověď obviněného podal rovněž 12.8.2009. Uvedl v ní, že dne 17.4.2009 kolem 18.00 hod. zjistil, že má ve svém telefonu zaznamenané telefonní hovory, které nepřevzal a zmeškal je z důvodu, že byl na odpolední směně. Nevěděl, zda-li to byly telefonáty od D. V. anebo I. M., se kterými se dlouhodobě zná ze svého dřívějšího bydliště v Horním Benešově. V textových zprávách našel vzkaz, že má za nimi dojet, pochopil, že do Horního Benešova, ale ve zprávách nebyl uveden důvod. Na zprávu odepsal, že termín schůzky mu nevyhovuje a zřejmě jim to odůvodnil nedostatkem peněz. Ještě ve stejný den večer od někoho z nich obdržel odpověď ve smyslu, že s jeho sdělením souhlasí. Příští den kolem 14.00 hod. opět od někoho z nich obdržel textovou zprávu, aby za nimi přijel, vzal si sebou nějaké láhve, nebyl ale uveden jejich počet. Podle dispozice měl také sebou vzít hořlavou kapalinu, nevzpomněl si, jak to bylo ve zprávě formulováno, ale bylo mu zřejmé, že vezme benzín, který vozil v kanystru. Další dispozicí bylo, že má vzít nějaký materiál na utěsnění láhví. Připustil také, že ve zprávě byla uvedena doba jejich setkání. Nevzpomněl si, zda-li na textové zprávy reagoval. Z kontejneru si vzal 4 až 5 láhví, nevěděl, zda-li byly od tvrdého alkoholu nebo od vína, byly skleněné o obsahu 0,7 litru nebo 1 litru, které byly z čirého skla a jedna mohla být zelená. Věci včetně textilií dal do automobilu, ve kterém byl kanystr asi s 2,5 litru benzínu Natural. Z bydliště odjel kolem 20.00 hod. a cestou ještě tankoval benzín do nádrže v automobilu. Do Horního Benešova přijel kolem 21.00 hod. do bydliště I. M. a ve stejnou dobu na místo také přišel David V. Všichni měli podobné oblečení tmavé barvy, kalhoty a bundy. Po setkání některý z nich mu řekl, že pojedou do Opavy, ale nemají k dispozici automobil a aby proto použili jeho automobil. Odmítl to, neboť neměl dost peněz na benzín. Za této situace se rozhodoval, že by se měl raději vrátit domů, ale potom se domluvili na tom, že použijí automobil D. V. Do Opavy jeli tímto automobilem, který ale sám řídil, neboť D. V. u sebe neměl řidičský průkaz. Na parkovišti přemístil nachystané věci ze svého automobilu do automobilu D. V. a byly

to tři láhve, všechny, které přivezl, se nebraly, vzal různě velké ústřížky bavlněných textilií a kanystr s benzínem. Během jízdy mu D. V. a I. M. sdělili, že v Opavě je bude čekat známý s přezdívkou Jerry a až později se dozvěděl, že se jedná o J. L. Do Opavy přijeli kolem 22.00 hod., s J. L. se setkali na smluveném místě a J. L. znal z dřívějších v souvislosti s jejich účasti na mítincích a hudebních akcích. Po jejich setkání v Opavě z rozhovoru J. L. a I. M. vyrozuměl něco o Vítkovu a J. L. dal pokyn, aby jel do Vítkova. Během jízdy J. L. před Vítkovem řekl, že město zná, dříve v něm bydlel a během jízdy ukázal dům stojící u cesty, kterého si však pořádně nevšiml a J. L. řekl něco ve smyslu "že v tom baráku by měli bydlet nějací cikáni". Od někoho ze spoluobžalovaných přitom zaslechl pochybnost, zda-li tam vůbec někdo bydlí, neboť se jedná o starý dům. Projeli Vítkovem a hledalo se místo k přípravě láhví k jejich zapálení. V blízkosti garáží zastavili, někteří z nich vystoupili z automobilu, nevzpomněl si, zda-li vystoupili všichni čtyři, ale měl dojem, že D. V. v automobilu zůstal sedět. Naléval se benzín do láhví, každou láhev naplnili do třech čtvrtin, hrdla se utěsnila textiliemi a připravené láhve dali do automobilu za opěradla předních sedadel. V. C. nedovedl určit, který z nich při přípravě láhví dělal konkrétní úkony. Po přípravě láhví J. L. se posadil k řízení, D. V. se posadil vedle něho a s I. M. se posadili na zadní sedadla. Při cestě neměl svůj telefon, aby jej neztratil, nepoškodil se, ale také, aby nemohl být zaměřen policisty. Ze stejného důvodu telefon ani neměli D. V. a I. M. Telefon měl u sebe pouze J. L. Když z místa u garáží odjeli, někdo z nich si vzpomněl, že nemají zápalky ani zapalovač. J. L. napřed v jednom hotelu zakoupil reklamní zápalky, podle jejich názoru však byly k zapálení nepoužitelné, a proto na jiném místě J. L. zakoupil zapalovač. Odjeli k tomuto domu a podle úvahy V. C. J. L. měl dům už vytipovaný. Během jízdy k domu nebyli maskování a maskována nebyla ani registrační značka. Až když přijížděli přímo k domu se všichni začali maskovat, sám si nasadil na hlavu kapuci, J. L. mu ještě dal tmavou šálu, kterou si přetáhl přes obličej, D. V. s I. M. se rovněž maskovali, nemaskoval se pouze J. L. Některý z nich měl čepici s kšiltem a šátek přes obličej, jiný nějakou kuklu nebo povytažený rukáv. Po vystoupení z automobilu u domu si každý z nich vzal do ruky jednu láhev, J. L. v automobilu zůstal a někomu z nich dal zapalovač. J. L. zastavil pod úrovní domu, motor ponechal v chodu a měl zapnutá pouze parkovací světla. Místo nebylo příliš osvětlené. Podle jeho dojmu dům byl starý, uvnitř byla tma a v domě nikdo nebydlí. Po vystoupení z automobilu se postavili před dům, začali zapalovat knoty láhví, nemohl se vyjádřit k jejich pořadí při zapalování, ale knoty mohli zapálit do 5 sekund po vystoupení z automobilu. Všichni tři měli na ruku gumové rukavice, které si navlékli již během jízdy k domu. Také se nedovedl vyjádřit k jejich pořadí při vhazování láhví, sám jako první ale láhev nevhodil. Když stáli před domem, po své levé straně, spatřil zář, bouchnutí láhve, připustil ale také, že se mohlo jednat o rozbití okna. Vhazování láhví proběhlo rychle, nevěděl, kam dopadla třetí láhev. Nevyjádril se k tomu, zda-li při vhazování láhví mířili, nebyli ani na tom domluveni. Nevěděl, do kolika oken láhve vhodili, nebylo to ale pouze do jediného okna. Po vhození láhví přiběhli k automobilu, který stál opodál na několik metrů od nich a posadili se na stejná místa jako předtím. Při jízdě si D. V. posteskl, že jej to ožehlo, má popálené zápěstí. V. C. ale nevěděl, na které ruce D. V. měl toto poranění. Celou akci z počátku hodnotil jako zastrašení, ale postupně mu docházelo, že v domě mohli být lidé, kterých tam mohlo být více. Již cestou směrem na Opavu je míjel automobil hasičů. V Opavě si D. V. znovu stěžoval na bolestivost zranění a J. L. se mu nabídl, že zajde ke svému známému s přezdívkou "Křeček". J. L. od tohoto známého přinesl D. V. sprej na popáleniny. Cestou z Vítkova si všichni

sundali maskování, nevěděl, co udělali s rukavicemi, které mohli vyhodit. V Opavě vystoupil J. L., potom odjeli do Horního Benešova, kde se rozloučili. O události se dozvěděl příští den po zapnutí teletextu. S D. V. se po určitou dobu neviděl, protože D. V. odjel do zahraničí. S ostatními se potom viděl v Bruntále a Krnově na pochodech pravicově smýšlejících lidí podporujících osoby zadržené při celorepublikové akci. Připustil, že je sympatizantem těchto myšlenek, zúčastňoval se různých mítinků, akcí a pochodů, i když není registrovaným členem nebo přívržencem pravicově extremistického hnutí.

Dne 13.8.2009 při výslechu soudcem Okresního soudu v Ostravě před vzetím do vazby ve věci V. C. toliko uvedl, že na policii vypovídal dobrovolně, k výpovědi nebyl nucen a k věci již dále nechtěl vypovídat.

Obžalovaný V. C. další výpověď v přípravném řízení podal dne 10.12.2009. Úvodem svou výpověď doplnil tím, že o jízdě do Vítkova se dozvěděl až poté, co vyjeli z Opavy. Řekl to zřejmě J. L., že se jde do nějakého domu něco vhodit, který je na okraji Vítkova. Od J. L. v automobilu zaslechl, že ve Vítkově kdysi bydlel. V tomto domě měl někdo v minulosti bydlet. Nevěděli však o tom, že by tehdy měli být v domě lidé. Když přijeli k domu a vystoupili z automobilu, dům si pozorně prohlédli. V domě byla tma, bylo ticho a okna byla zevnitř zahalená hadrou, dům byl opuštěný, připomínal mu neobydlenou ruinu a proto jej nenapadlo, že by v domě mohli být lidé. Ještě před vhozením láhve se rozmýšlel, zda-li to provede nebo nikoliv, láhev na dům vhodil necíleně, nebylo to vši silou a láhev se rozbila o omítku a rám okna. Dále uvedl, že benzín v kanystru a textilie měl v automobilu běžně, do automobilu pouze dal láhve. Když obdržel telefonické pokyny od D. V. nebo I. M., napadlo jej, že se může jednat o přípravu zápalných láhví, nevěděl ale, co se s nimi bude dělat. Připustil, že během jízdy někdo vyslovil slovo cikán, ale nikdo neřikal, že se pojedou na cikány. Ani poté, co vhodili zápalné láhve a poté od domu odjeli, nikdo nic neřikal, nevykřikoval.

V hlavním líčení V. C. obdobně uvedl, že dne 17.4.2009 odpoledne byl na své pracoviště telefonicky kontaktován telefonem I. M., nevěděl, zda-li vzkaz napsal I. M. nebo D. V. Telefonem byl požádán, aby přijel do Horního Benešova. Odmítl jim to s odůvodněním, že do večera je v práci a nemá ani na cestu peníze. Na druhý den kolem poledne znovu obdržel textovou zprávu, aby za nimi přijel a tehdy byl kontaktován telefonem I. M., zprávu ale napsal D. V. Znovu jim to odmítl s odůvodněním, že je pracovně vytížený a nemá ani dostatek peněz. Přesto asi za hodinu obdržel další zprávu, ve které bylo uvedeno, aby přijel, vzal sebou benzín, hadru a sklenice. Nenapadlo jej, o co by se mohlo jednat. Nad obdrženími zprávami stále přemýšlel a poté jim odpověděl, že přijede, ale nikoliv, že sebou vezme požadované věci. Kanystr s benzínem a bavlněné textilie měl stále v automobilu a pouze si vzal několik láhví převážně o obsahu 0,7 litru a snad jedna byla o obsahu 1 litru. V kanystru měl necelé 3 litry benzínu. Do Horního Benešova přijel kolem 20.30 hod., D.V. už jej na smluveném místě očekával a I. M. z vedlejšího bydliště přišel o něco později. V Horním Benešově byly věci přeloženy do automobilu D. V. D. V. se po setkání zeptal, o co se bude jednat a k čemu budou věci potřebovat, D. V. mu pouze odpověděl, aby se nechal překvapit. Protože k jízdě do Opavy nechtěl použít svůj automobil, proto mezi nimi došlo k určitému nedorozumění a chtěl se vrátit domů. Také I. M. řekl, že nikam nepojedou a půjdou si někam sednout. D. V. se

potom rozhodl, že vezme svůj automobil a protože neměl u sebe řidičský průkaz, do Opavy automobil řídil. Během jízdy do Opavy mu bylo ostatními řečeno, že je v Opavě bude očekávat J. L. Po vystoupení z automobilu a zakoupení občerstvení v Opavě z rozhovoru I. M. a J. L. zaslechl něco o Vítkovu. V další cestě s nimi pokračoval J. L., který řekl, že pojedou do Vítkova. Stále neznal důvod cesty, ostatními mu bylo řečeno, že se vše dozví později, cestu si ale spojoval s věcmi, které připravil do automobilu. Když se v průběhu jízdy bavili o účasti na mítincích, znovu se ostatních zeptal, o co se bude jednat a J. L. odpověděl, že se má zapálit nějaký starý sklad, starý barák, nepochopil ale důvod. Bylo mu upřesněno, že se jedná o sklad kradených věcí. Při jízdě ve Vítkově J. L. ukázal na tento dům, ale protože sám řídil automobil a byla tma, domu si nevšiml. Někdo z nich potom řekl a mohl by to být J. L., že musí odjet na poklidnější místo. Přijeli na druhý konec Vítkova a J. L. řekl, že se zastaví u garáží, kde se nachystají věci, které dovezl. Mimo D. V. všichni tři vystoupili z automobilu, láhve se naplnily jen do poloviny, J. L. trhal textilie, kterými utěšňoval hrdla láhví. Byly použity tři láhve a střídavě je benzínem plnili s I. M. J. L. se potom rozhodl, že dále bude řídit automobil, a když se jej tázal z jakého důvodu, neboť do té doby sám řídil automobil, na to mu nikdo neodpověděl. Cestou zjistili, že nikdo nemá zapalovač a J. L. se nabídl, že jej opatří. J. L. napřed zakoupil zápalky a podle D. V. nebyly vhodné k zapálení láhví. J. L. na dalším místě zakoupil jednorázový zapalovač. Při další jízdě od garáží na místě spolujezdce řidiče vedle J. L. seděl D. V. a s I. M. seděli na zadním sedadle. Když přijeli před dům, automobil J. L. zastavil pod úrovní domu 10 až 15 metrů a mimo J. L. všichni z automobilu vystoupili. D. V. byl maskován černou kuklou, I. M. kuklou nebo šátkem a asi čepicí nebo kšiltovkou, sám měl černou bundu s kapucí, jinak nebyl maskován. Teprve až mu J. L. dal šálu, ovázal si ji přes obličej. Po vystoupení z automobilu si vzali láhve, šli k domu a když si dům prohlédl, zjistil, že se nejedná o sklad, ale polorozbořený starý domek s propadlou střechou. Dům byl ve tmě, nebyl v něm žádný pohyb, nebyly slyšet žádné zvuky a povšiml si, že v jednom okně byla tmavá látka. Až když se ujistil, že v domě nikdo nebydlí, není v něm žádné světlo, žádný pohyb, každý z nich si zapálil láhev. D. V. zřejmě hodil láhev jako první a s I. M. je hodili současně. Po vhození láhve D. V. viděl záblesk a nepovšiml si, zda-li láhev byla vhozena přímo do okna nebo nikoliv. I. M. vhodil láhev do vedlejšího okna, nepovšiml si, zda-li ho zasáhl. Sám láhev nevhodil plnou silou, jen ji odhodil a láhev se rozbila na okně. i Během zpáteční jízdy si D. V. stěžoval, že má popálenou ruku, spálenou bundu, a již během zpáteční cesty potkali hasičské auto. Obžalovaný nevysvětlil, z jakého důvodu k činu došlo z 18. na 19.4., uvedl, že o výročí narození Adolfa Hitlera se nezajímal, nevěděl o žádných akcích konaných k tomuto výročí a svou účast na extremistických akcích odůvodňoval pobavením, oslavou narozenin účastníků.

Rozpory mezi výpověďmi v přípravném řízení a v hlavním líčení odůvodnil rozrušením při podávání první výpovědi v přípravném řízení a že vypovídal pod nátlakem a vzhledem ke způsobu jeho eskorty do Ostravy.

Soud dále vyslechl jako svědky známé obžalovaných.

Tomáš V. v hlavním líčení využil svého práva a odmítl vypovídat. Tohoto práva po příslušném poučení v přípravném řízení nevyužil a uvedl, že zná obžalovaného D. V., který jej seznámil s I. M., J. L. a V. C. zná krátkodobě a povrchně. O požáru ve Vítkově se dozvěděl na druhý den. Po dvou dnech byl

kontaktován D. V., který se oproti jiným situacím choval podivně, neobvykle a byl zamklý. Cestou do centra Opavy mu D. V. předal peníze a požádal jej, aby mu v lékárně zakoupil chladivou mast, že jej bolí levá ruka. Když se jej zeptal na příčinu, D. V. na to reagoval otázkou, jestli viděl zprávy o události ve Vítkově. Když se D. V. otázal, jestli byl ve Vítkově, odpověděl mu, že mu k tomu zatím nic neřekne. V Opavě-Kateřinkách si D. V. u svého zaparkovaného automobilu natíral levou ruku zakoupeným krémem a přitom si povšiml, že na předloktí a hřbetu ruky má červené skvrny připomínající puchýře. K tomu D. V. za použití vulgarismu poznamenal, "že ho to ožehlo", má ožehnuté obočí a popálenou bundu. Povšiml si, že D. V. má na dřívě hustém obočí jen jakoby černé tečky. D. V. byl zamklý, dále s ním již nechtěl hovořit a rozešli se. Po dvou dnech jej doma navštívil J. L., který mu měl vrátit zapůjčených 2.500,- Kč, které neměl a postřehl, že byl jakoby roztrhaný, opět použil vulgarismus a vyjádřil se, že nečekal, že to bude tak velké, neví co má dělat a je z toho špatný. Když se J. L. přímo zeptal, co tím myslí a zda-li se nejedná o případ z Vítkova, J. L. na to kývl hlavou a přisvědčil mu, že se právě jedná o Vítkov. J. L. mu k tomu uvedl, že řídil automobil D. V., jel s nimi také I. M. a po cestě si povšiml, že nemají zápalky a proto je šel zakoupit do restaurace. V restauraci seděli jeho dva známí a proto má obavy. J. L. mu dále ještě řekl, že si na místě nachystali láhve a vyjádřil obavy, aby se na něj nepřišlo právě přes jeho známé, kteří jej viděli v restauraci. Asi po dalších 14 dnech J. L. jej doma opět navštívil a svěřil se mu, že ohledně případu z Vítkova byl odvezen policii k výslechu a policistům při výslechu tvrdil, že ve Vítkově nebyl. Z těchto jeho informací se proto dověděl, že při požáru ve Vítkově byli právě D. V., J. L. a I. M. Svědek popřel, že by s tímto případem měl cokoli společného. Prohlásil, že není organizován v žádné protestující skupině, organizování nejsou ani jeho známí a pouze se zúčastňoval některých demonstrací, naposled 1. května v Brně.

Marek K. rovněž v hlavním líčení odepřel vypovídat, tohoto práva při výslechu v přípravném řízení rovněž nevyužil. Všechny obžalované označil za své kamarády, se kterými se zná několik let. O naplánování a přípravě akce ve Vítkově nevěděl a o požáru se dozvěděl následně až ze zpráv a také mu o tom poslal vzkaz jeho známý Michal O. Asi až po dvou týdnech po požáru zahlédl J. L., který jej neviděl, proto mu zatelefonoval a po setkání se jej J. L. přímo zeptal, co říká na ten Vítkov. Odpověděl mu, že se jedná "o velkou věc, a že půjdou policajti po všech teďka". J. L. mu přisvědčil, že má vědomost o tom, že kolem domu, ve kterém bydlí, se pohybují policisté. V dalším týdnu J. L. jej navštívil a řekl mu, že si užívá posledních dnů s rodinou. D. V. hledal v Opavě-Kateřinkách, neboť s ním potřeboval hovořit, J. L. jej ale informoval o tom, že D. V. už na poště nepracuje. Ve stejném týdnu J. L. jej navštívil znovu, přišel za ním s Markem H. a M. H. se jej přímo zeptal, jestli nemá také popálenou ruku z Vítkova. Když se později setkal s dalším známým V. S., ptal se jej na J. L., ať mu vrátí CD nosiče nebo peníze, neboť jej nemůže sehnat, V. S. mu k tomu řekl, že J. L. byl na policejním výslechu. V této situaci na jeho byt zazvonil D. V., který přišel ještě s jedním chlapcem a informoval jej o svém pobytu v Irsku. D. V. také řekl o svém pracovním úrazu, že se mezi známými dělala legrace, zda-li se nejedná o popáleninu z Vítkova. D. V. mu nato ukázal některou ruku a povšiml si, že na jejím hřbetě měl růžové pigmentové skvrny. Svědek dále ve výpovědi popsal další setkání s D. V., I. M., jinými známými a zmínil se také o schůzce na městském hřbitově v Opavě. D. V. mu tehdy ukázal několik listin se jmény a dalšími údaji jejich známých, jejich příbuzných, byly uvedeny automobily těchto osob a svazek byl

nadepsán "Akce Vítek". Podle D. V. listiny měl najít v parku v Horním Benešově pracovník technických služeb, ve spise byly také fotografie otce D. V. a nalezené listiny byly poté předány přímo jemu. Dále se zmínil o dalších setkáních se svými známými a že D.V. byl později informován o jeho vyšetřování policií. O přípravě útoku ve Vítkově nevěděl, připustil ale, že s D. V., I. M. a J. L. a dalšími známými se předcházející den před požárem setkali v baru v Opavě a pouze se domlouvali o prodeji CD nosičů a účasti na mítincích.

Marek H. v hlavním líčení odmítl vypovídat, této možnosti v přípravném řízení také nevyužil. Ve výpovědi přisvědčil, že podle tváře a zejména křestních jmen zná všechny obžalované. O žhářském útoku ve Vítkově se dozvěděl z médií až později. Dne 17.4.2009 se se svými známými setkal v baru v Opavě, mezi kterými byl také Jerry, tj. J. L. S ostatními známými se bavili, "že by bylo třeba zaškvařit nějakým cikánům", čímž myslel způsobit jim nějakou zlost nebo je zbít. Jeho návrhem bylo, že by mohli v Opavě "chytit dva nebo tři cigoše, dát jim přes držku, aby věděli, že tady jsme". Chtěl to udělat z důvodu, že cikáni napadají i ostatní "bílé", kteří nemají s extremismem nic společného. Tento hovor byl veden v rovině "hospodských řečí" a nebylo řečeno nic konkrétního. Kromě jeho návrhu nikdo jiný s podobným návrhem nepřišel a stanoviska ostatních byla k jeho návrhu rozporná. Po tomto rozhovoru se všichni rozešli. Svědek se dále vyjádřil ke svému dalšímu večernímu programu jako k nákupu a podobně a že později večer po 21.00 hod. se svými známými opět navštívil stejný bar. Do baru kolem 23.00 hod. přišel i Jerry, který neměl ve tváři běžný výraz, připadal mu jako zaražený či vyplašený a bylo mu zřejmé, že se něco děje. Když se jej s dalším známým tázal, o co se jedná, J. L. se k tomu odmítl vyjádřit a jen podotkl, ať si pustí televizi a dozvědí se ostatní. Po informacích v médiích o případu ve Vítkově jej napadlo, že J. L. může mít s Vítkovem něco společného. Asi po týdnu mu zatelefonoval jeho známý Vincek (to je V. S. - poznámka soudu), že by měl něco vidět a proto jej navštívil v jeho bydlišti. Vincek mu potom řekl, že pojedou za M. K., za kterým odjeli na parkoviště před hřbitovem v Opavě, kde se mimo jiné setkal i s D. V. a I. M. Na parkovišti jim některý z nich ukázal 4 listiny s údaji o jeho známých, což popsal shodně jako M. K. V souvislosti s nálezem těchto listin se k posouzení jejich obsahu také sešli v restauraci s dalšími známými. Prohlásil také, že není členem žádného pravicového hnutí nebo strany, je ale sympatizantem Dělnické strany, která chce řešit problematiku romské menšiny. Z tohoto důvodu se také zúčastňuje pochodů, demonstrací a dalších akcí této strany a také označil další sympatizanty této strany a účastníky takových akcí. V této souvislosti jmenoval V. S., T. V., M. K., T. O., Z. O., Ž. F. a další.

Vít S. v hlavním líčení odmítl vypovídat, v přípravném řízení uvedl, že z obžalovaných osobně zná J. L., D. V. a I. M. nezná jmény, ale zná je snad od vidění a V. C. vůbec nezná. Dne 18.4.2009 byl s ostatními ve stejném baru zvaném Peklo a J. L. mu říkal, ať se dívá na zprávy, z nichž na druhý den pochopil, že J. L. tím myslel požár ve Vítkově. Když se později J. L. nato zeptal, J. L. s ním o tom nechtěl hovořit a pouze se od něj dozvěděl, že byl použit benzín. J. L. mu ale neřekl s kým se útoku dopustil. Přisvědčil, že je sympatizantem Dělnické strany z důvodu jejího programu, zejména sociálních jistot a také se vyjádřil k sociálně politickým kategoriím jako je extremismus, nacionalismus a podobně a k organizacím představujícím tyto programy.

Tomáš J. v hlavním líčení rovněž využil svého práva odepřít vypovídat, kterého nevyužil v přípravném řízení. Přisvědčil, že z obžalovaných zná asi po dobu jednoho roku J. L. pod jeho přezdívkou, se kterým a dalšími chodili do různých restaurací. O požáru domu ve Vítkově se dozvěděl až následně z médií, když mu jeden jeho známý sdělil, že J. L. byl zatčen. Když se ještě předtím J. L. ptal na tento případ, J. L. o tom s ním odmítl hovořit. Potvrdil, že s J. L. a dalšími byl v Brně 1. května na pochodu Dělnické strany.

Eduard V. v hlavním líčení také využil svého práva odepřít vypovídat, kterého v přípravném řízení nevyužil. Potvrdil, že pouze zná J. L. i pod jeho přezdívkou a věděl o něm, že se zúčastnil jednoho z pochodů. O požáru ve Vítkově se dozvěděl až z médií, o případu hovořil se svými známými, ale nikoli s J. L.

Václav J. v hlavním líčení využil svého práva odepřít vypovídat, kterého nevyužil v přípravném řízení. Ve výpovědi uvedl, že z obžalovaných pouze zná J. L. a jeho přítelkyni Nikolu (Š. - poznámka soudu). Zmínil se o jejich sociální situaci, že J. L. nepracoval, oba byli bez peněz a peníze jim půjčoval. O požáru ve Vítkově se dozvěděl až z médií na druhý den. Při setkáních s J. L. se o tomto případu nebavili, ale jednou mu J. L. sdělil, že již byl k tomu vyslýchán, a k tomu podotkl, že to byl "maras" anebo řekl něco podobného v tomto smyslu. Přitom také uvedl, že tehdy měl snad dělat řidiče. Měl ale pocit, že se jednalo ve sdělení J. L. o nadsázku.

Zuzana O. v hlavním líčení využila svého práva odepřít vypovídat, kterého nevyužila v přípravném řízení. Ve výpovědi se vyjádřila k okruhu svých známých. K J. L. uvedla, že usiloval u ní o bližší vztah. Zjistila, že nemá rád romské etnikum, je téměř po celém těle potetován a také se o něm říkalo, že je "nacek". S J. L. a Ž. F. se scházeli jako přátelé a J. L. je postupně seznámil s dalšími svými známými, kteří se na schůzkách netajili se svými názory na romské etnikum. J. L. se však před ní o svých názorech na toto etnikum nevyjadřoval. Dne 18.4.2009 kolem 21.00 hod. J. L. zatelefonovala, zda-li se sejdou v baru zvaném Peklo. J. L. ji přisvědčil, že přijde ale až později a na to zareagovala sdělením "aha, to jdete na cikány" a on ji přisvědčil, že "něco takového", což ale nebrala vážně. Do baru tehdy šla s Ž. F. a do jejich bydliště pro ně přijel jejich známý Marek H., který však s nimi do baru nešel. Do baru přišli po 22.00 hod., postupně přišli další známí a po půlnoci, protože se dívala na hodinky, do baru také přišel J. L. Povšimla si, že za dobu, co ho zná, poprvé do baru přišel v čepici s kšiltlem, kterou předtím nikdy nenosil. Přisedl si k M. H., V. S., ke kterým si také přisedla. Když se J. L. tázala, kde byl a co dělal, pouze jí odpověděl, že s kamarádem musel něco vyřešit. Při předchozích jejich setkáních byl J. L. vždy v dobré náladě, ale tehdy jí připadal podivný. Po krátkém setkání odešla domů a se Ž. F. je domů vezl M. H. Na druhý den ráno byla Ž. F. upozorněna na žhářský útok ve Vítkově prostřednictvím ICQ s poznámkou, zda-li "nebyl to náhodou Jerry". Odepsala jí, že je to možné a že si o tom ještě zatelefonují. Hned na to zatelefonovala J. L., kterému sdělila, co si v této zprávě přečetla a zeptala se jej, zda-li o případu něco neví. J. L. byl udivený a sám se jí zeptal, co se mělo stát a jak by mohl něco podobného udělat. Při pobytu na dovolené už byla Ž. F. telefonicky informována, že s dalšími osobami byla vyslýchána na policii včetně J. L. Když se po týdnu vrátila z dovolené, znovu se J. L. zeptala, jestli to neprovedl anebo nebyl u toho přítomen, což J. L. popřel a dokonce přísahal i na smrt své dcery, která je stejně stará jako N. z Vítkova. Nadále se s J. L. a dalšími známými normálně scházeli, o věci již

nehovořili, ale J. L. s V. S. při setkání vždy odešli stranou. Závěrem podotkla, že spoluobžalované J. L. nezná včetně jejich jmen.

Žaneta F. v hlavním líčení využila svého práva odepřít vypovídat, v přípravném řízení tohoto práva nevyužila a podala následující výpověď. Uvedla, že D. V., I. M. a V. C. nezná, zatímco J. L. zná asi po dobu jednoho roku zvláště, když se J. L. seznámil se Z. O. O požáru ve Vítkově se dozvěděla až z médií. Dne 18.4.2009 se v baru Peklo setkala kolem 22.00 hod. se Z. O. Ještě před odchodem do baru Z. O. telefonovala J. L., který jí sdělil, že ještě něco má, ale určitě přijde až později. Když se jej Z. O. otázala, jestli "to má něco společného s cikánama nebo něco takového", odpověděl jí, že něco podobného, ale přijde. Tento rozhovor sama nezaslechla, ale jeho obsah jí sdělila Z. O. Do baru je tehdy zavezl M. H., ve kterém se setkaly s dalšími známými. Obě J. L. spatřily na diskotéce v baru mezi 01.00 až 03.00 hod. příštího dne a povšimla si neobvyklosti, že měl na hlavě čepici s kšiltlem a měl na sobě jiný oděv než obvykle. Na druhý den se dozvěděla o požáru ve Vítkově, o čemž informovala Z. O. Z. O. ji po telefonátu s J. L. informovala, že jí tvrdil, že s případem nemá nic společného. Dále se zmínila o návštěvě policistů i u dalších známých, kteří se vyptávali na souvislosti s požárem ve Vítkově. Po několika dnech za ní přišel J. L., který měl na hlavě opět čepici s kšiltlem, kterou nikdy nenesl a ověřoval si, co po ní policisté požadovali.

Přítelkyně J. L. **Nikola Š.** v hlavním líčení využila svého práva, odepřela vypovídat, tohoto práva nevyužila v přípravném řízení. Vyjádřila se ke vztahu s J. L., že spolu žijí a mají spolu dítě narozené 2006. Vyjádřila se k jejich sociálním poměrům, že J. L. svévolně rozvázal pracovní poměr, ocitli se v nepříznivé peněžní situaci a že upřednostňoval před rodinou kamarády. Vyjádřila se k osobám jeho známých, přátel, se kterými se zúčastňoval demonstrací. Věděla, že J. L. nemá rád "cigány", o kterých se vyjadřoval jako o "černých tlamách". Podle její vzpomínky den před vysláním televizní reportáže o požáru ve Vítkově J. L. kolem 20.30 hod. převzal telefonát, uskutečnil krátký rozhovor, nevěděla, kdo mu telefonoval a nedovedla se vyjádřit ani k obsahu telefonátu. Kolem 21.00 hod. obžalovaný převzal další krátký telefonát, po kterém z domu odešel a vrátil se až v 00.30 hod. příštího dne. Popsala jeho oděv, že měl tehdy šedou bundu do pasu, bez kapuce a na hlavě bílou čepici s kšiltlem. Když se jej ráno tázala, kde byl, odpověděl jí, že v Pekle. Po spatření reportáže o požáru ve Vítkově se obžalovaného zeptala, jestli to neudělal nebo to neudělali jeho kamarádi z důvodu, že ví, že nemají rádi toto etnikum. Ptala se jej na to vícekrát, obžalovaný to však vždy popřel.

Martina O. v hlavním líčení využila svého práva a odmítla vypovídat, nevyužila ho v přípravném řízení. Vypověděla, že z obžalovaných zná D. V. a J. L. pod jejich přezdívkami, nezná ale I. M. a V. C. podle jmen, ale dovedla by k fotografiím přiřadit jejich přezdívky. Obžalované a další osoby zná z neonacistického prostředí, do kterého také chodila, neboť její manžel Tomáš O. hrál v hostující kapele xxx. Dne 18.4.2009 byla se svým manželem a jejich dítětem doma a po půlnoci u nich někdo zaklepal na okno. Zjistila, že se jedná o Jerryho, tedy J. L., kterému vynadala, proč je v noci otravuje. Manžel mu otevřel, přišel s ním do chodby, J. L. znovu připomněla, že přichází v noci a J. L. po nich chtěl prostředek na popáleniny a dala mu Panthenol ve spreji. Když obžalovaný odešel a zeptala se manžela o co se jedná, odmítl s ní o tom hovořit. Na druhý den J. L. k ním přišel pomáhat s rekonstrukcí pokoje. Z

rozhlasu přitom zaslechla zprávu o útoku ve Vítkově a J. L. z legrace řekla, že už ví, na co v noci potřeboval Panthenol. J. L. jen mávl rukou, zasmál se a pokračoval v práci. V týdnu k nim přišel D. V., který se přišel rozloučit a manželkou byla informována, že D. V. zde po určitou dobu nebude. Při loučení si povšimla, že D. V. měl popálenou ruku, nevěděla kterou a napadlo ji, že Panthenol byl možná pro něj. Asi po třech týdnech po události jela s manželem a s V. S. na koncert neonacistické skupiny do Polska, kam jeli jeho černým automobilem a jen z legrace mu připomněla, zda-li tmavé auto ve Vítkově nebylo právě jeho, což V. S. popřel.

Jakub D. k věci vypovídal, že jména obžalovaných nezná, zná pouze jejich přezdívky a s přezdívkou Jerry spojoval J. L., kterého zná asi po dobu jednoho roku. O požáru ve Vítkově se dozvěděl následující den ze zpráv. K datu 18.4.2009 uvedl, že s ostatními známými se v baru Peklo setkal před 23.00 hod. a J. L. za nimi přišel asi ve 24.00 hod. J. L. měl na hlavě čepici s kšiltlem, kterou ale nosíval častěji. Tehdy s J. L. nehovořil. Hovořil s ním ale o případu z Vítkova později a reakcí J. L. bylo sdělení, že zaslechl, že obyvatelé domu si požár založili sami. V hlavním líčení se k těmto okolnostem již nevyjádřil, ale potvrdil pravdivost svých údajů ve výpovědi v přípravném řízení.

Miloš N. ve svědecké výpovědi uvedl, že z obžalovaných už od dětských let zná pouze J. L. Když v lednu a únoru 2009 prováděl rekonstrukci bytu T. O., J. L. mu několikrát vypomáhal. Tehdy sám bydlel ve Vítkově, T. O. jej zpravidla po práci odvezl domů a jednou až dvakrát s nimi do Vítkova jel také J. L. Podle jeho poznatků se J. L. o později vyhořelý dům nezajímal, sám se o případu dozvěděl z médií a s J. L. o případu nehovořil.

Renáta M., známá J. L., vypověděla, že o požáru ve Vítkově se napřed dozvěděla od své matky, posléze z médií, místo zná, neboť kolem běžně projížděla automobilem. Pochází z místní části Radkova a věděla, že ve vyhořelém domě bydlel její spolužák Tomáš M. O tom, že dům je obýván Romy, věděla delší dobu, už od své školní docházky. Při projíždění kolem domu automobilem nebo autobusem vidávala běhat děti z domu po ulici. K počtu osob, které se kolem domu při projíždění kolem něho pohybovaly, se nedovedla vyjádřit, ale zaujalo ji, že třeba na cestě bylo dítě s plenami. J. L. zná již od dětství a když mu bylo 17. až 18. roků s rodiči se odstěhoval a posléze bydleli v Opavě. V lednu 2009 J. L. přijel do Vítkova s M. N. a přivezl je jejich kamarád z Opavy s přezdívkou "Křeček" (To je T. O. - poznámka soudu). J. L. se podle ní pohyboval ve skinheadském prostředí a tomu také přizpůsobil své vzezření a oděv. Uvedla jména jeho kamarádů a také se zmínila o jeho názorech na romské etnikum, že vždycky nadával "že Vítkov je cikánské město". Ve Vítkově se s J. L. setkala dvakrát, čtyřikrát za ním byla v Opavě. J. L. podle ní Vítkov navštívil dvakrát na přelomu ledna a února 2009.

K hlavnímu líčení dne 19.5.2010 byl také předvolán jako svědek **Marek H.**, dobrovolný hasič, který dne 20.4.2009 v souvislosti s požárem ve Vítkově zatelefonoval na policii, sdělil své osobní údaje se žádostí, aby byl vyslechnut a jeho svědecký výslech byl uskutečněn v přípravném řízení dne 15.10.2009. Dne 19.5.2010 svědek požadoval, aby jeho výslech byl konán v nepřítomnosti obžalovaných a protože technické zařízení sloužící k přenosu obrazu a zvuku se náhle porouchalo, výslech svědka byl přeložen na další den. Svědek se ve

stanoveném termínu k soudu dostavil a po poučení sdělil, že ze strachu, z obav o svůj život a život své rodiny se rozhodl, že nebude vypovídat. Upřesnil, že strach dostal v souvislosti z mediální kampaní, i když mu nebylo vyhrožováno a neobdržel ani žádný výhrůžný dopis. Výpověď svědka z přípravného řízení proto byla podle § 211 odst. 3 písm.a) tr.ř. přečtena, neboť byla podána zákonným způsobem za přítomnosti státní zástupkyně a obhájců. Ve výpovědi uvedl, že je dobrovolným hasičem a mimo jiné pořádá diskotéky a koncerty. Asi před 4 měsíci se zúčastnil v Jánských koupelích školení hasičů a na druhý den se od velitele zásahu dozvěděl o požáru ve Vítkově, což si dal do souvislosti se zaslechnutým rozhovorem své kamarádky Zuzany, na jejíž příjmení si nevzpomněl, a její kamarádky Žanety, na jejíž příjmení si také nevzpomněl (Jednalo se o Z. O. a Ž. F. - poznámka soudu). Zuzana podle jeho údajů pochází z Opavy-Vávrovic a Žaneta z Opavy-Palhanče. Mezi zájmy obou dívek patří kopaná a bylo mu známo, že se stýkají s extremisty, což mu samy potvrdily. Program tehdejšího školení byl ukončen kolem 17.00 až 18.00 hod., odjel domů a Zuzaně napsal textovou zprávu s dotazem, jaký má další program. Zuzana mu odepsala, že je se Žanetou v restauraci ve Vávrovicích. Když tam přijel, děvčata vyšla z restaurace a všichni se bavili. Zuzana jej pozvala na diskotéku, což s ohledem na školení příští den odmítl, ale nabídl jim, že je tam odveze. Přestože diskotéka byla v baru Peklo v Opavě, obě vystoupily na jiném místě. Ještě než odjeli do baru, byl s Žanetou u ní doma, aby se obě děvčata převlékla. Během jejich převlékání kolem 21.00 až 22.00 hod. Zuzana převzala telefonát, po jehož ukončení se jí Žaneta zeptala, co jí telefonující sdělil. Zuzana jí na to odpověděla, že volající se s ní nechtěl bavit a jenom řekl, že jedou na cikány. Cestou do baru k nim přistoupil jemu neznámý chlapec, se kterým dívky vystoupily v Hrnčířské ulice v Opavě. Další den školitel přišel později, omlouval se únavou po zásahu ve Vítkově, což si dal do souvislosti s telefonátem Z. O. a proto zatelefonoval na policii. Soud se pokusil jmenovaného svědka vyslechnout v hlavním líčení dne 14.9.2010 a po příslušném zákonném poučení svědek opětně prohlásil, že odmítá vypovídat. Zprvu to odůvodnil tím, že byl proti němu proveden dne 14.8.2010 v Oticích na místní zábavě útok vedený kamarádem obžalovaných se jménem Petr. Útok byl proveden způsobem, že při zábavě Petr vystoupil na parket, začal vykřikovat, že jej zmlátí a když situaci spatřil jeho jiný známý a šel zakročít, vznikla z toho za účasti 10 až 12 osob rvačka. U rvačky už přítomen nebyl a bylo telefonováno na policii. Po konfrontaci s údajem vyslechnutého svědka Jana L. ale uvedl, že k této události nedošlo 14.8.2010, ale v květnu 2010 a data si spletl s tzv. krmášovou zábavou, která byla v srpnu.

Soud si v tomto směru vyžádal přestupkový spis PČR, Obvodního oddělení Opava, kterým provedl důkaz. Vyplynulo z něho, že dne 29.5.2010 ve 23.45 hod. Jan W., nar. xxx, oznámil, že neznámý pachatel na hasičské slavnosti v Kulturním domě v Oticích vykřikuje hanlivé výrazy vůči M. H. Po příjezdu hlídky J. W. policistům sdělil, že neznámý pachatel vůči M. H. vykřikoval "ať vyhoří". Totéž policistům potvrdila další účastnice zábavy Lenka P. z Opavy. V této souvislosti byl vyslechnut do úředního záznamu o podání vysvětlení Petr K., nar. xxx, bytem Opava-Předměstí, který potvrdil svou účast se svým kamarádem na slavnosti a uvedl, že vypil větší množství alkoholických nápojů a proto si na celou událost nevzpomíná. Pouze si vzpomněl na hádku mezi hosty, kteří se dohadovali o případu ve Vítkově a do hádky se také zapojil. Nevzpomněl si, co vykřikoval, ale věděl, že se jedná o hasiče a

svědka v této věci, kterého ale nezná. Policií v této souvislosti bylo Obecnímu úřadu v Otčích podáno oznámení o přestupku.

V této souvislosti soud vyslechl jako svědka starostu Otč **Jana L.**, který zná M. H. Ve svědecké výpovědi uvedl, že dne 20.5.2010 v 15.20 hod. mu někdo domů zatelefonoval na služební pevnou telefonní linku, která je známá. Telefonováno mu bylo ze skrytého telefonního čísla, neboť se neobjevilo na displeji, volající se nepředstavil, po hlasu jej nepoznal a domnívá se s ohledem na přízvuk, že se nejednalo o místního občana, ale občana z Čech nebo Prahy. Telefonující se jej tázal, kde schovávají hasiče, který měl vypovídat u soudu a nevypovídal a i když jej vyzval, aby se představil, nereagoval na to a opakovaně se jej tázal, kde schovávají hasiče. Když telefonujícího upozornil na oznámení PČR, všeobecně se vyslovil, že by všichni včetně hasiče měli dostat přes hubu. Telefonát ukončil zavěšením svého sluchátka. Krátce poté následovaly telefonáty ze skrytého telefonního čísla a telefon vždy zavěsil. V posledním telefonátu telefonující sděloval totéž, co v telefonátu prvním. Dne 29.5.2010 na hasičské slavnosti nebyl a o příhodě se později dozvěděl z doslechu a provedeného záznamu.

Soud dále vyslechl některé občany z Vítkova bydlící v blízkosti vyhořelého domu.

Liselotte H. uvedla, že ve Vítkově žije celý život a o události se dozvěděla až na druhý den z internetu a od policistů, kteří ji navštívili. Dříve byla správcovou v nemocnici, která je naproti vyhořelého domu. Ve vyhořelém domu podle její vědomosti v minulosti bydlel muž, který byl podle ní zbaven svéprávnosti a po něm se asi před 25 lety do domu nastěhoval Václav M. s rodinou. Asi před rokem je přišla navštívit, aby jim nabídla některé věci a povšimla si, že na chodbě byl značný nepořádek. Dům byl po stavební stránce ve špatném stavu, i když byl obyvatelný, v domě bydlelo více dětí, které často sedávaly před domem. Dříve v domě byly také děti asi do 15 let věku. Věděla o tom, že tam bydlel V. M., jeho rodiče, kteří také pracovali dříve v nemocnici, další obyvatelé domu se ale podle ní měnili. Za dveřmi domu byla malá chodba, po jejich stranách bylo po jednom pokoji, večer nebyla zastírána okna, dovnitř bylo vidět, zastřená okna neviděla, kolem domu však chodila zřídka. Podle ní by osoba, která by dům viděla poprvé, mohla mít pochybnosti, zda-li v domě někdo bydlí.

Leoš P., bytem ve Vítkově, vypověděl, že bydlí v domě vzdáleném od vyhořelého domu na 200 až 300 metrů. V době požáru spal a dozvěděl se o něm až ráno. Vypověděl, že dům byl zchátralý, měl prohlou střechu, byl neudržovaný, bydlel v něm V. M. se svou družkou, jejich dcerou a jejím druhem. Měli čtyři děti ve věku kolem 10 let, mezi nimi bylo i mladší dítě, dospělí v domě bydleli už asi 10 let. Rodina se často zdržovala před domem. Děti pobíhaly po cestě, do domu chodilo na návštěvu více lidí. Kolem domu jezdíval každý den z práce. V nočních hodinách sice kolem domu pravidelně nechodil, ale když šel kolem po druhé straně silnice, dům působil dojmem, že je obývaný a hrávala v něm televize, sice nijak nahlas, ale bylo vidět osvětlení z obrazovky. Televize přitom byla v pravé části domu při pohledu od silnice. Současně také bylo vidět siluety osob. Nevzpomněl si, že by někdy večer viděl, že televize nehraje. Někdy v minulosti si povšiml, že některá okna byla vysklená a byla v nich matrace nebo karton. Zda-li v oknech chyběly skleněné výplně

před požárem, nevěděl. Kolem domu vídával stát automobily, které se rozebíraly. Podle jeho sdělení tehdy v noci byla jasná obloha.

Vladimír M. bydlí ve Vítkově od roku 1973 v domě vzdáleném cca 80 až 100 metrů od vyhořelého domu. Podle něj se jednalo o starý dům s plechovou střechou a starší fasádou. Ve výpovědi uvedl, že kolem vyhořelého domu často nechodil, protože používá jinou cestu. Kolem domu někdy stály automobily či jejich vraky. Těsně před požárem kolem 23.00 až 23.30 hod. se s manželkou vraceli z návštěvy od sousedů U. V době jejich návratu bylo pěkné počasí, bylo jasno a svítily hvězdy. Doma potom zaslechl zvuky připomínající praskot, spatřil požár domu, kolem kterého byli hasiči a další lidé. Má vědomost o tom, že v domě bydlel V. M. se svou ženou. Bydleli v něm další Romové, kteří se vzájemně navštěvovali s jinými Romy. Nevěděl, zda-li děti, které kolem domu viděl, v něm bydlely. V noci kolem domu projížděl jen výjimečně z pracovních důvodů a nepovšiml si vnitřního osvětlení.

František B. bydlí ve Vítkově od prosince 2008, který sousedí s vyhořelým domem a který je od jeho domu vzdálen asi 10 až 12 metrů. Uvedl, že má vědomost o tom, že v domě bydlí V. M. s manželkou, o P. K. s A. S. nevěděl, v domě bydlelo více dětí, snad 5, ve věku od 2 do 9 let. Kolem domu se pohybovalo více osob, zda-li v něm měly bydliště, nevěděl. Při pohledu od silnice v levé části domu bydleli rodiče a v pravé části domu bydleli mladí. Večer v pravém pokoji vždy svítila světla a hrála televize a v levém měli rodiče v okně přenosnou anténu. Kritického dne kolem 23.30 hod. jej vzbudila manželka, že štěká pes a slyšela křik a vzápětí na dveře jejich domu bouchala sousedka S., že jim hoří dům. Současně řekla, že "nám zapálili dům, zavolejte hasiče". Když ji otevřeli, z oken domu stoupal kouř, hořelo uvnitř domu, zaslechl ránu, po které se rozbila okna a z pravé části domu plameny stoupaly až na střechu. Ihned zatelefonoval na tísňovou linku a hasiči na místo přijeli do 15 minut. Do jejich příjezdu dům se pokoušeli hasit jeho zahradní hadicí a hasicím přístrojem v pravé části domu a při hašení mu pomáhali V. M. s manželkou. Neviděl, že by z domu za jeho přítomnosti někdo vyšel anebo někdo někoho vynášel. Manželka V. M. mu sdělila, že požár vznikl po vhození zápalných láhví do oken, že před domem zastavil automobil, z něhož vyskočili kluci a po vhození zápalných láhví odjeli. Neřekla mu nic, že by útočníci něco vykřikovali. V hlavním líčení ale svědek uvedl, že někdo z útočníků podle ní zvolal "cikáni shořte". Tento rozpor v hlavním líčení odůvodnil tím, že své dřívější sdělení myslel tak, že sám takový pokřik neslyšel a nikoho jiného u domu neviděl. Manželka V. M. mu poté sdělila, že nezletilá N. byla přenesena do LDN. V nočních hodinách přes závěsy v oknech prosvítalo světlo a z domu byl slyšet hluk. Světlo bylo vidět až když se přišlo na úroveň domu. Byla také vidět zář televizní obrazovky a byl slyšitelný zvuk. Nevybavil si, zda-li dům někdy viděl úplně potmělý, avšak v hluboké noci kolem domu neprocházel. Na jaře 2009 se jednou stalo, že jedno okno bylo přechodně vysklené. Závěrem svědek uvedl, že první výpověď sice podal půl roku po požáru, avšak přesnější je výpověď v hlavním líčení. V médiích sledoval tento případ probíhající před soudem a již není schopen spolehlivě rozlišit zážitek, který vnímal a poznatky získané z médií.

Pavel K. bydlí v Radkově, v místní části Vítkova. K věci uvedl, že o požáru se dozvěděl od svých známých a dům znal jen z projíždění automobilem kolem něj. Kolem domu vídával více romských dětí, které byly ve věku kolem 10 let, možná i byly v nižším věku. Z obžalovaných zná pouze J. L., rovněž i pod jeho prezdívkou z

doby asi před 7 až 8 lety. J. L. tehdy bydlel asi 50 metrů od jeho domu. Někdy býval normálně oblečený, někdy si u něj povšiml těžkých bot, krátké bundy, proměnlivé úpravy vlasů. Do bydliště J. L. chodilo více osob. Sám jej nenavštěvoval a bylo mu známo, že organizoval koncert, u kterého asistovala policie a zúčastnili se jej skinheadi. J. L. někdy před požárem potkal v obchodním domě v Opavě a řešil s ním konflikt mezi místním občanem a R. M. Po požáru J. L. potkal 15.6.2009, tehdy se jej tázal, co se stalo ve Vítkově a J. L. mu na to odpověděl, že mu o tom není vůbec nic známo.

Jaroslava B. z obžalovaných zná pouze V. C., když bydlel v Horním Benešově do věku 15. nebo 16 let. Tehdy organizovala skautské tábory a podle její výpovědi se jí také zúčastňoval V. C. Na táborech se staral o děti, které byly převážně z dětských domovů, z poloviny to byly Romové a také to byly mentálně postižené děti. Obžalovaný se ke všem dětem choval stejně, nezachovával si od nich jakýkoliv odstup. V. C. byl dokonce jednou i vedoucím tábora, plnil veškeré uložené úkoly, s dětmi se kamarádil a nedistancoval se od nich.

Renáta K. je učitelkou Soukromé střední školy xxx, ve které vyučovala D. V. a I. M. Ve svědecké výpovědi uvedla, že se jednalo o bezproblémové žáky. Ve třídě s I. M. byl jeden žák Rom a nikdy nezjistila, že by v tomto směru s obžalovaným byly nějaké problémy. Oba byli vstřícní a kamarádští. I. M. poznala i z mimoškolní stránky, když akceptoval její nabídku a o prázdninách v loňském roce byl v táboře nočním hlídačem. Na táboře byly i mentálně postižené děti, byla tam romská dívka, svou funkci plnil dobře a děti si jej oblíbily.

Soud dále vyslechl dále uvedené poškozené.

Vlasta M. vypověděla, že s manželem a dětmi bydleli v tomto domě od roku 1983 poté, co jim byl přidělen tehdejšími Místními národními výborem se souhlasem údajné majitelky, která již zemřela. Dům byl po stavební stránce ve špatném stavu a opravili si jej na vlastní náklady. V poslední době s manželem a synem Václavem obývali místnost po levé straně od vstupních dveří a její dcera Anna S. s druhem Pavlem K. a čtyřmi nezletilými dětmi obývali místnost napravo od vstupních dveří. Vyjádřila se ke stavebnímu řešení domu, jeho příslušenství, že v době před požárem byl dům udržován a muselo být zřejmě, že byl obývaný. Na levou stranu domu navazoval plot se zahradou, ve které se pěstovala zelenina a byly tam stromy. Ve všech oknech směřujících k hlavní silnici i v okně v levé boční stěně domu byly záclony. V levém krajním okně jejich části domu byla síťová televizní anténa. Na noc roletami zatemňovali okna směřující na hlavní silnici, nikoliv dvě okna v levé boční stěně domu. Ve své místnosti s manželem a synem měli televizor, který pravidelně sledovali a zář obrazovky bylo vidět venku z nezatemňovaných oken v levé boční stěně domu. Dcera s druhem v místnosti v pravé části domu okna nezatemňovala. Její manžel pravidelně pracoval na zahradě, kolem domu a děti si během dne často hrály na chodníku před domem a nebo také v protějším areálu LDN. Dne 18.4.2009 děti od jejich dcery si opět hrály v areálu LDN, všichni během dne byli doma, pouze jejich syn Václav šel na zápas v kopané a nebyl doma ani večer ani v noci. Od 22.05 hod. se v televizi dívala na film s jejím oblíbeným hercem a její manžel již byl v posteli, která byla pod oknem s anténou. Ještě předtím kolem 21.30 hod. se vykoukala a potom si šla ulehnout. Asi ve 23.20 hod. vstala a šla si zapálit cigaretu.

Místnost v té době byla osvětlená pouze obrazovkou televizoru. Ještě před zapálením cigarety zaslechla ránu a bezprostředně potom začala hořet záclona a postel. Zakřičela na manžela, který se vzbudil. Po ráně začalo hořet i pyžamo manžela. Vzápětí na to uslyšela u vedlejšího okna další ránu, viděla záblesk ohně a začal hořet další televizor, který byl před druhým oknem a došlo k rozvoji požáru. Ihned vzala hrnec, do kterého chtěla napustit vodu, ale voda tekla slabým proudem a proto vyběhla na silnici. Když otevřela vstupní dveře a vyběhla ven před dům, povšimla si na 7 až 8 metrů od domu sjíždět směrem k Podhradí automobil, který neměl rozsvícená světla, zadní okno automobilu jí připadalo jako by tam byly bílé pásy s ornamenty. Automobil byl jinak tmavé barvy, motor neměl vchodu a až po několika metrech zaslechla nastartování motoru a jeho prudký rozjezd. Ještě předtím slyšela hlasy, které odpovídaly chlapcům kolem 17. let. Z automobilu zaslechla hrát hudbu, nepovšimla si počtu mladíků a ze zaslechnutých chlapeckých hlasů uslyšela zvolání "cikáni shořte či uhořte". Posléze nedovedla rozlišit, zda-li křičeli všichni nebo jeden z nich. Při odjezdu automobilu si povšimla, jakoby chlapci měli vytažené ruce z oken, připustila také, že před odjezdem jeden ještě stál u dveří vedle spolujezdce řidiče. Když se vzápětí vrátila do domu, viděla, že již hoří v oknech v pravé části domu, potom vevnitř a z místnosti do chodby vyběhly děti P., K. a K. Děti urychleně odvedla přes silnici k plotu nemocnice, vrátila se do domu, manžel se snažil oheň uhasit, ale i z druhého vodovodu teklo málo vody. Její manžel také vyšel do chodby a v tu chvíli její dcera vyšla a v rukou nesla N., která byla popálená, neplakala a nekřičela a současně s ní vyšel i její druh. Ihned ji přikázala, aby s dítětem šla do nemocnice. Jejich dcera přeskočila plot, P. K. jí podal dítě. Ihned utíkala k sousedům B., otevřela jí sousedka a soused potom zatelefonoval pro hasiče. Při požáru došlo ke shoření všech jejich věcí a při podání svědecké výpovědi v přípravném řízení vyhotovila jejich soupis, zejména oděvních svršků a také inventáře kuchyně. Shořela jí také elektronika, televizory, přehrávač, automatická pračka další obyčejné pračky. Sama při požáru utrpěla na dlani pravé ruky a na levé noze menší popáleniny, se kterými u lékaře nebyla a její manžel měl menší popáleninu na některé noze.

Václav M. o stavebních poměrech v domě, životě v něm a o události uvedl obdobné údaje jako jeho manželka. Rovněž uvedl, že v domě s příbuznými bydlí od roku 1983, dům jim byl přidělen tehdeším národním výborem. Při pohledu od silnice s manželkou a synem bydleli ve dvou místnostech orientovaných nalevo, současně měli společné sociální zařízení a jejich dcera s druhem a dětmi bydlela v pravé části domu. Dům pravidelně udržoval, obnovil na něm fasádu a udržoval střešní krytinu. Ve všech oknech jimi užívaných místností byly záclony a okna od silnice na noc zatemňoval tmavomodrými závěsy, které ale měly nahoře průvěš, takže ven bylo vidět světlo anebo zář televizní obrazovky. Boční okna ale na noc zatemňována nebyla. Kolem domu a na zahradě neuskladňoval žádné věci, které měl pouze ve stodole. Když se tehdy po 19.00 hod. vrátil domů, po 20.00 hod. si šel ulehnout a jeho manželka se ještě dívala na televizi. Syn Václav tehdy nebyl doma a nevěděl, kde se tehdy zdržoval. Televizor byl zavěšený u krajního okna na držáku asi ve výšce 180 cm. V noci jej náhle vzbudila manželka, že u nich hoří a spatřil kolem sebe plameny. Před probuzením manželkou neslyšel žádnou ránu. Nejvíce hořela okna se záclonami a závěsy a manželka oheň zalávala vodou z hrnce na kamnech. Začala hořet příkrývka a jeho pyžamo, které uhasil. Když šel z kohoutku pustit vodu, tekla slabým proudem, ačkoliv po jeho návratu domů tekla normálně. Požár začal hasit

dekou. Manželka vyběhla ven, aby přivolala hasiče. Sám se ještě snažil z vany na zahradě nabrat si vodu, ale v této chvíli došlo k výpadku elektrického proudu a dům zůstal ve tmě. Vyběhl do části domu, kde bydlela dcera s rodinou a povšiml si manželky, která stála s jejich vnoučaty a Pavlem K. před domem. P. K. s dalšími třemi dětmi běžel k nedalekému bydlíšti jeho sestry Zdeňky. Dcera manželky držela v náručí N. a utíkala s ní do nemocnice. Nebylo mu jasné, proč Pavel K. nehasí, ale to ještě nevěděl, že sám utrpěl popáleninu. Manželka požádala souseda o přivolání hasičů, soused jim pomáhal do jejich příjezdu vodou a hasícím přístrojem hasit požár. Krátce na to přijeli hasiči a sanitka. Manželka během hasebního zásahu říkala, že nějací lidé z automobilu na ní volali "cikáni shořte nebo uhořte" a že z automobilu zaslechla hudbu, kterou poslouchají mladí lidé. Na rukou měl malé spáleniny, které si již vyléčil a jiné tělesné nebo psychické následky neutrpěl. Jeho koníčkem je elektronika, měl několik televizorů, DVD přehrávačů, magnetofonů a rádií, tyto všechny věci uvedl v soupisu a sám způsobenou škodu odhadl asi na 15.000,- Kč. Všechny věci ale shořely. V domě anebo ve stodole neměl uskladněn benzín a žádné jiné hořlaviny, pouze v dílně měl několik plechovek barev, kam se však oheň nedostal a neshořely.

Anna S. o stavebně technickém stavu domu, jeho dispozičním řešení a obýváním místností uvedla shodné údaje jako její matka V. M. s manželem. Ve svém pokoji o rozměru asi 20 metrů čtverečních, ve kterém byla dvě okna, na noc zakrývali jen jedno okno textilií larysou, jednalo se o okno u vstupních dveří, která byla prověšena a přes průvěs, jakož i další nezatemňované okno, bylo vidět venku vnitřní osvětlení a zář televizoru. Televizor měli právě před nezatemňovaným oknem. Večer si šla ulehnout kolem 22.00 hod., její druh P. K. ještě spát nešel, byl u počítače a současně byl také zapnutý televizor, který obvykle mají zapnutý soustavně. Náhle ji probudil křik jejího druha a dětí. Zprvu měla pocit, že se jedná o děsivý sen, ale po probuzení všude kolem sebe viděla plameny. Žádnou ránu při probouzení neslyšela. Na váleodu pod prvním oknem od vstupních dveří šla spát s dcerou N., další děti byly na váleodě v druhé polovině místnosti a když se probudila, dcera N. už vedle ní nebyla. Vznikla panická situace, hledala N., slyšela její křik, ale mezi plameny nikoho zprvu neviděla, ale ve skutečnosti potom viděla, že její druh měl N. v rukou a hasil ji příkrývkou. N. druhovi ihned vytrhla z rukou, vyběhla s ní ven a ostatní tři děti vyvedl její druh. Když všichni vyšli ven, před domem již byla její matka a její otčím se snažil napouštět do nádoby vodu. Ještě venku N. hasili dekou, neboť stále hořela. Na pokyn druha šla do chodby napouštět vodu, která však tekla slabým proudem. Po polížení N. vodou běžela s ní k plotu nemocnice, N. předala druhovi, přelezla plot a druh jí N. předal. Teprve poté pocítila a povšimla si, že je také popálená na končetinách a v obličeji a proto byla hospitalizována - jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Rovněž podala soupis veškerých shořelých svršků, obuvi, elektroniky a zařízení kuchyně, a to i svršků a obuvi všech dětí.

Obdobné údaje také ve svědecké výpovědi uvedl **Pavel K.** Dům i střechu udržovali, nikdy se nestalo, že by některé z oken bylo zabeďněno nebo zakrýváno jiným materiálem, ve svém pokoji měli dvě okna. Byly v nich záclony a na noc zakrývali první okno od vchodových dveří, neboť pod ním na váleodě spali. Okno však bylo zakrýváno až pod ventilační horní část. Děti tenkrát spaly asi od 21.00 hod., družka šla spát asi o půl hodiny později a sám si šel ulehnout po 22.00 hod. Televizor jako vždycky byl stále zapnutý. Před ulehnutím ale vypnul počítač. V pokoji

měli také lampu, nevěděl ale, zda-li tehdy byla zapnutá. Náhle jej probudila rána, pocit tepla a po zorientování viděl, že jejich postel hoří, hoří i N. a začal ji ihned hasit dekou. Začal křičet, aby probudil družku, aby přinesla vodu. Napřed hasil N., potom ji uchopila družka, vyběhla s ní ven a sám vyvedl další tři dcery. Venku nikoho cizího nezahlédl, venku byla matka její družky s manželem, který pobíhal kolem domu a snažil se všechno uhasit. Protože z nočního oblečení N., pyžama a trička, se ještě stále kouřilo, oblečení z ní strhl a utíkali s ní do nemocnice, dítě předal družce, která přelezla plot. Také odešel do nemocnice. Dalším dcerám se nic nestalo a proto je odvedl k nedaleko bydlící sestře. Sám utrpěl popáleniny a zranění popsal, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. V domě shořelo veškeré zařízení, elektronika, shořely svršky s obuví a rovněž uvedl soupis osobních věcí. V domě neměli žádné skladiště a nebyly v něm ani uskladněné pohonné hmoty.

Soud dále vyslechl jako svědka **Romana H.**, který tehdy byl vyšetřovatelem a měl službu pro vyšetřování příčin požáru a byl také na jeho místě. Ve svědecké výpovědi uvedl, že se tehdy v nočních hodinách vracel na základnu od jiné požární události, když mu byl operačním střediskem nahlášen požár ve Vítkově a proto ihned jel k tomuto požáru. Již z dálky viděl hustý stoupající kouř a přímo na místo se dostavil 19.4.2009 v 00.24 hod. V době jeho příjezdu na místě již byla hasební technika, byl prováděn hasební zásah a budova byla ve III. stupni požáru, tzn., že byla celá v plamenech. Nebyl velitelem zásahu, kterým byl Lumír K. Hasičům se podařilo požár zdolat a poté byly zjišťovány příčiny požáru včetně výslechu svědků. Za tímto účelem vyslyšel osoby přítomné na místě a hovořil s V. M., V. M. a P. K. Z výpovědi V. M. usoudil, že příčinou požáru mohly být zápalné hmoty, zvláště, když mu sdělila, že po zaslechnuté ráně v obou oknech vzplály plameny a na jejím manželovi se vzňalo oblečení. Pokoušela se požár hasit vodou z hrnce a po vyběhnutí z domu viděla odjíždět směrem k Podhradí tmavý automobil. Neřekla mu přítom, že by zaslechla nějaká zvolání či pokřikování a v této době nikdo jiný nebyl před domem. V. M. mu rovněž sdělila, že o pomoc požádala souseda F. B., který zatelefonoval na tísňovou linku. Potom také hovořil s manželi B., kteří mu sdělili, že je probudila V. M., ale na hasebním zásahu se nepodíleli. Na V. M. bylo poznatelné, že byl značně špinavý, V. M. byla znečištěná méně, ale P. K. byl velmi znečištěn. Protože v plamenech byla i druhá část domu, s P. K. a A. S. vynesli děti a A. S. s jednou dcerou běžela do nemocnice. P. K. bylo v sanitním vozidle poskytováno ošetření a poté se dozvěděl, že došlo k popálení dítěte, se kterou A. S. běžela do nemocnice a která již na místě nebyla. Od V. M. se dozvěděl, že se také pokoušel o hašení požáru, ale v důsledku vývinu hustého černého kouře musel z domu vyběhnout. Rovněž P. K. mu bylo řečeno, že po zaslechnutí rány se objevil záblesk a vše kolem vzplálo. Také mu bylo jím řečeno, že v této chvíli se díval na televizi a v době zaslechnuté rány a vzplanutí požáru jeho družka s dětmi spaly. Ještě v dopoledních hodinách prohlédl požářiště spolu s policisty a jejich odborníky. Nenalezl ředidla, kanystry, sudy, ve kterých by mohly být skladovány hořlaviny. Našly se zbytky elektroniky, v levé části domu při pohledu od silnice byly dva televizory a další byl v pravé části domu. Nemohl se vyjádřit k tomu, zda-li na místě byly zbytky dalších spotřebičů, o kterých hovořili poškození. Na požářišti nenalezl předměty neodpovídající běžnému vybavení domácnosti. Jestliže z fotodokumentace při ohledání místa činu vyplývá, že levá část domu byla zhořelá méně, kdežto druhá více, kde také došlo ke zřícení stropu, svědek to odůvodnil prvotním hasebním zásahem manželů M. ve své části domu. V pravé části domu však došlo k

rozstříknutí zápalné hmoty a proto došlo ke vznícení všech hořlavých látek v těchto místech. Prvá fáze požáru byla velmi krátká, ale druhá byla po dobu 40 až 45 minut odpovídající vzniku a průběhu požáru. V dalším se svědek odvolal na podanou zprávu o požáru. K meteorologickým podmínkám uvedl, že určitě nepršelo, byl mírný vítr, nevěděl, zda-li ale byla hvězdná noc, protože požářiště bylo osvětleno technikou. Prověřoval také kamna a jiná topidla a elektroinstalaci, zda-li od nich nemohl vzniknout požár, ale výsledkem vyšetřování byl závěr, že k zapálení došlo z venku za použití zápalných hmot.

Miroslav S., příslušník Hasičského záchranného sboru, ve svědecké výpovědi uvedl, že v kritické době měl dosažitelnost R. H. a teprve po informacích o požáru s ním navázal spojení. Teprve na základě shromážděných informací a ve spolupráci s policií vypracoval odborné vyjádření.

Velitelem hasebního zásahu tehdy byl **Lumír K.**, který je příslušníkem HZS Moravskoslezského kraje. Ve svědecké výpovědi uvedl, že po návratu z jiného hasebního zásahu na základnu, připravili techniky do pohotovosti a po ukončení přípravy převzali hlášení o požáru domku ve Vítkově. Na místo požáru operační důstojník s jejich jednotkou poslal dobrovolné hasičské jednotky z Vítkova a Budišova n. B. Jejich jednotka na místo přijela jako první a v době jejich příjezdu byla požárem zasažena spodní část domu. Přes krytinu bylo vidět požár půdy. Od dvou starších osob přítomných na místě, muže a ženy, kteří byli uživateli, byli informováni, že vevnitř už žádné osoby nejsou. Jiné mladší osoby a děti na místě nebyly. Hoření domu se postupně zintenzivnělo, došlo k propadnutí stropu na pravé straně při pohledu od silnice a protože hrozilo propadnutí stropu v celém domě, zásah byl hlavně veden z venku a do domu nahlédl až po uhašení požáru.

Z odborného vyjádření požáru vypracovaného HZS Moravskoslezského kraje, Územním odborem Opava, jehož zpracovatelem byl vyslechnutý svědek Miroslav S., vyplynuly obdobné skutečnosti jako ze svědeckých výpovědí R. H., M. S. a L. K. Požár byl zpozorován cca ve 23.44 hod., ohlášen ve 23.51 hod. a vyšetřovatel se na místo dostavil v 00.24 hod. a současně na místo přijely další dvě dobrovolné jednotky. V odborném vyjádření byl objekt popsán, byli uvedeni všichni jeho uživatelé, bylo uvedeno, jak vyplývá ze skutkových zjištění soudu, které části domu kdo z nich užíval a příčinou požáru byl v domě kolem 23.45 hod. žhářský útok, vhození zápalných láhví do levého a pravého okna nalevo od vstupních dveří a zápalné láhve do levého okna v pravé části domu při pohledu od silnice. V úplně levém okně v levé místnosti se zápalná láhev zadržela o síťovou televizní anténu, ale pravým oknem této místnosti zápalná láhev proletěla a zapálila prostor. Další zápalná láhev byla vhozena do levého okna na pravé straně domu, v místnosti byli A. S. s P. K. a čtyřmi dětmi. Také bylo zmíněno zranění A. S., P. K. a jejich nezletilé dcery N. Dne 19.4.2009 bylo požářiště podrobně prohlédnuto za použití služebního psa, aby byly vyhledávány akceleranty hoření a byly odebrány příslušné stopy. Byla určena tři ohniska požáru v uvedených oknech a za nimi. Provedenou technickou expertizou bylo zjištěno, že byla použita hořlavá kapalina I. třídy s bodem vzplanutí méně jak 21 stupňů Celsia, kterou pravděpodobně byl automobilový benzín Natural. Vzhledem k použití třech zápalných láhví s touto kapalinou došlo k velmi rychlému rozvoji a rozšíření požáru a všichni obyvatelé rodinného domu byli bezprostředně ohroženi na životě a konstrukce domu nebránila rozšíření požáru. Součástí

odborného vyjádření je fotodokumentace z ohledání požářiště, podle které objekt byl zcela vyhořelý, bez střechy, bylo dokumentováno okno manželů M. se síťovou anténou a také rozvinutý požár v 00.10 hod., tj. 15 minut po příjezdu první hasičské jednotky. Z fotografie je patrný již intenzivní požár v půdním prostoru a na střeše s prohořelou střešní konstrukcí. Takový vývoj požáru byl také patrný z videozáznamu dodaného HZS.

Svědék R. H. soudu předložil spis o požáru HZS, který je součástí spisové dokumentace, z něhož vyplývají stejné skutečnosti jako z odborného vyjádření a podaných svědeckých výpovědí R. H., M. S. L. K. Součástí spisu je kopie citovaného odborného vyjádření, kopie protokolu o ohledání místa činu, které provedla ve dnech 19.4.2009 a 24.4.2009 policie. Součástí jsou úřední záznamy o podaných vysvětleních V. M., která také načrtla zád' odjíždějícího automobilu, a P. K. a podle podaných údajů byl také vyhotoven náčrtek uspořádání vnitřku domu odpovídající svědeckým výpovědím poškozených. Součástí také je část lékařské dokumentace o utrpěných zraněních poškozených, jakož fotografie požáru v době příjezdu hasičských jednotek a sanitky.

Prvé **ohledání místa činu**, jak již bylo uvedeno, se uskutečnilo dne 19.4.2009 v době od 09.45 do 13.05 hod. V protokolu byl popsán stav objektu, jeho stavební uspořádání, stav po požáru. Požárem došlo k úplné destrukci domu, garáže a k jeho úplnému vyhoření. Při ohledání bylo na špaletě okna s anténou mezi pravými křídly při pohledu z místnosti nalezeno silně ohořelé hrdlo skleněné láhve jako stopa č. 1. Vnitřní i venkovní křídla levého okna při pohledu z místnosti byla zavřená, na špaletě mezi levými křídly okna bylo nalezeno hrdlo láhve ze zeleného skla se zasunutou textilií v hrdle, které bylo zajištěno jako stopa č. 2. Ze stěny vlevo vedle okenního parapetu a z koberce pod oknem byla zajištěná stopa č. 3, protože toto místo služební pes označil jako možné místo přítomnosti hořlavé kapaliny. Při odklizení ohořelých zbytků střechy před domem bylo na zemi pod oknem vpravo vedle vstupních dveří nalezeno hrdlo ze skla zelené barvy se zasunutou textilií, což bylo označeno jako stopa č. 4. V protokole bylo také popsáno vnitřní uspořádání domu a zbytky jeho vybavení. Součástí je rozsáhlá fotodokumentace v době po požáru potvrzující vnější a vnitřní devastaci domu a z nálezu zajištěných stop. Součástí je také protokol o použití služebního psa na detekci hořlavých kapalin v požářišti, že pes označil čtyři místa s možným výskytem hořlavých akceleraantů. Pes při průzkumu v okenním rámu označil ohořelou látku neznámého původu vykazující znaky přítomnosti zápalné látky - chemická stopa č. 1. Dále označil ve druhém okně místo, kde byla nalezena část láhve s textilií, což bylo označeno jako stopa č. 2. Na zemi pod oknem, na koberci a obložení byla zajištěna chemická stopa č. 3. Po odklizení ohořelých zbytků před objektem, pes označil další místo možného výskytu akceleraantů.

Další ohledání místa činu bylo provedeno dne 19.4.2009 v době od 13.25 do 13.35 hod. Místem ohledání byla okolní silnice vedoucí kolem vyhořelého domu, která byla popsána. V zatáčce cesty ve vzdálenosti cca 2 metry vlevo od jejího okraje byla v trávě nalezena a posléze zajištěna smyková stopa po pneumatice motorového vozidla, která byla popsána a označena jako stopa č. 5 - trasologická.

Dne 24.4.2009 bylo v době od 12.00 do 16.30 hod. provedeno další ohledání místa činu za účelem nalezení dalších částí láhví anebo jiných nádob použitých k založení požáru. Za tímto účelem byla okna očíslována při čelním pohledu na dům ze silnice od leva čísla 1 až 4. Při otevření levého vnějšího křídla okna 1 v meziokenním prostoru bylo nalezeno 15 kusů skelných střepů zelené barvy, na dvou z nich byly neúplné viněty. Jedna obsahovala i nápis francouzského vína Chardonay, na druhé byl čárový kód s českým překladem, což bylo označeno jako stopa 1A - věčná. Po otevření druhého okna na vnitřním parapetu byla zajištěna ohořená stočená bílá textilie, stopa byla označena jako 2A - věčná. Pod druhým oknem ve vzdálenosti 30 cm od budovy byly zajištěny dva kusy zelených skelných střepů, stopa byla označena jako 3A - věčná. Pod třetím oknem ve vzdálenosti 20 cm od budovy byl zajištěn jeden kus skelného střepu hnědé barvy, stopa byla označena jako 4A - věčná. V původním meziokenním prostoru třetího okna byl zajištěn jeden kus skelného střepu hnědé barvy, zajištěno jako stopa 5A - věčná. Po vstupu do objektu pod oknem č. 2 15 cm od vnitřní zdi byl zajištěn 1 kus skelného střepu zelené barvy, stopa 6 - věčná. Za nerozbitým pravým křídlem vnitřní části tohoto okna na vnitřním parapetu byla zajištěna ohořelá textilie obdélníkového tvaru, zajištěná jako stopa 7 - věčná. V meziokenním prostoru tohoto okna byly zajištěny 2 kusy skelných střepů zelené barvy a 2 kusy skelných střepů zelené barvy na vnitřním parapetu tohoto okna, což bylo zajištěno jako stopa 8 - věčná. Z výplně okna č. 1 levého vnějšího křídla byly zajištěny 2 kusy střepů čiré barvy - stopa 9 - věčná. V pravé místnosti od vstupu do domu byla část zříceného stropu a zbytky požárem zničených věcí včetně rozmáčených cihel. Na této sutí byl zajištěn svazek různých písemností s blokem, což bylo zajištěno jako stopa 10 - věčná. Jeden metr až jeden a půl metru ve středu místnosti za okny označených č. 3 a 4 bylo zajištěno 9 kusů skelných střepů čiré barvy, zajištěné jako stopa 11. Ve stejné vzdálenosti za okny č. 3 a 4 bylo dále nalezeno 10 kusů skelných střepů zelené barvy, zajištěné jako věčná stopa 12. Ve vzdálenosti 2,7 metrů od středu okna označeného č. 4 byl zajištěn jeden skelný střep zelené barvy - stopa č. 13 - věčná. Ve vzdálenosti jeden a půl metru za oknem označeném č. 4 byl uvnitř místnosti nalezen termicky deformovaný předmět válcového tvaru hnědé barvy, zajištěný jako stopa č. 14 - věčná. Místa nálezů těchto stop byla také zachycena v přiložené fotodokumentaci. V této souvislosti je též nutno poukázat na pořízenou fotodokumentaci s popisem těles veřejného osvětlení v okolí parcely, na které se nacházel vyhořelý dům. Z fotodokumentace je patrné, že sloup veřejného osvětlení byl vzdálen 11,6 metrů od paty domu před vchodovými dveřmi nacházející se již v areálu nemocnice. Rovněž bylo vyznačeno místo, na kterém se nacházel hlavní uzávěr vody do domu. Byl zadokumentován a označen druhý sloup veřejného osvětlení nacházející se směrem vlevo blíže k obci Podhradí. Bylo popsáno umístění třetího sloupu veřejného osvětlení, který se nachází napravo blíže k centru Vítkova.

PČR, odborem kriminalistické techniky a expertíz, byl vypracován znalecký posudek z oboru kriminalistické **chemické expertízy** se zadáním, aby byl proveden popis a byla vyhotovena fotodokumentace k zajištěným střepům, o jaké láhve se před jejich rozbitím jednalo, aby se vyjádření týkalo barvy, obsahu, výrobce a podobně a aby vyjádření také bylo podáno k zajištěným textiliím, bylo uvedeno, zda-li zajištěné stopy byly potřísněny hořlavými těkavými látkami, akceleranty hoření. Další zadání se týkalo požárně technických parametrů zajištěných látek, aby byla učiněna další zjištění a sdělení důležitá pro trestní řízení. Zkoumáním stopy č. 1 bylo

zjištěno, že se jedná o hrdlo skleněné láhve zelené barvy o délce cca 9 cm s hliníkovou korunkou pod zesilovacím kroužkem láhve. V hrdle byla částečně ohořelá textilie světlé barvy, která byla volně protažena hrdlem a sloužila jako zápalná šňůra. Stopa č. 2 obsahovala hrdlo skleněné láhve zelené barvy o délce cca 8 cm s textilií světlé barvy částečně ohořelé protažené hrdlem sloužící jako zápalná šňůra. Stopa č. 3 obsahovala část koberce a zdiva. Stopa č. 4 obsahovala hrdlo skleněné láhve zelené barvy o délce cca 8 cm s textilií bílé barvy částečně ohořelou protaženou hrdlem, sloužící jako zápalná šňůra. Mikroskopickým zkoumáním textilií ze stop č. 1,2 a 4 bylo zjištěno, že textilie byly vyrobeny ze světlých bavlněných látek a s velkou pravděpodobností se jednalo o části povlečení. Tato textilní vlákna ale nelze blíže specifikovat a použít pro druhovou identifikaci pro její vysokou četnost výskytu ve stopách i v okolním prostředí a pro široké spektrum jejich použití. Mikroskopickým zkoumáním stop č. 2 a 7 zajištěných dne 24.4.2009 bylo zjištěno, že stopa č. 2 obsahovala ohořelou textilií se slabým červenozeleným potiskem a byla vyrobena ze světlých polyesterových textilních vláken. Stopa č. 7 obsahovala ohořelou textilií vyrobenou ze světlých viskózových textilních vláken. Tato textilní vlákna z těchto stop jsou vhodná pro druhovou identifikaci. Stopy č. 1,2,3,4 byly zajištěny při ohledání místa činu dne 19.4.2009. Další stopy č. 2 a 7 byly zajištěny při ohledání místa činu dne 24.4.2009. Stopy č. 1,2,3,4 zajištěné při ohledání dne 19.4.2009 byly ke zkoumání předloženy v tzv. chemických konzervách obsahujících vzorky z míst, která označil služební pes. Chemickým zkoumáním těchto stop bylo zjištěno, že obsahovaly alifatické a aromatické uhlovodíky charakteristické pro automobilové benzíny, pravděpodobně se jednalo o benzín Natural, který je hořlavinou I. třídy nebezpečnosti s bodem vzplanutí menším než 21 stupňů. K jejich iniciaci postačuje otevřený plamen, elektrická jiskra nebo jiný iniciační zdroj a při hoření těchto hořlavin dochází k zapalování hořlavých předmětů. Stopy č. 1A,2A,3A,4A,5A,6,7,8,9,11, 12,13A,14 zajištěné při dodatečném ohledání dne 24.4.2009 nebyly zkoumány na přítomnost akceleračních z důvodu jejich nevhodného zajištění, protože ke zkoumání byly předloženy v papírových obálkách WIPAK MEDICAL a proto byly vyřazeny jako neupotřebitelné. Součástí znaleckého posudku byla také fotodokumentace těchto zajištěných stop. Znalecký posudek vypracoval vrchní komisař policie **Ing. Stanislav V.**, který znalecký posudek v tomto rozsahu také podal v hlavním líčení. Stopa č. 2 podle něj pravděpodobně pochází z láhve od vína o obsahu asi 0,7 litrů, u stopy č. 4 hrdlo láhve bylo vyšší, ale láhev mohla být o stejném obsahu nebo o obsahu 1 litru.

Dne 12.8.2009 byl vyzván obžalovaný D. V. k vydání osobního motorového vozidla Š 135 LS Favorit, příslušného VIN, značky xxx, fialové barvy a také mobilního telefonu zn. Nokia 3110C černé barvy s vloženou SIM kartou. Jeho otec Josef V. ve stejný den vydal policii čtyři zimní pneumatiky k tomuto automobilu, z toho 2 kusy zn. Everest, 2 kusy zn. SNOWAYS LASSA, s příslušným kódem. Dne 11.8.2009 byl vydán PČR příkaz k prohlídce jiných prostor, a to osobního motorového vozidla Honda Prelude šedé metalizované barvy, reg. značky xxx, registrovaného na Vojtěcha R., nar. xxx, bytem xxx, který užíval obžalovaný V. C. Obě vozidla byla prohlédnuta, byly zajištěny stopy a v tomto směru byl vypracován doplněk znaleckého posudku z oboru kriminalistická chemická expertiza, který vypracoval vrchní komisař PČR **Ing. Petr B.** Zadáním pro znalecký posudek bylo vyhodnocení mikrostop zajištěných při ohledání místa činu, zda byla zjištěna přítomnost žárem deformovaných textilních vláken, aby chemickým zkoumáním bylo

zjištěno, jaká chemická látka byla v plastovém kanystru uloženém v automobilu Honda Prelude, reg. značky xxx, a byly uvedeny požárně technické parametry této látky a byla uvedena další zjištění důležitá pro trestní řízení. Zkoumáním předložené stopy č. 1 - mikro, zajištěné z levého předního sedadla automobilu Š 135 LS Favorit, RZ xxx, bylo zjištěno, že obsahuje větší množství různých textilních vláken vhodných pro druhovou identifikaci a trichologický materiál. Zkoumáním stopy č. 2 - mikro, zajištěné z pravého předního sedadla téhož automobilu, bylo také zjištěno, že obsahuje větší množství různých textilních vláken vhodných pro druhovou identifikaci a trichologický materiál. Zkoumáním předložené stopy č. 3 - mikro, zajištěné z levého zadního sedadla a stopy č. 4 - mikro, zajištěné z pravého zadního sedadla téhož automobilu, byla učiněna stejná zjištění. Mikroskopickým zkoumáním těchto čtyř stop nebyla zjištěna přítomnost žárem deformovaných textilních vláken. Zkoumáním stopy č. 1 - prázdného černého plastového kanystru o objemu 5 litrů s červeným plastovým uzávěrem, zajištěné při ohledání vozidla Honda Prelude, RZ xxx, bylo zjištěno, že obsahuje hořlavé látky charakteristické pro automobilové benzíny, které jsou hořlavinami I. třídy nebezpečnosti s bodem vzplanutí do 21 stupňů. Znalec Ing. Petr B. v tomto rozsahu podal znalecký posudek také v hlavním líčení a dále potvrdil, že stopy benzínu v kanystru a střepy jsou druhově shodné.

K zajištěným stopám č. 1,2,3,4,1A,2A,3A,4A,5A,6,7,8,9,11,12,13,14 zajištěných v průběhu ohledání místa činu ze dne 19.4. a 24.4.2009 byl PČR, odborem kriminalistické techniky a expertíz, vypracován znalecký posudek z oboru kriminalistické **mechanoskopické expertízy** s doplňkem. Zadáním bylo provedení popisu a fotodokumentace všech těchto stop s uvedením, zda se jedná o střepy z láhví, v kladném případě, aby bylo zodpovězeno, zda tvořily jeden celek a byl uveden mechanismus vzniku poškození láhví a textilií. Pokud se dříve jednalo o láhve, aby byla uvedena jejich objemová velikost, byl uveden výrobce a způsob jejich užití - tato otázka nebyla zodpovězena pro nepříslušnost mechanoskopického zkoumání. Aby k jednotlivým předloženým stopám bylo uvedeno co nejširší spektrum informací, které by mohly být významné pro potřebu jejich prověřování a byla uvedena další zjištění důležitá pro trestní řízení. Všechny stopy byly fotograficky zadokumentovány s uvedením jejich měřítek. Úvodem je třeba uvést, že stopy byly ve znaleckém posudku popsány shodně jako při jejich zajištění. U stopy č. 1 bylo konstatováno zastrčení kusu ohořelé bílé látky do hrdla. Současně bylo předloženo 14 skelných střepů hnědozelené barvy, z nichž některé tvořily před rozbitím jeden celek a lze předpokládat, že pocházely z vinné láhve. Stopy byly znečištěné sazemi. Stopa č. 2 odpovídá hrdlu vinné láhve, ve kterém byl rovněž kus ohořelé bílé látky a která nebyla způsobilá k bližší identifikaci. Okraje látky stejně jako u první stopy nesly stopy oddělení trháním a rovněž došlo ke znečištění stopy sazemi. Stopa č. 3 - kus kobercové látky se střepy tabulového skla, vše způsobilé k dalšímu mechanoskopickému zkoumání, znečištěno sazemi. Stopa č. 4 - hrdlo láhve zelené barvy odpovídající vinné láhvi, v hrdle byly zastrčené 2 kusy ohořelé bílé látky nezpůsobilé k bližší specifikaci, okraje nesly stopy oddělení trháním, vše bylo znečištěno sazemi. Stopa č. 1A - skelné střepy hnědozelené barvy, z nichž některé tvořily jeden celek a pravděpodobně pocházely z vinné láhve, na střepích byly také zajištěny zbytky papírových etiket. Tyto střepy zabarvením odpovídaly střepům a hrdlu láhve označených jako stopa č. 1. Střepy byly znečištěny sazemi. Stopa 2A - dva ohořelé zbytky bílé tkaniny byly nezpůsobilé k další specifikaci a mechanoskopickému zkoumání. Stopa č. 3A - dva skelné střepy zelené barvy

pravděpodobně pocházely z láhve, byly znečištěny sazemi a nebyly způsobilé k bližší specifikaci. Stopa č. 4A - skelný střep hnědé barvy znečištěný sazemi, podle tvaru lze stanovit, že pravděpodobně pocházel z láhve. S touto stopou byla také předložena zemina a tři úlomky čirého tabulového skla. Tyto další stopy ale nebyly způsobilé k dalšímu mechanoskopickému zkoumání. Stopa č. 5A - skleněný střep hnědé barvy znečištěný sazemi pravděpodobně pocházel z láhve a porovnáním lomové hrany bylo zjištěno, že tvořily jeden celek se střepem označeným jako stopa č. 4A. Stopa č. 6 - skleněný střep zelené barvy znečištěný sazemi, podle tvaru střepu pravděpodobně pocházel z láhve a odstínem zbarvení druhově odpovídal dvěma hrdlům láhví označeným jako stopy č. 2 a 4. Stopa č. 7 - jeden ohořelý kus bílé tkaniny se zbytky potisku červené a zelené barvy, stopa byla nezpůsobilá k další specifikaci a mechanoskopickému zkoumání. Stopa č. 8 - čtyři skleněné střepy zelené barvy znečištěné sazemi, podle tvaru lze usoudit, že pravděpodobně pocházely z láhve, porovnáním lomových ploch tří střepů byla zjištěna individuální shoda s hrdlem označeným jako stopa č. 2, takže tyto stopy tvořily jeden celek. Stopa č. 9 - dva střepy čirého tabulového skla, povrch střepů byl znečištěn sazemi. Stopa č. 11 - devět střepů skla čiré barvy deformovaných žářem a znečištěných sazemi nebyly způsobilé k dalšímu mechanoskopickému zkoumání. Stopa č. 12 - dvanáct skelných střepů zelené barvy znečištěných sazemi, podle tvaru pravděpodobně pocházely z láhve a odstínem zbarvení druhově odpovídaly hrdlům sklenic označených jako stopy č. 2 a 4. Stopa č. 13 - čtyři skelné střepy zelené barvy znečištěných sazemi, pravděpodobně pocházely z láhve a odstínem zbarvení druhově odpovídaly dvěma hrdlům láhví označeným jako stopy č. 2 a 4. Stopa č. 14 - ohořelý segment neurčeného původu, nezpůsobilý k mechanoskopickému zkoumání.

Ve věci byl PČR, odborem kriminalistické techniky a expertíz, vypracován další znalecký posudek z oboru kriminalistické **mechanoskopické expertízy** k předloženým stopám 1,2,3,4 zajištěných 19.4.2009 při ohledání místa činu a stopě 5 - textilie s potiskem zajištěné dne 21.8.2009 v průběhu ohledání osobního automobilu Honda Prelude užívaném V. C. se zadáním - stanovení druhové nebo individuální identifikace při vzájemném porovnání stop 1,2,3,4,5 a zda-li tyto textilie mohly či tvořily jeden celek anebo jen některé z nich i s uvedením dalších zjištění důležitých pro trestní řízení. Podle znaleckého posudku stopy 1,2,3,4 textilie jsou druhově odlišné od stopy č. 5 jako další textilie předložených ke zkoumání. Stopa č. 5 netvořila jeden celek se stopami 1,2,3,4.

Další znalecký posudek stejného orgánu PČR se týká kriminalistické **daktyloskopické expertízy**. Předmětem zkoumání byly stopy označené č. 1,2 a 4-chemické, věcné (rozbitá hrdla láhví, které byly zajištěné při ohledání místa činu dne 19.4.2009) se zadáním, zda-li se na nich nenachází upotřebitelné daktyloskopické stopy, v kladném případě, zda-li jsou způsobilé k individuální identifikaci, pro případ upotřebitelnosti těchto stop, aby byly porovnány s daktyloskopickými stopami v ústřední registraci a byly porovnány s dodatečně předloženými kontrolními otisky prstů a dlaní podezřelých osob a byla uvedena další zjištění důležitá pro trestní řízení. Podle znaleckého posudku již vizuální prohlídkou na věcných stopách nebyly zjištěny žádné viditelné daktyloskopické stopy a ke zviditelnění latentních daktyloskopických stop byly použity chemické fluorescenční prostředky. Ohledáním těchto stop ale nebyly zjištěny žádné daktyloskopické stopy.

PČR, odbor kriminalistické techniky a expertíz, rovněž zpracoval znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická **genetická expertíza**, a to k zajištěným stopám při ohledání místa činu ve dnech 19.4. a 24.4.2009 se zadáním, aby bylo posouzeno, zda stopy č. 1,2 a 4 zajištěné při ohledání místa činu dne 19.4.2009 a stopy zajištěné při ohledání dne 24.4.2009 - 1A,2A,3A,4A,5A,6,7,8, 9,11,12,13,14 jsou nositeli biologického materiálu vhodného pro analýzu DNA, v kladném případě, aby DNA byla izolována, vyšetřena a získané profily byly porovnány s kontrolními vzorky vytipovaných osob, případně aby byla uvedena další zjištění důležitá pro trestní řízení. Podle znaleckého posudku u žádné ze stop zajištěných dne 19.4.2009 a 24.4.2009 nebyl zjištěn biologický materiál použitelný pro analýzu DNA. Ze stěru z těchto stop nebyla izolována DNA v množství a kvalitě použitelné pro analýzu a proto se nebylo možno ani vyjádřit ke stanovení profilu DNA.

PČR, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, odbor služby pořádkové policie, oddělení služební kynologie, ve věci kriminalisticko-technického zkoumání, srovnání otisku pachových stop - OPS a pachových konzerv - SPK, vypracovala 14 odborných vyjádření, v nichž v devíti případech, jak bude uvedeno dále, byla zjištěna shoda a ve všech odborných vyjádřeních byl popsán provedený postup. V odborném vyjádření ze dne 28.12.2009 byl porovnán OPS ze dne 20.4.2009 s originálem pachové stopy č. 2 - hrdlem skleněné láhve, s SPK 747/09- J. L. a 746/09- V. C. a shoda byla zjištěna mezi OPS ze dne 20.4.2009 a SPK 746/09, tedy V. C. V odborném vyjádření ze dne 29.12.2009 byl porovnáván OPS ze dne 20.4.2009 s originálem pachové stopy č. 2 - hrdlo skleněné láhve. Porovnáním SPK 749/09 - D. V. a SPK 748/09 - I. M. nebyla zjištěna žádná shoda. V odborném vyjádření ze dne 14.12.2009 se jednalo o porovnání OPS z 20.4.2009 - hrdlo skleněné láhve zelené barvy délky 9 cm s textilií světlé barvy s SPK 747/09 - J. L. a 746/09 - V. C. a shoda byla zjištěna mezi OPS a SPK 747/09, tedy J. L. V odborném vyjádření ze dne 15.12.2009 se jednalo o srovnání OPS - hrdlo skleněné láhve zelené barvy délky cca 9 cm s SPK 749/09 - D. V. a 748/09 - I. M. a porovnáním žádná shoda zjištěna nebyla. V odborném vyjádření ze dne 23.12.2009 se jednalo o OPS ze dne 20.4.2009 - originál pachové stopy č. 4 - hrdlo skleněné láhve a porovnání bylo provedeno s SPK 749/09 - D. V. a 748/09 - I. M. Porovnáním byla zjištěna shoda mezi touto OPS a SPK 748/09 - I. M. Odborné vyjádření ze dne 28.12.2009 se jednalo o OPS z 20.4.2009 - originál pachové stopy č. 4 - hrdlo skleněné láhve, s SPK 747/09 - J. L. a 746/09 - V. C., porovnáním nebyla zjištěna žádná shoda. Odborné vyjádření ze dne 16.12.2009 se jednalo o porovnání OPS z 20.4.2009 - hrdlo skleněné láhve zelené barvy délky cca 8 cm, s SPK 749/09 - D. V. 748/09 - I. M. - 747/09 - J. L. a 746/09 - V. C. Porovnáním byla zjištěna shoda mezi OPS a SPK 746/09, tedy V. C. Odborné vyjádření ze dne 18.12.2009 se jednalo o OPS z 20.4.2009 - hrdlo skleněné láhve zelené barvy cca 8 cm - s SPK 749/09 - D. V., 748/09 - I. M., 747/09 - J. L. a 746/09 - V. C. a porovnáním byla zjištěna shoda u SPK 748/09, tedy I. M. V odborném vyjádření z 22.12.2009 se jednalo o OPS z 20.4.2009, originál pachové stopy 1 - hrdlo skleněné láhve s SPK 749/09 - D.V. a 748/09 - I. M. Porovnáním OPS s oběma SPK nebyla zjištěna žádná shoda. V odborném vyjádření ze dne 21.12.2009 se jednalo o OPS z 20.4.2009, originál pachové stopy č. 1 - hrdlo skleněné láhve s SPK 747/09 - J. L. a 746/09 - V. C. a porovnáním byla zjištěna shoda mezi OPS a SPK 747/09 - J. L. Ve zbývajících

případech již byla prováděna srovnání mezi jednotlivými OPS. Odborné vyjádření ze dne 30.12.2009 se jednalo o OPS z 20.4.2009, originál pachové stopy č. 1 - hrdlo skleněné láhve s dvěma OPS ze dne 20.4.2009 č. 1 a 2 a shoda byla zjištěna mezi OPS označeném 2802/09/4 a OPS označeném č. 2802/09/1 z téhož data, tj. hrdlem skleněné láhve zelené barvy délky 9 cm. V dalším odborném vyjádření ze dne 30.12.2009 se jednalo o OPS z 20.4.2009, originál pachové stopy č. 2 - hrdlo skleněné láhve s otisky pachových stop označených č. 2802/09/1 a 2802/09/2 z téhož data a shoda byla zjištěna mezi OPS 2802/09/2 a 2802/09/5, tj. originálem pachové stopy z hrdla skleněné láhve. V odborném vyjádření ze dne 4.1.2010 se jednalo o porovnání OPS ze dne 20.4.2009 označené č. 2802/09/6 s originálem pachové stopy č. 4 - hrdlo skleněné láhve s OPS z tohoto data označené č. 2802/09/1 - hrdlo skleněné láhve délky cca 9 cm s textilií a 2802/09/2 - hrdlo skleněné barvy zelené barvy délky 8 cm, nebyla ale zjištěna žádná shoda. Odborné vyjádření ze dne 5.1.2010 se týkalo porovnání OPS ze dne 20.4.2009 označené č. 2802/09/4 - originál pachové stopy č. 1 - hrdlo skleněné láhve, OPS 2802/09/5 - originál pachové stopy č. 2 - hrdlo skleněné láhve a OPS 2802/09/6 - originál pachové stopy č. 4 - hrdlo skleněné láhve s OPS z téhož data označené č. 2802/09/3 a shoda byla zjištěna mezi OPS z tohoto data označené č. 2802/09/6 a OPS 2802/09/3, tj. hrdlo skleněné láhve zelené barvy délky cca 8 cm. Ke srovnáním OPS v odborných vyjádřeních ve dvou případech ze dne 30.12.2009 a dále z 5.1.2010 je třeba dodat, že v případě prvního citovaného odborného vyjádření ze dne 30.12.2009 byla prokázána shoda mezi OPS označené č. 2802/09/4 - pachová stopa č. 1 - hrdlo skleněné láhve a OPS č. 2802/09/1 - hrdlo skleněné láhve zelené barvy délky cca 9 cm s textilií a u této stopy bylo zjištěno, že se týká J. L. - odborné vyjádření ze dne 14.12.2009. U druhého odborného vyjádření ze dne 30.12.2009 byla prokázána shoda mezi OPS 2802/09/5 - hrdlo skleněné láhve s OPS 2802/09/2 - hrdlo skleněné láhve zelené barvy délky cca 8 cm, u které byla potvrzena shoda s SPK V. C. - odborné vyjádření ze dne 16.12.2009. V případě odborného vyjádření ze dne 5.1.2010 byla prokázána shoda mezi OPS 2802/09/6 - hrdlo skleněné láhve a OPS 2802/09/3 - hrdlo skleněné láhve zelené barvy délky 8 cm, což se týká I. M. - odborné vyjádření ze dne 18.12.2009.

K odborným vyjádřením byl jako svědek vyslechnut jejich zpracovatel **Milan S.**, který se vyjádřil k postupu srovnávání podle platné metodiky, že ve všech případech se po sobě používají ke kontrole dva psi a kontroly za použití obou psů dopadly se stejným výsledkem. Podle jeho stanoviska výsledek ve všech případech nebyl ovlivněn působením požáru ani hašením. V této souvislosti poukázal na jiný případ z minulosti týkající se vypálení bytu. Dále poukázal na stanovený postup při srovnávání, které se provádí v tzv. kójích, do kterých se dává 7 nosičů, ať se jedná o OPS nebo SPK. K tomu jsou přiřazovány další tzv. cvičné konzervy, nechal si vyhotovit cvičné konzervy z požářiště od profesionálních hasičů. Zkouška proběhla zapálením láhve, jejím rozbitím, vyhořením do třetího stádia a uhašením a poté byla pachová konzerva nasnímána. Psi na cvičné konzervy nereagovali a pouze ztotožňovali anebo vylučovali OPS, SPK anebo OPS mezi sebou. K těmto srovnáním jsou přitom používáni tzv. zkušení psi, každým rokem absolvující cvičný kurz, ve kterém při zkouškách musí obhájit svou kategorii.

Dne 4.12.2009 byl proveden **vyšetřovací pokus** na přípravném cvičišti Vojenské akademie Vyškov, ve vojenském výcvikovém prostoru v Holešově a ve

zděném objektu byly dva okenní otvory osazeny dvojitými okny. První okno bylo o výšce 101 cm, šířce 93 cm a meziokenní prostor byl široký 19 cm a za tímto oknem byly umístěny dvě válendy. Druhé dvojité okno bylo o výšce 100 cm, šířce 90 cm a meziokenní prostor byl široký 19 cm. Vyšetřovací pokus byl proveden za použití láhví od vína o objemech 1 litr a 0,7 litru, benzínu Natural 95, bavlněných textilií určených k výrobě knotů, plynového zapalovače, zápalek, odměrného válce, nálevky, teploměru, stativů, videotechniky a ochranných pomůcek. Při vyšetřovacím pokusu, který soud také zhlédl z videozáznamu, byla napřed láhev o objemu 1 litru naplněna 0,75 litru benzínu Natural 95 a z textilie byl vyroben knot, který byl vsunut do hrdla. Láhev byla nakloněna, aby došlo k nasátí textilie benzínem a knot byl zapálen. Figurant poté láhev vhodil pod úhlem 45 stupňů do předem označeného místa vzdáleného cca 3 metrů, které bylo vydlážděno žulovými kostkami. Po dopadu láhve došlo k jejímu odskočení, láhev se nerozbila a knot i po dopadu hořel otevřeným plamenem. Poté byla další láhev o objemu 1 litru opět naplněna 0,75 litru benzínu Natural, byla opatřena zápalným knotem, který byl nasycen benzínem, zapálen a figurant intenzivním rozmachem láhev vhodil do předem určeného 3 metrů vzdáleného místa vydlážděného žulovými kostkami. Láhev se po dopadu rozbila a benzín prudce vzplál. Poté bylo do láhve o objemu 1 litru odměřeno 0,75 litru benzínu Natural 95, byl vytvořen knot, vsunutý knot do hrdla byl poté nasáknut benzínem. Do další láhve o objemu 0,75 litru bylo nalito 0,5 litru stejného benzínu a opět došlo k uvedené úpravě knotu. Bezprostředně poté byly obě láhve ze vzdálenosti 1,7 metrů figuranty vrženy do obou oken, prvá větší láhev do okna č. 1, za kterým byly válendy, a druhá láhev do druhého okna. Po vhození do oken se láhve rozbily, došlo k prudkému vzplanutí benzínu a k hoření obou válend. Po požáru bylo zjištěno, že střepy láhví byly roztržštěné po celé místnosti.

Znalecký posudek z oboru **požární ochrany** podal znalec **Ing. Milan Macura**, Ph.D. Znalec vycházel z dokumentace HZS, PČR, příslušné literatury a podle něj se jednalo v případě vyhořelého domu o starý objekt, který již nebyl v souladu se současnými požárními bezpečnostními normami. Dům tvořil jeden požární úsek bez dalšího členění, které by bránilo jeho šíření mezi jeho jednotlivými místnostmi a částmi. Benzin Natural 95 z hlediska požárně technických parametrů patří mezi hořlavé kapaliny a podle příslušné normy je zařazen v I. třídě nebezpečnosti a podle zákona č. 356/2003 v úplném znění má symbol nebezpečí F+ jako extrémně hořlavý. Teplota vzplanutí u této třídy je již do 21 stupňů a rovněž se vyjádřil k jeho fyzikálním a chemickým vlastnostem. Iniciace zápalných láhví s benzínem odpovídá výpovědím obžalovaných, svědků a také i vyšetřovacímu pokusu, který byl proveden dne 4.12.2009 za jeho účasti. Tím, že textilie byla vložena hrdlem do celé láhve a část byla vysunuta volně ven jako knot, při pohybu láhví došlo k nasátí textilie benzínem a snazšímu zapálení a hoření benzínu mimo vnitřek láhve. Benzín uvnitř láhve a v hrdle při jejím vržení nehořel pro nedostatek okysličovadla, ale při dopadu láhve došlo k jejímu rozlití, rozstříknutí benzínu a hořící textilie byla iniciačním zdrojem. Protože benzín se po rozbití láhví rozstříkl na větší plochu, došlo k většímu hoření. Protože v objektu byly hořlavé materiály, které byly také zasaženy benzínem, došlo k jejich zapálení. Při vyšetřovacím pokusu již dále po vyhoření benzínu v objektu nemělo co hořet. V daném případě se podle dokumentace a výpovědí jednalo o tři ohniska požáru, která byla také konstatována v odborném vyjádření HZS. Jednalo se o tři místa, v nichž bylo iniciováno hoření, což také odpovídá i podaným výpovědím. Iniciace byla způsobena třemi zápalnými láhvemi ve třech

oknech, jednalo se o tři ohniska požáru. Nejmenší intenzitu mělo ohnisko požáru v okně, ve kterém mezi vnitřními a venkovními křídly byla umístěna síťovaná TV anténa, která částečně zabránila proniknutí střepin do vnitřního okna a došlo k menšímu rozstříknutí benzínu z rozbité láhve do místnosti, ale část benzínu zůstala na špaletě a v prostoru před oknem. Z fotodokumentace při ohledání místa činu je přitom zřejmé, že k nejintenzivnějšímu hoření došlo v prvním okně vpravo od vstupních dveří. Tímto útokem byly vytvořeny dostatečné podmínky k tomu, aby se požár co nejrychleji rozšířil, zvláště, když v objektu nebyly požární úseky. Průběh požáru rozdělil na čtyři fáze. První fáze je určena časem od vzniku požáru, rozhořením prvních hořlavých předmětů, což představuje asi 10 minut, a při této fázi se ještě jedná o nízké teploty s malou výměnou plynů a tuto fázi lze také označit jako rozhořívání. Při druhé fázi se jedná o prudký nárůst teploty, plochy požáru a celkové vzplanutí. Ve třetí fázi je požár stabilizován, probíhá intenzivní hoření a požárem jsou zachváceny všechny hořlavé předměty. Ve čtvrté fázi se již jedná o nedostatek hořlavého materiálu a postupně dochází ke snižování intenzity hoření. Pro hasební zásah je neoptimálnější prvá fáze, popř. počátek druhé fáze, kdy ještě nedochází k plnému rozvinutí požáru. V tomto případě z důvodu kumulace většího množství hořlavých látek na jednom místě došlo k okamžitému zapálení předmětu potřísněných hořlavou kapalinou. Vhozením láhve s hořlavou kapalinou a při následném rozlití láhve došlo nejpravděpodobněji k potřísnění mnoha předmětů touto kapalinou a ke zvýšení hořlavosti všech materiálů v místnosti. Tím také byla minimalizována první fáze požáru, protože byly vytvořeny podmínky pro intenzivní hoření. Protože láhev vržená do prvního okna zleva při čelním pohledu na dům byla zadržena síťovou anténou, nedošlo k plnému rozstříknutí benzínu do místnosti, její část zůstala na špaletě nebo před oknem a tím také byla ohrožena osoba vrhající zápalnou láhev do okna domu, neboť mohlo dojít k zapálení benzínu na potřísněných částech oděvu a těla této osoby. Znalec také provedl výpočet množství benzínu, které bylo ve vržených zápalných láhvích. V místnostech s volným přístupem kyslíku přes rozbitá okna bylo zajištěno dostatečné množství vzduchu pro hoření a ze způsobeného následku je zřejmé, že množství hořlaviny, které bylo v láhvích, bylo schopno hořet na ploše v místnostech objektu. Jestliže se benzín dostal rozbitím láhve do volného prostoru, došlo k jeho rozstříknutí a zapálení od hořící textilie. Hoření také charakterizoval po fyzikálně chemické stránce, že se jedná o oxidační, exotermickou reakci, při které hořlavá látka reaguje vysokou rychlostí s oxidačním prostředkem za vzniku tepla a světla. Nekontrolovatelné hoření je požárem. Osoby, které byly v domě, byly vystaveny působením vysoké teploty, teplota plamene hořícího benzínu se pohybuje od 800 do 1200 stupňů a vedle toho byly osoby také ohroženy účinky zplodin hoření benzínu a dalších materiálů, které byly v domě. Jednalo se o dokonalé hoření, při kterém nevznikají zplodiny schopné dalšího hoření. Vzdálenost objektů od hořícího domu odpovídá stanoveným předpisům a technickým normám a osoby ve vedlejších objektech nebyly ohroženy požárem. Podle závěrů znalce se také zabýval problematikou možnosti exploze. Nemohlo k ní ale dojít vzhledem k požárně technickým charakteristikám, které vykazuje benzín. V daném případě se jednalo o koncentraci benzinových par v rozmezí od 0,6 objemových procent do 8,0 objemových procent. Proto docházelo po iniciaci k intenzivnímu hoření. K ohrožení osob uvedl, že hořící benzín přítomné osoby mohl popálit a také popálil, ale samotná lidská tkáň je z převážné části nehořlavá, přičemž také záleží na oblečení osoby, které také může začít hořet a zde přitom také záleží z jakého materiálu jsou oděvní svršky, zda-li se jedná o umělohmotné tkaniny nebo přírodní

tkaniny jako bavlna a vlna. K rozsáhlým popáleninám nezletilé poškozené oproti jejím rodičům uvedl, že vše záviselo na tom, kam narazila zápalná láhev, jestli do okenního křídla anebo dopadla přímo do místnosti a v jaké poloze vodorovné či svislé se roztříštila. Poukázal na svědeckou výpověď P. K. o zaslechnutí rány a potom, že něco vletělo oknem dovnitř, poté následovala další rána, takže v případě první rány se jednalo o rozbití okna a v případě druhé rány se jednalo o dopadení láhve na podlahu a vzplanutí benzínu. K zatemnění okna uvedl, že po vhození zápalná láhev mohla být zabržděna, spadla dolů k místům, kde leželi popálení poškození. Poukázal také na vyšetřovací pokus, že když se zápalná láhev vhodila na žulovou kostku, volným pádem se nerozbila a i když je znalcem na problematiku požární ochrany, přesto je zřejmé, že vržení zápalných láhví muselo být intenzivnější.

Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě dne 29.4.2009 podle § 158d odst. 1,2 tr.ř. udělila povolení ke sledování osob, při kterém mohou být pořizovány obrazové, zvukové a jiné záznamy, případně jejich kombinace, které budou prováděny nepřetržitě s výjimkou taktických přestávek týkající se obžalovaných J. L., I. M., D. V. a dalších 7 osob z okruhu známých a přátel obžalovaných, a to Z. O., J. D., M. H., V. S., T. K., T. V. a Ž. F., v době od 30.4.2009 do 29.8.2009. Podle stejného ustanovení tr.ř. státní zástupkyně dne 9.6.2009 udělila povolení ke sledování osobního motorového vozidla technickými prostředky, při kterém mohou být pořizovány obrazové, zvukové i jiné záznamy, případně jejich kombinace, a to automobilu zn. Škoda 135 LS Favorit, reg. značky xxx, fialové barvy, VIN: TMBAEA 300N0511948, jehož majitelem je obžalovaný D. V., které bude prováděno nepřetržitě s výjimkou taktických přestávek, a to v době od 9.6.2009 do 28.8.2009 včetně. Opatřením státní zástupkyně stejného státního zastupitelství rovněž podle § 158d odst. 1,2 tr.ř. bylo uděleno povolení ke sledování osoby, při kterém mohou být pořizovány obrazové, zvukové i jiné záznamy, případně jejich kombinace, které bude prováděno nepřetržitě s výjimkou taktických přestávek V. C. v době od 11.6.2009 do 29.8.2009. Opatřením státní zástupkyně ze dne 13.5.2009 podle stejného ustanovení tr.ř. bylo uděleno ve stejném rozsahu povolení ke sledování Marka K. v době od 13.5.2009 do 29.8.2009. Opatřením státní zástupkyně ze dne 14.5.2009 bylo uděleno stejné povolení týkající se Tomáše O. v době od 14.5.2009 do 29.8.2009.

Sledování automobilu D. V. proběhlo dne 23.6.2009 v době od 14.05 hod. do 22.41 hod. Bylo zjištěno, že ve 14.03 hod. k D. V. do automobilu přistoupil I. M., odjeli do Opavy k bydlišti M. K., kolem kterého několikrát projeli zřejmě z důvodu zjištění, zda-li nejsou sledováni. V 15.20 hod. automobil před bydlištěm M. K. zaparkovali a dále v něm byli M. K. a T. V. V 17.06 hod. byl prázdný automobil zjištěn na parkovišti před hřbitovem a v 17.46 hod. automobil se stejným obsazením jel do Opavy. V 17.54 hod. byl automobil zjištěn před bydlištěm J. L. Z odposlechů vyplývá, že mimo běžných rozhovorů za použití různých vulgarismů také hovořili o okolnostech tohoto případu a obžalování a další jmenované osoby měli podezření, že jsou policejně sledováni. Poukazuje se na některé části těchto rozhovorů. Na sdělení D. V. o tzv. mediální profíláklosti případu, že je to stejné, jakoby ukřižovali Ježíše, bude se jednat o výstrahu a půjde se po tom. Hovořili na téma předchozího policejního výsledku D. V., že všechno nastartoval Vítkov. D. V. uvedl, že na policii byl fotografován a odebrali mu otisky prstů včetně otisku dezénů obuvi. Napřed byl vyšetřován J. L. a potom policisté přišli za ním. Odebrali také vzorky pneumatik z

jeho automobilu a materiál na rozbor DNA. K tomu D. V. podotkl, že čeká na výsledky těchto rozborů a na porovnání s materiálem, který má policie k dispozici, protože je vyloučeno, že by si to cikáni udělali sami. Vyjádřil také dojem, jakoby někdo před ním tzv. zpíval, neboť policisté naráželi na to, jestli by mu vadilo, kdyby jeho dítě také přišlo k úrazu. D. V. a I. M. hovořili o jednom zeleném baráku v Opavě, ve kterém bydlí cikáni a celý barák je cikánský. D. V. také prozpěvoval popěvky s německým textem, v refrénu končící několikerým zvoláním SS. Všichni hovořili o dalších osobách z okruhu svých známých a také o případu Vítek, týkající se nálezů písemností. D. V. a I. M. rovněž hovořili o předchozím policejním výsledku J. L. a vyslovili obavu, zda-li něco "nekecnul". T. V. hovořil o čtyřhodinovém výsledku J. L., že má obavy z jeho donášení, že by bylo třeba na něj nachystat nějakou past a I. M. přitom dvakrát řekl, že co když J. L. zabijí. D. V. hovořil o stíhání jiného příznivce hnutí z Hodonína. Všichni hovořili o domluvě fiktivní akce, která by se ale neuskutečnila, aby zjistili, zda-li jsou sledování a které osoby se na takovou ohlášenou akci dostaví. D. V. k tomu podotkl, že postačí, jestli zavřou jen jednoho. Někdo z osádky automobilu během jízdy zpíval popěvek "Adolf Hitler vstávej". Policejní šetření všichni v rozhovoru dávali do souvislosti s akcí v Janově a s Dělnickou stranou. I. M. se zmínil o nosiči DVD s jednotkami SS. D. V. posléze sám popěvoval "Adolf Hitler vstávej". Z automobilu posléze vystoupili M. K. a T. V. Ve 20.00 hod. automobil se zbývající osádkou přijel na parkoviště U Skřítku před Šumperkem, kde již parkoval automobil Honda Prelude užívaný V. C. D. V. a I. M. se s ním setkali a byl zaslechnut jejich vzájemný rozhovor o malé holce a takovém problému a poté všichni tři nastoupili do vozidla V. C., který se poté vrátil do svého bydliště. D. V. s I. M. se poté vraceli nazpět domů. Oba při zpáteční jízdě opět hovořili o podezření o jejich sledování s poukazem na neobvyklý typ automobilu, který parkuje v Horním Benešově a také si ukazovali budovu policejní služebny.

Odposlech z automobilu D. V. byl také proveden dne 13.7.2009 v době od 14.27 do 19.58 hod. a v automobilu byli D. V. a I. M. Vedle obecných a nezájmových rozhovorů opět za použití četných vulgarismů hovořili o jejich podezření o policejním sledování, hovořili o policejní služebně a že policisty vyfotografují. I. M. hovořil o tom, že služebna má hodně oken, vhodí to do okna anebo by to mohli raději vhodit pod automobil. D. V. na to odpověděl, že "to tam normálně buchne". D. V. opět vyjádřil obavu z výsledku porovnání zajištěných stop, že byla provedena expertíza textilií a byly nalezeny střepty. D. V. hovořil o jednom z předchozích setkání příznivců jejich hnutí, že dokonce jeden účastník, tzv. Prajzák, se dostavil v německé uniformě.

V rámci této akce dne 23.6.2009 v 15.44 hod. byl automobil D. V. vyfotografován při parkování v Pekařské ulici v Opavě a v 15.50 hod. tamtéž byl za volantem vyfotografován z okna se vyklánějící D. V. Automobil byl také vyfotografován na parkovišti u Motorestu Skřítek spolu s automobilem Honda Prelude užívaném V. C.

Rozhovory byly zaznamenány na CD nosiče.

Ve dnech 8. a 9.7.2009 byly podle stejného povolení státní zástupkyně podle § 158d odst. 1,2 tr.ř. prováděny úkony ve vztahu k Jaromíru L., který hovořil ve skladu svého tehdejšího zaměstnavatele s V. J. Dne 8.7.2009 bylo sledování J. L.

prováděno v době od 12.20 hod. a odposlech byl proveden v době od 17.05 hod. do 18.28 hod. Sledování započalo odchodem J. L. z jeho bydliště, setkáním s V. J., kteří v 17.03 hod. přijeli na parkoviště u restaurace Rybářská bašta, oba z automobilu vystoupili a oba zašli do skladu firmy Jesenický Pramen. J. L. hovořil o svém několikahodinovém výslechu na policii a jeho průběhu, že se jej policisté snažili do věci dostat, hovořili o jeho dítěti, tázali se jej, jak by se choval, kdyby jej někdo vypálil a oba hovořili o případu z Vítkova. J. L. konkrétně hovořil o dvoumetrovém plameni, že D., který měl kuklu, spálilo mu to obočí a měl štěstí, že měl na sobě černou bundu s kapuci, která byla zcela seškvařená. J. L. také hovořil o zakupování zápalek, že všechny ostatní potom vysadil u toho baráku a automobil sám řídil. Ostatní tři se k baráku v rychlosti postavili, "pleskli to", hodili a ihned naskákali do automobilu a odjeli. J. L. to popsal tak, že to byl masakr, řev, jakoby někdo někoho týral. Řev byl slyšet a byl to mazec. J. L. také hovořil o obdobném případě z Maďarska, který začal spojovat s Vítkovem. K tomu případu J. L. uvedl, že po vypálení z domu vyběhlo 6 až 7 osob, bylo na ně stříleno z brokovnice. Jeho úkolem v této věci bylo najít dům, měl ho vytipovaný asi 3 měsíce a ve Vítkově byli potom všichni čtyři. Každý z nich byl odjinud, flašky byly z jiného města a ještě týden předem se na akci domlouvali, aby pro něj přijeli a ukáže, o který se jedná barák. Původně to mělo být o týden později, ale kluci už na to měli nervy. V tomto případě se jednalo o jejich zviditelnění, ale nikdo nečekal, že tam bude tolik lidí. J. L. dále hovořil o následné návštěvě O., že potřebovali Septonex. K útoku použili vínové flašky, sedmičky, byl to klasický "molotov", avšak bez oleje, aby jim náplň nechrstla na ruce. Dům měl hrubé zdi, malá okna a po vhození se to celé chytlo od stěny. J. L. přisvědčil V. J., že všechny vhozené láhve letěly přímo. Dále poznamenal, že kdo mohl tušit, že tam bude někdo spát pod okny. Všechno viděl ze svého místa řidiče na vzdálenost asi 20 metrů. K vytipování místa byl ostatními nabádán. Při odjezdu z místa již začali na silnici potkávat první hasiče. Oba dále hovořili o účasti J. L. a jeho známých na různých mítincích a koncertech a že TV Nova za dopadení pachatelů nabídla peněžitou odměnu 100.000,- Kč. Hovořili o zraněném děvčátku a J. L. sám hovořil o tom, že se jedná o pokus vraždy, což je srovnatelné s dokonaným trestným činem a že pachatelé hrozí doživotní placení. Předmětem jejich rozhovoru také byla trestní stíhání dalších příznivců hnutí, uložených dlouhodobých trestech, které také hrozí i za spáchání tohoto útoku a způsoby výkonu trestu smrti.

Dne 9.7.2009 bylo ve 12.55 hod. v "Akci Vítek 00" pokračováno a J. L. s V. J. v jeho automobilu ke skladu firmy Jesenické prameny přijeli v 15.46 hod. V 16.56 hod. z firmy odjeli a vrátili se do Opavy. Z tohoto odposlechu byly zaznamenány vulgarismy, používání náradí. J. L. na otázku V. J., zda-li viděl jak vybíhají, uvedl "hej, bylo to super, vem si, že to děcko spalo mezi nimi dvouma na jedné posteli mezi nima". Reakce J. L. na otázku V. J. ale byla nesrozumitelná a nahrávka byla ukončena v 16.54 hod.

Z "Akce Vítek 00" byla také pořízená fotodokumentace, snímek J. L. a V. J. ve Stěbořicích u firmy Jesenické prameny.

Podle policejní dokumentace se akce extremistů za účasti obžalovaných v roce 2009 konaly 10.1.2009 a jednalo se o demonstraci Dělnické strany proti nezaměstnanosti v Kopřivnici a účastníky byli D. V. a V. C. Dne 24.1.2009 se jednalo o koncert hudební skupiny WPM v Krzanowicích v Polsku opět za účasti D. V. a V. C.

Dne 14.2.2009 se jednalo o pietní pochod za dva zemřelé kamarády s koncertem stejné skupiny v Lichnově za účasti D. V. a J. L. Dne 4.4.2009 se jednalo o pochod Dělnické strany v Přerově za účasti D. V., J. L. a V. C. Dne 1.5.2009 se jednalo o oslavu 1. máje s mítinkem Dělnické strany v Brně za účasti D. V. a J. L. Dne 3.5.2009 o protiromskou demonstraci v Ostravě za účasti D. V. a J. L. Dne 13.6.2009 o protest proti vzetí do vazby pravicových radikálů v červnu 2009, akce byla v Bruntále a zúčastnili se jí D. V., I. M. a V. C. Dne 19.6.2009 se jednalo o protest ze stejných důvodů jako předtím v Krnově, opět za účasti stejných obžalovaných. Součástí tohoto přehledu je také fotodokumentace o akci v Přerově dne 4.4.2009 a mimo jiné jsou na nich vyfotografováni obžalovaní. Na dokumentaci z akce z 1.5.2009 je vyfotografován J. L. Na akci z 10.1.2009 je vyfotografován V. C. Součástí také je dokumentace i k akcím v předchozích letech. Mítinku Dělnické strany ze dne 4.10.2008 se zúčastnil J. L., dne 16.8.2008 i D. V., I. M. a V. C. Akci ve Svitavách dne 26.8.2008 se zúčastnili všichni čtyři obžalovaní. Akce v Trenčíně dne 11.7.2008 se zúčastnili mimo jiné D. V., I. M. a V. C. Na akci Národního korporativismu ve Frýdku-Místku dne 14.7.2007 byla mimo jiné zaznamenána účast D. V. a J. L. Na stejné akci Dělnické strany dne 10.3.2007 byla mimo jiné zaznamenána účast J. L. Na akci nacionalistů v Otrokovicích dne 13.1.2007 byla zaznamenána účast J. L., I. M. a V. C. Na stejné akci Národního korporativismu dne 19.8.2006 byla zaznamenána účast všech čtyř obžalovaných. Ve fotodokumentaci demonstrace Národního odporu Slezsko proti drogám ze dne 25.2.2006 byla zaznamenána účast D. V. a I. M.

Dne 11.8.2009 soudce Okresního soudu v Ostravě vydal příkaz k domovní prohlídce veškerých prostor bytu a příslušejících prostor užívaných D. V., I. M. a V. C. Při **domovní prohlídce** u D. V. provedené dne 12.8.2009 bylo na různých místech bytu nalezeno a zajištěno 13 položek různých věcí, zejména PC bez označení, telefon, SIM karta, oděvní svršky, zejména šály a trička s cizojazyčnými nápisy, větší počet CD a DVD s rasovou tematikou, 2 vlajky se znakem runy a lva, časopisy a noviny, písemnosti související s organizací extremistického hnutí, plynová pistole, samolepky, čepice - kšiltovka, kukla, rukavice bez prstů, přehrávač a rovněž krabice se seznamem osob, která byla v úložném prostoru válendy s hotovostí v úhrnné částce 2.250,- Kč. U I. M. byla provedena domovní prohlídka ve stejné době a bylo při ní odňato 12 položek různých věcí jako procesorová jednotka, časopisy, pletená kukla černé barvy, trička s nápisy, kalendáře, textilní nášivky, nálepky, rukavice, dopisy, tzv. ledvinka, boxer, jmenné seznamy a tonfa. Při domovní prohlídce u V. C. bylo vydáno 38 položek různých věcí, jako 5 mobilních telefonů, fotoaparát, kožené rukavice, černá kukla, různé tiskoviny s nacionalistickými motivy a nálepky se stejnou tematikou, černá trička, PC, CD a DVD nosiče ve větším počtu, přívěšky, dýmavnice, respirátor, kalendář s neonacistickou tematikou, kopie útočného nože, 2 kusy zásobníku do samopalů vzor 24 bez nábojů. U J. L. domovní prohlídka nebyla provedena, neboť v době před zadržením, jakož při něm neměl stálé bydliště, zdržoval se u svých známých či příbuzných a proto nebyl předpoklad nalezení věcí majících souvislost s trestním řízením.

Telefony vydané při domovních prohlídkách, počítačové jednotky s disketami, fotoaparáty, notebook, přehrávače byly podrobeny zkoumáním a v tomto směru PČR, odborem kriminalistické techniky a expertiz, byly vypracované znalecké posudky z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická **počítačová expertiza** ze dne

27.11., 14.12. a 17.12.2009 a zkoumáním věcí nebylo zjištěno nic, co by mělo souvislost s touto trestní věcí.

Do řízení byla přibrána Vysoká škola Karlovy Vary, obecně prospěšná společnost, Ústav kriminalistiky a forenzních disciplín, a znalecký posudek vypracoval **Mgr. Michal Mazel**, jehož oponentem byl pracovník stejného ústavu **PhDr. Zdeněk Zbořil**. Předmětem zkoumání byly věci vydané v průběhu domovních prohlídek u obžalovaných a také i u osob, které byly dříve podezřelé a ve věci později podaly svědecké výpovědi a zejména se jednalo o CD a DVD nosiče a peněženka vydaná J. L., jakož dokumentace věcí zajištěných při domovních prohlídkách. Zadáními pro vypracování znaleckého posudku zejména bylo, zda zajištěné materiály jsou otevřenou propagací myšlenek rasové výlučnosti, nesnášenlivosti a zášti k jinému národu, národnostní menšině, etnické či jiné rasově odlišné skupině obyvatel. Zda je možno takové projevy dovodit z písemných, zvukových a obrazových materiálů, ve kterých výrocích lze spatřovat rasovou motivaci a jak lze hodnotit předložený text z hlediska působení na veřejnost, zejména s ohledem na sociologické a politologické poznatky. Jestli je obsah textu způsobilý vzbudit u obyvatel nebo jejich části nenávisť, zášť nebo jiný emocionální vztah k jinému národu, národnosti a obsah tiskovin a nosičů je způsobilý vyvolat k jinému etniku emotivní reakce, zejména u které věkové skupiny je tento materiál způsobilý vyvolat negativní postoje. Zda písemnosti a nosiče mají urážlivý a rasově nenávislný obsah, jsou schopné negativně ovlivnit myšlení a postoje veřejnosti, aby bylo objasněno jaký je původ, smysl a obsah grafických symbolů a jakou lze z nich dovodit motivaci, jak je tato symbolika vnímána nynější mládeží a nakolik se s ní identifikuje, aby byla uvedena historická souvislost symbolů. Zadáním také bylo, aby byla případně sdělena další zjištění důležitá pro trestní řízení. Ve znaleckém posudku jsou jednotlivé položky zajištěné u obžalovaných, případně i dalších osob, detailně popsány a podle stanoviska znaleckého ústavu 90 procent všech položek předložených ke zkoumání představuje propagaci rasové výlučnosti, nesnášenlivosti a zášti k jiným národům, národnostem, etnické či rasově odlišné skupině obyvatel. Obsahují symboliku a argumentace charakteristické pro moderní neonacismus a také i stejnou symboliku včetně číselných symbolů. Jedná se zejména o symboly C 18 představující britskou teroristickou neonacistickou organizaci, Combat 18, čísla 88 označující nacistický pozdrav Heil Hitler, číslovka 18 označuje iniciály A. Hitlera. Jedná se také o odkazy na poválečné neonacisty, představitelé neonacistických hnutí, v českém prostředí se zejména jedná o Romana S. Číselný symbol 1907 je pro neonacisty významný v tom, že v tomto roce se narodil nacistický mučedník Horst Wessel a od tohoto roku se také používá jako symbol nacionálního socialismu svastika. Totéž platí pro další zajištěné věci jako jsou přívěšky, oděvní svršky, které jsou sice k dostání, což ovšem nemusí znamenat, že to není projev sympatií k neonacismu. Takovou problémovou značkou v Německu je zvláště Thor Steinar, kterou založila firma spojená s německými neonacisty. Z historických představitelů tohoto hnutí v materiálech byli zaznamenáni A. Hitler, R. Hess, B. Mussolini. Vedle nich byli v materiálech také zaznamenáni američtí a britští neonacisté. Jak již bylo uvedeno, převážná většina zajištěných materiálů je s touto neonacistickou a rasistickou orientací, zatímco materiály z protinacistickou tematikou byly zastoupeny minimálně. Znalec to dokumentoval u jednotlivých nosičů, časopisů a dalších písemností. Mnohé materiály byly převzaty z německého neonacistického prostředí, a to včetně použitých symbolů. Všem takovým materiálům rozumí zasvěcení, kteří se

o problematiku zajímají, nemohou ale ovlivnit většinou společnost. Mohou ale ovlivnit myšlení jedinců a menšinových skupin obyvatel. Většina těchto materiálů je zaměřena k mládeži, na nosičích jsou zneužity moderní hudební směry, které tyto myšlenky propagují mezi mládež. Vedle číselných symbolů, jak již bylo uvedeno, se jednalo o symboliku keltských křížů, odal-rune, což je symbolem neonacistů, thorovo kladivo, symbol runy vítězství, což znamená SS. Vedle toho se také jednalo o říšskou vlajku s hákovým křížem. Totéž platí pro většinu zajištěných fotografií majících souvislost s projevy neonacismu. V peněžence vydané J. L. byl potisk s vyobrazením Benita Mussoliniho s textovou výzvou. Pokud se jedná o tetováže na tělech obžalovaných, u J. L. se mimo jiné jedná na jeho zádech pravděpodobně o nápis skinheads. U D. V. se jedná o zobrazení na levém lýtku s nápisem ve švabachu ve znění ACAB a dále o vytetovanou lebku na hrudníku na pravé straně Totenkopf s nápisem C 18, což je jednoznačně neonacistický symbol. ACAB - zkratka anglického nápisu All cops are bastards, jedná se o extremistickou symboliku užívanou rovněž mezi neonacisty. ACAB je původně název písně britské hudební skupiny 4-skins a je to symbol používaný zejména neonacisty jako projev odporu proti zájmům policie. K symbolu C 18 je nutno dodat, že číslice 18 znamená zakódované iniciály Adolfa Hitlera a symbol vznikl počátkem 90. let 20. století ve Velké Británii a v dalších zemích. Tento symbol je obecným symbolem ultrapravicového terorismu a je používán neonacisty, ale také je propagován hudebními skupinami. Zajištěné věci obsahovaly další symboliku. Jednalo se o hákový kříž, tzv. svastiku, jako jeden ze symbolů historického nacismu, což byl původně hinduistický a buddhistický symbol štěstí a na počátku 20. století začal být v německém prostředí používán nacisty jako symbol árijství. Dne 7.8.1920 byl zvolen jako symbol NSDAP a posléze jako symbol nacistického Německa. Dále se jedná o symbol železného kříže užívaného nacismem i neonacismem, který byl již v minulosti ve formě tzv. trámového kříže od roku 1919 symbolem Pruska, poté německé říše a také i v současnosti je užíván v Bundeswehru. Tento symbol byl nalezen v řadě variant ve věcech V. C. Symbolem je také nacistická orlice Adler, dříve se jednalo o symbol NSDAP, od roku 1935 byl i státním symbolem, který je užíván i neonacismem. K dalším symbolům náleží tzv. runy mající původ ve starogermánském písmu Futhark, za nacismu byla tato symbolika používána v souvislosti se záměrem navázat na starogermánství a jeho mytologii. Nejznámější z run je Sig-Rune a tyto dvě runy byly též užívány jako symbol jednotek SS. Symbol Odal-rune ve starogermánském prostředí zřejmě symbolizoval smyčku kolem ohrazeného kusu země a symbolizoval zděděný majetek, ale také domov, vlast. Tento symbol byl využíván jednak jako symbol rasového a osídlovacího úřadu SS a také jako symbol VII. divizí SS, které v Evropě ještě po ukončení války vedly bojové akce proti spojencům v Chorvatsku a také byl symbolem 14. tankové divize a 23. divize SS. Tento symbol je nadále využíván v neonacistickém prostředí. Symbol byl na CD 1 u I. M. Symbol Todes-rune je v současném neonacismu používán jako symbol smrti při oznamování úmrtí představitelů mezinárodního neonacismu. V neonacistickém prostředí má specifický význam zkratka P.O.W. znamenající zkratku označení "prisoner of war" - válečný zajatec, protože neonacisté sami sebe vnímají jako bojovníky proti systému, jako válčící stranu a vězněné příslušníky označují za válečné zajatce. Tato symbolika je užívána také v souvislosti s úmrtími členů neonacistických hnutí v době po roku 1989. Jednou z dalších užívaných symbolik neonacistů je triskele - trojramenná svastika pocházející z řeckého výrazu "trojnohý". Tento symbol byl také užíván některými SS jednotkami ve druhé světové válce a novodobě byl symbol užíván v

Jihoafrické republiky jako symbol Afrikánského hnutí za udržení apartheidu. Také se jedná o tzv. Keltský kříž, který je také užíván nacionalistickými organizacemi. Ve vztahu k této symbolice lze poukázat na domovní prohlídku u D. V., při které byly zajištěny seznamy související s organizací P.O.W. a fotografie písemností P.O.W., nálepky Adler a další obdobné, CD a DVD s hudbou hudebních skupin Adler s dalšími četnými příklady neonacistické symboliky na přebalech, s keltskými kříži, triskele a runami SS. Z domovní prohlídky I. M. se jedná o symboliku hudební skupiny Adler, mikiny, trička s těmito symbolikami, samolepky a odznaky s keltskými kříži, písemnosti, letáčky s vyobrazením Vlastimila P. jako symbolem oběti neonacismu. U V. C. se zejména jednalo o knihy Turnerovy deníky s oslavou rasismu, knihu Mein Kampf Adolfa Hitlera, písemnosti Národního odporu, propagační materiály autonomních socialistů, triko Adler, symboliky s motivem číslo 14, 88, propagační materiály P.O.W, k hudební skupině Adler, kalendář, řada DVD a protiizraelské letáky. V této souvislosti je též nutno poukázat, že u V. C. byl zajištěn kalendář, ve kterém je řada odkazů na data spojená s nacismem a u data 20.4., tj. výročí narození A. Hitlera, je zobrazen emotikon a u data 26.4. výročí narození R. Hesse je jeho podobizna. U data 11.8. je vyznačeno S, což je výročí narození neonacistického zpěváka Stuarta lana Donaldsona, který je mučedníkem světového neonacismu a byl zakladatelem britských neonacistických organizací. Vedle nich je to i uvedení řady dalších osob, které jsou pokládány za mučedníky neonacismu.

Podle oponentního vyjádření znalce PhDr. Z. Zbořila, který neposuzoval předložené materiály, ale postup znalce Mgr. M. Mazela, odpovědi na zadané otázky považoval za odborné a autoritativní, nepřipouštějící pochybnosti zejména pokud se jedná o texty skladeb, ideové texty a symboliku vztahující se k ideologii německého nacionálního socialismu, agresivního rasismu a projevované nenávisti vůči různým skupinám občanů, přičemž rovněž poukázal na tyto jednotlivé materiály. Jeho stanovisko ke znaleckému posudku nesnižuje jeho správnost a vysokou kvalitu.

Ke zranění poškozených nezletilé N. K., A. S., P. K. a také k nálezů zarudnutí kůže v oblasti zápěstního kloubu ukazováku pravé ruky D. V. byl vypracován znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství **MUDr. Igorem Dvořáčkem, Ph.D.**, který podal u jmenovaných poškozených po konzultacích s přednostkou popáleninového centra FN Ostrava MUDr. Zdeňkou C.

Podle znaleckého posudku nezl. N. K. utrpěla popáleniny II. a III. stupně na 77 % povrchu těla, některé z nich dosahovaly IV. stupně, a to zejména na 4. a 5. prstu pravé ruky, které musely být amputovány. Došlo k popálení obličeje, ohoření vlasů, nikoliv k popálení vlasaté části hlavy, popálení obličeje, krku, hrudníku z přední strany, bederní krajiny i na zadní straně, tkáně byly zachovány v místech přiložení plen, k popáleninám horních a dolních končetin. V průběhu hospitalizace bylo provedeno k listopadu 2009 14 operací. V průběhu hospitalizace byla opakovaně v bezprostředním ohrožení života, z počátku septickým šokem, který se podařilo zvládnout, poté se jednalo o sepsi a selhávání jaterních a ledvinných funkcí. Všechna tato zranění splňuje hlediska, že se jednalo o delší dobu trvající poruchu zdraví přesahující 6 týdnů, během kterých byla citelně omezena ve svém běžném způsobu života, o zohydění, neboť zjizvení po popáleninách bude trvalé a nebude odstranitelné a v důsledku rozsáhlých popálenin, které jsou nesmírně bolestivé a které jsou považovány v lékařské praxi za jedno z nejhorších zranění, se jednalo o

mučivé útrapy. Podle aktualizace znaleckého posudku v průběhu hlavního líčení dne 27.5.2010 se také jednalo o ztrátu 5 prstu levé ruky, na těle jí zůstávají jizvy po popálení a s rozsáhlým zjizvením v postižených částech těla souvisí i omezení úchopové schopnosti pravé ruky. Na pravé dolní končetině u ní vznikly poutavé kontraktury Achillovy šlachy s poruchami stání a chůze. Poškozená musí denně rehabilitovat, opakovaně se podrobuje hospitalizacím trvajícím i více dní, jejichž cílem jsou rehabilitační nácviky a obnovení funkce rukou. V budoucnu lze ještě očekávat řadu nutných plastických zákroků, kterými však nedojde k odstranění všech utrpených následků. Znalec zdravotní stav nezletilé poškozené aktualizoval v hlavním líčení také 8.9.2010. Podle znaleckého posudku poškozená musí za pomoci své matky nadále denně rehabilitovat a rovněž se podrobuje ambulantním rehabilitacím. Nadále se podrobuje cyklickým hospitalizacím i několik dnů, jejichž cílem jsou rehabilitační nácviky a obnovení plné funkce rukou a pravé dolní končetiny. V době od předchozího podání znaleckého posudku v hlavním líčení se již poškozená další operaci nepodrobila. Opakovaně však u ní byly prováděny nářezy na pravé horní končetině řešící obnovení úchopové schopnosti ruky. V současnosti není u ní obnovena úchopová schopnost pravé ruky. Do budoucna lze proto u ní předpokládat omezení pracovní způsobilosti. Popáleninové jizvy v obličeji, na trupu a na končetinách mají trvalý charakter a lze je označit za zohyzdění. Kontraktura Achillovy šlachy pravé dolní končetiny se nyní daří rehabilitačně zvládat, činí však potíže při chůzi poškozené a v současnosti se také u ní objevují symptomy psychické retardace. V současnosti není možné se definitivně vyjádřit k rozsahu trvalých následků, neboť dnes nelze předvídat vliv růstu a také dospívání na rozsah trvalých následků. Při vzniku popálenin je důležitý poměr teploty a času, takže popáleniny je možno utrpět při příslušné časové expozici od těles s teplotou 43 až 44 stupňů a jestliže se jednalo o popáleniny vzniklé hořením hořlaviny této kategorie, při kterých dosahuje teploty až přes 1000 stupňů, v daném případě postačuje expozice jedné či několika sekund, přičemž rozsah popálení je ovlivněn i hořením oděvu. Podle současných poznatků lékařské vědy každá provedená anestézie neprospívá organismu a může škodit mozku. Nezletilá poškozená byla v důsledku utrpených zranění hospitalizována v době od 19.4.2009 do 2.12.2009.

A. S. utrpěla popáleniny II. stupně na 27 % povrchu těla a popáleniny byly lokalizovány na horních a dolních končetinách a na levé straně tváře, v důsledku kterých byla hospitalizována od 19.4.2009 do 2.5.2009. Jednalo se o středně těžké zranění s průměrnou dobou léčení 5 týdnů a za středně těžká zranění ze soudně lékařského hlediska jsou považována zranění delší 7 dnů. Rozsah popálenin u poškozené nedosáhl mučivých útrap. K možnosti vzniku trvalých následků se bude možno vyjádřit nejdříve za 12 měsíců po úplném zhojení zranění, protože až po tomto časovém odstupu se může rozhodnout, zda následky jsou trvalého charakteru anebo jsou jinak řešitelné, v současnosti ale nejsou žádné informace, že by u nich trvalé následky měly přetrvávat. Podle názoru znalce se u ní jednalo o zranění odpovídající tomu, že zraněná osoba je v blízkosti požáru, který se snaží hasit anebo manipuluje s hořícími věcmi anebo se snaží dostat z hořícího prostředí. Protože u ní nebyla zjištěna zranění prokazující zahoření oděvu, je nutno předpokládat, že nebyla v epicentru hoření a hořící hořlavinou nebyla bezprostředně potřísněna. V průběhu hospitalizace u poškozené byla konstatována stresová depresivní reakce.

Poškozený P. K. utrpěl popáleniny I. a II. stupně celkem na 11 % povrchu těla a byly lokalizovány zejména na horních a dolních končetinách a na přední straně trupu a byl proto hospitalizován v době od 19.4. do 20.4.2009 a jednalo se u něj o středně těžké zranění s průměrnou dobou léčení 3 týdnů. Popáleniny jsou bolestivá zranění, ale v daném případě zranění nesplňuje kritérium mučivých útrap a k případným trvalým následkům se bude možno vyjádřit nejdříve za 12 měsíců při úplném zhojení zranění, které budou případně řešitelné, v současnosti však nejsou informace, že by došlo k vzniku trvalých následků. Podle závěru znalce ani poškozený nebyl přímo potřísněn hořící hořlavinou a nebyl v epicentru hoření a k jeho zranění došlo za situace, jak je popsáno u A. S.

Podle rozsahu popálenin poškozených nejbliže epicentru hoření byla nezletilá poškozená N. K., dále od ní byla A. S., která manipulovala s hořícími věcmi a snažila se z hořícího prostředí vymanit a ještě dále od epicentra hoření byl P. K. Dalším faktorem je oděv na těle popálených osob, neboť v případě některých umělohmotných či směsových textilních tkanin je těžší se takového hořícího oděvu zbavit, neboť navíc na těle ulpívá a škvaří se. Jestliže u nezletilé N. K. nedošlo k poranění v oblasti genitálu a hýždí, dá se předpokládat, že v těchto místech měla vložené pleny, které mohly být pomočené a vlhkost plen mohla zabránit popáleninám. Tato místa s tělními otvory jsou navíc velmi způsobila pro vstup infekcí.

Dne 12.8.2009 byla za přítomnosti příslušníků policie provedena prohlídka těla D. V., které také byla přítomna primářka popáleninového centra FN Ostrava MUDr. Zdeňka C. Na těle obžalovaného byly konstatovány tetováže a pouze v oblasti zápřstního kloubu ukazováku pravé ruky bylo zjištěno drobné zarudnutí kůže na ploše 2 x 3 cm. Jiná poranění či poúrazové změny při zevní prohlídce nebyly zjištěny. Na základě této prohlídky, jakož pořízené fotodokumentace, není možné konstatovat mechanismus zarudnutí v těchto místech a jedna z možných příčin je téměř zhojené popálení kůže staršího data. Tato drobná kožní změna mohla vzniknout popálením dne 18.4.2009, jedná se však o jeden z možných úrazových mechanismů, neboť změna na kůži je zhojena. Z tohoto důvodu nebylo možno stanovit, že se jedná o následek popáleniny. Jestliže lékařská prohlídka byla provedena až 12.8.2009, znalec připustil, že v uvedeném místě se mohlo jednat o zhojené zranění popálením, ale nebylo možné s ohledem na necharakteristické zarudnutí konstatovat, že by se o následek takového zranění mohlo určitě jednat. V této souvislosti znalec poukázal na svědeckou výpověď T. V. o popálení D. V. v oblasti levé ruky a levého předloktí, kde však následky takového poranění ani zjizvení zjištěny nebyly. I. M., V. C. a M. O. přítom ve výpovědích nespecifikovali místo a charakter zranění.

K ocenění domu bez pozemku byl vypracován znalecký posudek znalcem z oboru stavebnictví, odvětví stavebních materiálů, staveb důlních a těžebních, obytných, průmyslových, zemědělských a stavebních odvětví různých a pro obor ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí, **Ing. Zdeňkem Kurečkou**. Hodnotu domu ke dni 18.4.2009 ocenil částkou 320.900,- Kč a způsobenou škodu po odečtu 45 % poškození stanovil částkou 145.200,- Kč. Jednalo se o starý dům z cihelného zdiva typu tzv. vepřovice, krytina střechy byla mnohokrát překládána. Stáří domu podle výšky místností, zbytků hrubých tesaňých trámů a použitého zdiva stanovil na 130 let. Cenu stanovil ve střední úrovni, přihlížel k technickému vybavení, k oknům, dveřím, podlahám a že toto vybavení ještě mohlo sloužit. V hlavním líčení při tomto

ocenění připustil, že spodní mez ceny se mohla pohybovat na úrovni přibližně o 10 % níže a upřesnil, že by se jednalo o cenu domu v částce kolem 290.000,- Kč a od této částky by bylo nutno odečíst 45 % poškození.

K ocenění shořelých svršků, obuvi, elektroniky a dalšího vybavení obou domácností byl podle soupisů poškozených podaných v rámci jejich svědeckých výpovědí podán znalecký posudek znalcem z oboru ekonomika, ceny a odhady movitých věcí, **Jiřím Kleinem**. Podle znaleckého posudku znalec vycházel z popisu těchto věcí a z cenových relací v místě spáchaného skutku s přihlédnutím k době jejich pořízení a pokud tato doba nebyla uvedena, vycházel z toho, že se jednalo o obnošené šatstvo a ze zůstatkové ceny. U poškozeného P. K. škodu stanovil částkou 7.300,- Kč, u A. S., u níž soupis také zahrnoval i svršky dětí, částkou 41.370,- Kč, u V. M. škodu stanovil částkou 17.480,- Kč a u V. M. částkou 42.490,- Kč.

K vyšetření duševního stavu obžalovaných byl do řízení přibrán znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, **MUDr. Svatopluk Sedláček**.

Podle znaleckého posudku vypracovaného na D. V. v době stíhaného jednání ani v současnosti netrpěl a netrpí duševní chorobou ve vlastním slova smyslu nebo jinou významnou duševní poruchou. Je schopen správně vnímat, hodnotit a řídit své jednání ve vztahu k sobě samému a také k okolí, jiným a k sociálnímu prostoru. Jeho kognitivní funkce, emotivita a exekutivní funkce nejsou u něj narušeny duševní poruchou. Jeho psychické funkce rozhodující o jeho správné orientaci v okolí, o jeho myšlení, zda je správně orientován i ve svém myšlení a zda je schopen řádně udržovat hierarchii hodnot a podle toho řídit své chování, byly zachovány. Byl schopen plánovat, zahajovat a řídit své činy podle převládajících sociálních norem. Jeho jednání nevyplývalo z patické motivace. Obžalovaný v době svého jednání mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost, mohl své jednání ovládat a obě tyto schopnosti byly v době stíhaného jednání zachované. Není závislý na požívání alkoholu, jakýchkoliv drog, je schopen se zdržet požívání těchto látek a má vědomost o účincích těchto látek na duševní funkce. Nebyly u něj zjištěny žádné poznatky o ovlivnění jeho duševních funkcí v době spáchání stíhaných skutků alkoholem či drogami. Nebyly u něj zjištěny příznaky duševní poruchy indukované drogou ve smyslu toxické psychózy. Orientuje se v sociální a je schopen akceptovat sociální imperativy. Je schopen chápat smysl trestního řízení a případného trestu, stát před soudem a účinně se hájit. Je procesně způsobilý. Z medicínsko-psychiatrického hlediska není nebezpečný pro společnost a znalec proto nenavrhl uložení medicínsko-léčebných opatření. Nezjistil u něj poruchu osobnosti, jeho rozumové schopnosti jsou v pásmu normy, nebyl u něj zjištěn defekt rozumových schopností a je schopen chápat sociální normy a jejich regulativy a v jejich mezích jednat. Nebyla u něj zjištěna patologická impulzivita ve smyslu pyromanie. Ve vzájemných vztazích nebyly zjištěny vazby vytvořené na základě psychopatologických vazeb. Není závislý na jiných a jeho jednání nebylo ovlivněno jinými osobami. K vypracování znaleckého posudku bylo u něj ambulantní vyšetření postačující a měl také k dispozici i jeho předchozí trestní věci. Nebylo u něj zjištěno překážek k resocializaci.

Také u J. L. ambulantní psychiatrické vyšetření pro účel vypracování znaleckého posudku bylo postačující. J. L. v době stíhaného jednání netrpěl a netrpí duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, psychózou ani jinou duševní poruchou, která by byla významná z medicínsko-psychiatrického hlediska, netrpěl ani netrpí kvalifikovanou duševní poruchou. Jeho jednání proto nebylo podmíněno duševní poruchou. Také základní prvky chování, jeho kognitivní funkce, jeho emotivita a exekutivní funkce proto nebyly a nejsou narušeny duševní poruchou. Jeho osobnost je méně vyvážená, harmonická s rysy emoční lability, nestálosti, projevy nezdrženlivosti, volní dysfunkce, méně diferencovaná, ale jeho osobnost a její svéráz není v dimenzích poruchy osobnosti. Není závislý na požívání alkoholu a jiných drog, je schopen zdržet se jejich užívání, nebyly u něj zjištěny projevy duševních funkcí spojených s požíváním alkoholu nebo drog. Jeho psychické funkce rozhodující o správné orientaci v okolí i v myšlení a o jeho schopnosti dodržovat hierarchii hodnot a řídit své chování, jsou zachovány. V době svého jednání mohl rozpoznat jeho nebezpečnost pro společnost, své jednání mohl ovládat a ve vztahu k tomuto skutku byly jeho rozhodné složky jednání zachovány. Orientuje se v sociální i v dané věci a je schopen akceptovat sociální imperativy. Je schopen chápat smysl a význam trestního řízení a případného trestu, stát před soudem a účinně se hájit. Je procesně způsobilý, nebyla u něj zjištěna chorobná motivace ve smyslu chorobného impulzivního jednání pyromanie a proto ani nebylo navrženo uložení ochranného léčení. Z psychiatrického hlediska nebylo zjištěno překážek pro jeho resocializaci. Tyto závěry platí i ve vztahu k jeho dřívějšímu odsouzení ve věci Okresního soudu v Opavě ve věci sp.zn. 1T 11/2003, neboť toto jeho dřívější jednání nebylo projevem duševní choroby či poruchy.

I. M. v době stíhaného jednání ani v současnosti netrpěl a netrpí duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, psychózou ani duševní poruchou významnou z forenzně-psychiatrického hlediska a ani jinou kvalifikovanou duševní poruchou. V době tohoto jednání jeho rozumové schopnosti byly v normě, volní motivační schopnosti nebyly narušeny duševním procesem, nebyl v chorobné náladě, jeho jednání bylo plánované a programované. Byl schopen plánovat, zahájit a řídit své činy v souladu s převládajícími sociálními normami. Jeho psychické funkce rozhodující o jeho správné orientaci v okolí i v myšlení a zda je schopen dodržovat hierarchii hodnot a řídit své chování, byly a jsou zachovány. V době tohoto jednání mohl rozpoznat jeho nebezpečnost pro společnost, své jednání mohl ovládat a obě tyto rozhodné složky jednání byly u něj zachovány. Není závislý na požívání alkoholu a drog, je schopen se zdržet požívání těchto látek. Nebyly u něj zjištěny projevy dlouhodobého požívání těchto látek a jeho jednání v době spáchání skutku těmito látkami nebylo ovlivněno. Je procesně způsobilý, orientuje se v sociální a v předmětné věci, je schopen akceptovat sociální imperativy a korektivní adaptace chování. Je schopen chápat smysl trestního řízení a případného trestu, stát před soudem a účinně se hájit. Z medicínsko-psychiatrického hlediska při pobytu na svobodě není nebezpečný pro společnost a proto ani nebylo navrženo uložení ochranného léčení. Také u tohoto obžalovaného ve vztahu k jeho předchozí trestní věci jako u D. V. vyslovil názor, že jeho předchozí trestný čin nemění nic na jeho závěrech.

Také u V. C. ambulantní vyšetření pro účel vypracování znaleckého posudku bylo postačující. Obžalovaný v současnosti ani v době stíhaného jednání netrpěl a

netrpí duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, psychózou ani jinou duševní poruchou významnou z forenzně-psychiatrického hlediska. Nebyly u něj zjištěny psychotické příznaky. Jeho psychické funkce a jeho schopnost dodržovat hierarchii hodnot a řídit své chování byly zachovány, byl a je schopen plánovat, zahajovat a řídit své jednání v souladu s převládajícími sociálními normami. V době stíhaného jednání mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost, své jednání ovládat a tyto rozhodné složky jeho jednání byly v době činu zachované. Není závislý na požívání alkoholu a jiných drog, je schopen zdržet se požívání těchto látek, abstinovat a ani v době spáchaného skutku nebyl pod vlivem těchto látek. Orientuje se v sociálu, je schopen akceptovat sociální imperativy, správně vnímat, hodnotit a řídit své chování ve vztahu k sobě i k sociálnímu prostředí, ve kterém se pohybuje a plánovat, zahajovat a řídit své činy v souladu s převládajícími sociálními normami. Je procesně způsobilý, je schopen chápat smysl trestního řízení a případně uloženého trestu, stát před soudem a účinně se hájit. Nebyla u něj zjištěna chorobná motivace, nebyly zjištěny projevy patologického, impulzivního jednání ve smyslu pyromanie a proto nebylo navrženo ani uložení ochranného léčení.

Znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, se specializací na klinickou psychologii, vypracoval na obžalované znalec **PhDr. Petr Vavřík**.

Úvodem je třeba uvést, že D. V. se odmítl podrobit tomuto znaleckému vyšetření, znalecký posudek proto na něj vypracován nebyl s odůvodněním, že při psychiatrickém vyšetření se otázky týkaly jen jeho zdravotního stavu a nad rámec takových témat nebyl ochoten na nic odpovídat.

Podle znaleckého posudku se u J. L. jedná o strukturálně nevyváženou osobnost extravertního typu s projevy vzrušivosti, ale také těžkopádnosti, tvrdosti v temperamentu. V jeho emocionalitě se kombinují prvky nezrálosti s egocentriem, se zónami určité diferencovanosti, ale také relativní plochosti. Je schopen pozitivního emočního jednání, ale je u něj i pravděpodobnost projevů necitlivosti, je u něj nedostatek disciplinovanosti v emoční dimenzi, menší ochota k sebekontrolě, v prožívání, při absenci psychopatologických fenoménů v emocionalitě. Jeho sebehodnocení je vnitřně nekomplikované s převažující inklinací, k pocitům sebeuspokojení a malou ochotou k sebekritice, i když je schopen formálních nebo účelově akcentovaných projevů sebekritičnosti. Ve vnější vlastní prezentaci se projevuje jeho schopnost situačně naplňovat obraz suverénnosti, předvádění, manipulativních a suverénních postojů, ale i schopnost potlačovat projevy vlastní nadřazenosti, sklon k opatrnosti a ke skrývání projevů vlastního mínění. Je schopen podávat idealizované obrazy své osoby, pokud je k tomu motivován, ale také lze u něj předpokládat projevy spontánnosti a přehlíživosti k očekávání sociálního okolí. Jeho sociální dovednosti jsou dobře rozvinuté, jeho intelekt odpovídá pásmu průměru a nebyly v něm zjištěny žádné deficity. Jeho osobnost vykazuje znaky zvýšené agresivity nemající ale charakter nekontrolovatelnosti ani patologické kvality. K jeho motivaci uvedl, že jeho jednání je nejlépe vysvětlitelné ve vazbě na extremistická, ideologická, názorová schémata jako výraz jeho osobní a skupinově sdílené potřeby se agresivně projevovat i zastrašujícím způsobem proti ideologicky označeným skupinám lidí. Současně ale také vyjádřit vlastní extremistické postoje s výzvou směrem k veřejnosti a k obdobně smýšlejícím jedincům. V jeho postojích se uplatňuje konfigurace nezrálosti, vnitřní nedisciplinovanosti, protřelost a schopnost

vnější konformity. Byly zjištěny znaky pragmatismu, ale i otevřenosti k ideovým konceptům z oblasti extremismu. Byly zjištěny projevy pseudokonzervativního citění, emotivního přitakávání tématu pořádku, tradic, vlastenectví, kulturní a etnické identity s xenofobními podtexty. V jeho postojích je patrná inklinace k projevům nadřazenosti, kritičnosti, despektu a nevraživosti k jedincům a skupinám vnímaným v kategorii nepřizpůsobivosti a potřeba vytváření hranic pro správnost kategorizace jednání, co je podle něj správné a připravenost ke konfrontacím k jiným a tzv. nesprávným názorům. Byly zjištěny projevy rasisticky zabarvených postojů, pragmaticky racionalizovaných. Je u něj sklon formulovat si vlastní pravidla a hledat normy mimo sociální obecné rámce. Pokud se jedná o jeho postoj k poškozeným, který popírá jakýkoliv vztah k nim a že by věděl o jejich přítomnosti v objektu, tento postoj lze hodnotit jako určitý výraz přezíravosti, nebyly zjištěny žádné známky jeho starosti o jejich přítomnost či nepřítomnost v objektu. Nebyly u něj zjištěny žádné anomální postoje k hořlavinám, žádné známky žhářství, sklony k citovým nebo sexuálním ziskům z násilí. Určitý jeho postoj k násilí jako k tématu, který je mu blízký a o který se zajímal, lze potvrdit. Je konstatován u něj dobrý intelekt, který mu umožňuje sociální učení, změny chování. Také ale byly získány poznatky o jeho nevyrovnané osobnosti, nižší disciplinovanosti, o sklonu k svévolnému jednání a také o jeho názorové a ideologické orientaci, což zakládá závěr o komplikovanosti jeho resocializace. Jeho resocializace však s ohledem na jeho intelektové a mentálně osobnostní kvality je možná. V současnosti však nelze prognózovat nakolik reálné možné změny v jeho osobnosti ve smyslu resocializačních cílů proběhnou. J. L. se nezobrazil jako jedinec zvýšeně názorově ovlivnitelný, manipulovatelný. Nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by podporovaly jeho tzv. mocenský či despotický postoj ve skupině obžalovaných. Rovněž nic nepotvrdilo, že by jeho jednání bylo výsledkem násilí či manipulace ze strany jiných osob. Je dobře vybaven k tomu, aby v této skupině jednal aktivně, svébytně, ať již v iniciativní či kooperativní roli. Ve vztahu k D. V. a I. M. byla pevná vazba kamarádského typu. Ve vztahu k V. C. nelze u něj nalézt známky aspirace na vyhraněně dominantní či submisivní pozici, avšak v obecné rovině se ve vztahu k V. C. zobrazil jako dominantnější. Ve vztahu ke zbrání nebyly u něj zjištěny žádné abnormality anebo emotivní vazby. Jeho vztah k prosazování myšlenek a názorů násilím není možné analyzovat a jen lze obecně konstatovat, že u něj lze zaznamenat názorovou orientaci v rámci extremismu v korelaci s jeho zájmem o tematiku moci, s projevy nesnášenlivosti při zvýšeném agresivním potenciálu a s menším smyslem pro demokratické principy. Proto je u něj zvýšena ochota k radikálním a násilným formám, prezentace a prosazování názorů. Nebyly u něj zjištěny projevy afinity k ohni ani ve smyslu sexuální vzrušivosti, která by byla vázána na fenomén ohně. Jeho vztah k romskému etniku je obecně kritický a lze u něj zaznamenat negativní, emotivní a hodnotící stereotypy. Lze u něj zaznamenat připravenost k despektu, k nesnášenlivosti, k averzi, k neochotě, porozumění a neochotě hledat pozitiva při současné tendenci své názory prosazovat na základě morálky, sociální spravedlnosti. Nebyly u něj zjištěny specifické postoje k romským dětem, nelze potvrdit ani vyloučit, že by tyto děti byly specifickým objektem v rámci jeho obecného vztahu k romskému etniku. Jeho intelekt odpovídá pásmu průměru v rámci normy - IQ 98 a tato intelektová úroveň mu umožňuje přiměřenou racionální orientaci v realitě. Jeho agresivita je ve srovnání s průměrem zvýšena při současné dobré sebekontrolě a preferenci ideativních a nepřímých forem agresivního chování. Pokud se obžalovaný tohoto jednání dopustil, je psychologicky vysvětlitelné

jako dobrovolná a aktivní účast na programovaném, útočně destruktivním, skupinovém jednání cíleném proti vytipovanému objektu a osobám jej užívajícím.

Podle znaleckého posudku u I. M. se jedná o strukturálně lehce nevyváženou osobnost extravertního typu, bez anomálií v temperamentu a v emocionalitě. Jeho emotivita je lehce nevyrovnaná zahrnující jistou prožitkovost, reaktivní bohatost, ale jsou zde i známky menší citlivosti a empatie. Nebyly u něj zjištěny psychopatologické změny ve struktuře osobnosti, je dobře sociálně orientován v jednání s jinými. Jeho emocionalita není nápadně labilní, není impulzivní a nebyly zjištěny ani jiné extrémy v prožitcích. Je schopen se chovat v mezích společenských norem, ale v jeho postojích lze zaznamenat určitou otevřenost k ideovým konceptům extremismu s určitým idealistickým podtextem. Jedná se o projevy moralizující kritičnosti ke společenským pořádkům, vyslovování svých názorů k tématům pořádku v návaznosti na tradice, vlastenectví, kulturní a etnickou identitu a s projevy xenofobních postojů, v čemž lze také nalézt rasistickou tematiku. Jsou u něj také tendence takové názory prezentovat zdrženlivě, výběrově s určitým odstupem ve vztahu k nacistickému hnutí. Lze u něj vidět distancování od obdivu k Adolfu Hitlerovi. Nezobrazil se jako jedinec vůdcovského typu, nebyly ale u něj zjištěny známky podrobnosti či názorové ovlivnitelnosti. Zobrazil se jako jedinec schopný chovat se nezávisle, rozhodně, aktivně a iniciativně a v tomto směru je schopen projevovat se dominantně a situačně i vůdčím způsobem. Není ale jedincem s vyhraněnými ambicemi na vůdcovské pozice. Ve vztahu k D. V. byly zjištěny znaky pevné vazby kamarádského typu. Ve vztahu k J. L. lze usuzovat na malou blízkost, tento vztah se jeví jako volný, málo významný vztah jako k účastníkovi stejného sociálního a názorového prostředí. Byl dobře vybaven v rámci tohoto vztahu k zaujímání svébytných postojů. Ve vztahu k V. C. lze také modelovat pevnou vazbu kamarádského typu, vzájemného porozumění a názorové a přátelské blízkosti. V tomto vztahu nelze potvrdit asymetrii ve smyslu dominantního postavení I. M. V této skupině, i když nebyl vyšetřen D. V., J. L. a I. M. byli jako osobnosti dominantnější než V. C. Jeho vztah k menšinám zahrnuje dílčí prvky elementárního sociálního citění, je ale poznamenán ideologickými kritérii zahrnujícími tendenci vymezovat se vůči nim a projevovat nesnášenlivost vůči vybraným skupinám obyvatel. Vzhledem ke stanovisku I. M. ke spáchanému skutku znalec konstatoval, že nezjistil nic, co by dovolovalo potvrdit či vyloučit, že I. M. měl k osobám bydlícím v domě osobní vztah. Prostředky znaleckého zkoumání není možné potvrdit, že obžalovaný věděl o dlouhodobém obývání domu romským etnikem. Jeho vztah ke zbrání nevykazuje žádné vyhraněné emotivní či postojoyé vazby. V tomto směru nebyly zjištěny žádné abnormity vázané na agresivní a násilnické sklony. Z dostupných dat lze usuzovat na určitou jeho pozitivní valenci k násilí. Lze hovořit o jeho zájmové inklinaci k tématům spojeným s násilím a to ve vazbě na jeho ideologickou orientaci a zájem o tematiku moci a na zájmové akcenty směrem k nacismu. Zobrazil se jako jedinec, jemuž imponuje ofenzivní zacházení s problémy, fyzická síla a obratnost a který přijímá jako regulární možnost tzv. spravedlivé odplaty a není mu cizí myšlenka tzv. trestních výprav proti proviněvší se a problémovým jedincům. Je ale také disponován k sociálně vstřícnému a konformnímu jednání. V profilu jeho osobnosti nebyly zjištěny známky nápadně zvýšené agresivity či sklony k brutalitě. Ve spektru obvyklého jednání lze u něj předpokládat převahu socializovaných a dobře kontrolovaných forem agrese. Rovněž u tohoto obžalovaného znalec učinil závěr, že prostředky znaleckého zkoumání nelze u něj určit vztah k prosazování myšlenek a názorů násilí. Obecně lze

ale konstatovat, že názorová orientace v ideologickém rámci extremismu zaznamenaného u obžalovaného v korelaci se zájmem o tematiku moci a násilí, s postojovými akcenty nesnášenlivosti obvykle koreluje s menším smyslem pro demokratické principy a se zvýšenou ochotou k radikálním a násilným formám prezentace a prosazování názorů. Nebyl u něj zjištěn vyhraněný a emotivní vztah k hořlavinám a žhářství a ohni. Jako průměrně inteligentní jedinec je informován o aspektech zacházení s hořlavinami a ohněm, jakož důsledcích roznícení ohně s použitím hořlaviny. Ve vztahu k ohni u něj nebyly zjištěny známky afinity jako zdroj libosti, citového vzrušení ani ve smyslu sexuální vzrušivosti. Jeho vztah k romskému etniku je obecně kritický, zahrnující negativní a emotivní hodnotící stereotypy. Prezentoval svou schopnost bezproblémových kontaktů s tímto etnikem, ale také zdůrazňoval svůj diferencovaný vztah k tomuto etniku. Při znaleckém vyšetření neprojevil schopnost nalézt pozitivní kvality v romské mentalitě a kultuře a z jeho vztahu k tomuto etniku vyplývá jeho připravenost k nedůvěře a ke kritickým a nesnášenlivým postojům s deklarací svých názorů o morálce a sociální spravedlnosti. Nebyly zjištěny specificky vyhraněné negativní postoje k romským dětem a nelze potvrdit ani vyvrátit, že by tyto děti byly jeho specifickým objektem v rámci jeho vztahu k romskému etniku. Nebyly u něj zjištěné psychopatologické fenomény, které by problematizovaly prognózu jeho resocializace. Jeho intelekt - IQ 98 mu umožňuje přiměřenou racionální orientaci v realitě a schopnost měnit své chování sociálním učením. Je u něj dobrá adaptabilita, byly u něj zaznamenány prvky konformního cítění, ale byla i zaznamenána absence jiných asociálních projevů. Jeho resocializace může být problematizována jeho dosavadní sociální a ideologickou orientací. Tyto jeho vyhraněné postoje a jeho věk u něj signalizují relativní ukončenost vývoje základní osobnostní struktury a tyto faktory z psychologického hlediska mohou komplikovat prognózu resocializace. Resocializace ale také bude odvislá na jeho adaptačních mechanismech, na jeho motivovanosti ke změně v myšlení a od jeho morální sebereflexe. Jeho agresivní potenciál nevykazuje extrémní hodnoty ani patologické kvality. V rámci psychologicky pravděpodobného a motivačně pohnutkového modelu lze jeho stíhané jednání vysvětlit jako výraz osobní a skupinově sdílené potřeby projevovat se agresivně a zstrašujícím způsobem proti ideologicky označeným skupinám obyvatel.

Podle znaleckého posudku u V. C. se jedná ve struktuře o lehce nevyváženou osobnost s průměrnou reaktivní dynamikou, nevyrovnanou emocionalitou, kde vedle schopnosti pozitivního citového jednání, jsou zde i akcenty nevyzrálosti a povrchnosti. Jeho sebehodnocení je vnitřně nekomplikované, převážně pozitivně nastavené, s menší ochotou v sebekritice a se sklonem vyhýbat se otevřeným projevům nadřazenosti. Je disponován k podávání idealizovaného obrazu své osoby, pokud je k tomu motivován, jsou ale také u něj pravděpodobné projevy spontánnosti a sdílnosti. V jeho postojích se uplatňuje konfigurace vnější konformity, nevyzrálosti a radikálně akcentovaného idealismu ve smyslu otevřenosti k ideovým konceptům extremismu. Jsou u něj známky pseudokonzervativního cítění při současně moralizující kritičnosti ke společenským poměrům, s projevy k tématu pořádku, tradic, vlastenectví, kulturní a etnické identity, ale také s xenofobními podtexty, s tím koreluje jeho zájem o témata spojená s nacismem a mechanismy moci, násilí a manipulace s lidmi. Tomu také odpovídá jako inklinování ke kritičnosti, nadřazenosti a nedůvěře k jedincům a skupinám vnímaným v kategorii nepřizpůsobivosti a je zde také jeho zájem o témata lidských ras, etnické identity a xenofobních vzorců. Tyto

jeho postoje a tato jeho orientace u něj vykazují vazbu na potřebu vlastní identity, sociální příslušnost, posílení vlastního významu a mohou také plnit kompenzační funkci ve vztahu k jeho vlastní méně příznivé seberealizační bilanci. Na tento jeho profil postojů navazuje jeho osobní projev konformního rodinného života, programové odmítání drog, alkoholu a podobně a zvýšená citlivost a nedůvěřivost vůči jiným etnickým, rasovým a kulturním skupinám. Také to ale zahrnuje jeho vztah k orientaci na vztahy a sociální prostředí nabízející ideologické nazírání na svět, byl u něj zaznamenán silně vyhraněný historizující zájem z vojenství, armády, uplatňování síly technologiemi moci, manipulace z lidmi, z akcentací na nacismus. Ve vztahu k lidem je primárně vstřícný, komunikativní, což se ale u něj kombinuje s prvky individualismu, s jeho menší zralostí a menší komunikační schopností. Není jedincem extrémně a aktivně neupřímným ve smyslu systematické lživosti a nadměrné sebestylizace. Je u něj pravděpodobnost neupřímnosti ve smyslu cenzurování svých negativ a úhybných komunikačních manévřů. Není osobností typicky vůdčího typu, ale také u něj nelze potvrdit submisivitu, zvýšenou sugestibilitu, názorovou ovlivnitelnost nebo manipulovatelnost. Není jedincem se zvýšenou agresivitou, nebyl u něj zjištěn sklon k fyzickému násilí a ve vypjatých kontextech u něj převažuje pravděpodobnost projevů agresivity, v ideativních, verbálních a jiných nepřímých formách. Jeho intelekt odpovídá pásmu průměru v rámci normy - IQ 95. Pokud se obžalovaný tohoto skutku dopustil, jeho jednání je nejlépe vysvětlitelné jako dobrovolná aktivní účast na programovaném útočně destruktivním skupinovém jednání vůči vytipovanému objektu a osobám jej užívající. Jeho jednání lze v rámci motivačně pohnutkového modelu vysvětlit ve vazbě na extremistická ideologická schémata a jeho pocit skupinové příslušnosti jako výraz osobní ochoty a skupinově sdílené potřeby chovat se agresivně a zstrašujícím způsobem proti ideologicky označeným skupinám osob. Současně lze také vyjádřit sdílené extremistické postoje s apelativním podtextem k veřejnosti a k obdobně smýšlejícím jedincům a skupinám. Jeho model motivace, který sám uvedl, že se jen pasivně připojil k akci, které nerozuměl a vše si dovolil z chování ostatních, je po psychologické stránce nepravděpodobným. Současně je možno připustit, že ve skupině mohl patřit k méně radikálním a iniciativním členům. Nezobrazil se jako jedinec názorově ovlivnitelný, manipulovatelný a nebylo zjištěno nic, co by prokazovalo myšlenku o mocenském či despotickém principu v této skupině, že by jednání V. C. bylo výsledkem násilí či manipulace vůči němu. Není jedincem s aspiracemi na dominanci a v rámci kooperace ve skupině byl schopen se podílet na rozhodování či jednání celé skupiny. Jeho vztah k I. M. lze charakterizovat jako pevnou vazbu kamarádkého typu charakterizovaný vzájemným porozuměním, názorovou a přátelskou blízkostí a ochotou těchto kooperací. Ve srovnání s I. M. u V. C. je nižší potenciál dominance. Jeho vztah k D. V. vykazuje znaky vztahu ke známému s prvky kamarádké sounáležitosti, názorové blízkosti, který vycházel z jeho pozice jako osoby méně aktivní a méně iniciativní. Současně se ale jednalo o menší vztahovou blízkost oproti vztahu k I. M. Jeho vztah k J. L. se jeví jako volný, málo významný vztah ke známému, jakožto účastníkovi tohoto společenského a názorového prostředí. V této skupině proto nebyla vyhraněná hierarchie moci a autoritativního řízení skupinových aktivit. Oproti ostatním byl V. C. svými osobnostními charakteristikami disponován spíše ke kooperaci než k vůdcovským pozicím. Jeho vztah k menšinám zahrnuje jak prvky konformního sociálního cítění, je ale poznamenán ideologickými kritérii, nesnášenlivostí a s racionalizovaným a vnějškově umírněným důrazem na etnické, rasové a xenofobní aspekty. Psychologickým vyšetřením nebylo zjištěno, že by měl

obžalovaný osobní vztahy k osobám bydlícím v domě a nelze ani potvrdit nebo vyloučit, že věděl o dlouhodobém obývání domu romskou rodinou. Také je nutno ale uvést, že před spáchaným skutkem nebylo zjištěno, že by měl zájem zjistit, zda dům je obydlen či nikoliv, z čehož lze dovodit jeho přezíravý vztah k ohrožení osob útokem. Ve vztahu ke zbraním, vojenství a historii znalec konstatoval, že zbraně jsou pro něj zajímavé předměty, nebyly ale zjištěny žádné abnormity, nápadné emotivní vazby anebo agresivní a násilnické sklony. Ve vztahu k prosazování myšlenek a názorů násilím lze usuzovat na jeho určitou pozitivní valenci. Lze u něj hovořit o zájmové inklinaci k tématům násilí na úrovni intelektové zvědavosti, ve vazbě na jeho ideologickou orientaci, zájem o témata spojená s nacismem, mechanismem moci, násilí a manipulace s lidmi. Nebyly ale u něj zjištěny známky nápadně zvýšené agresivity. Jeho názorová asociální orientace prokazuje jeho tíhnutí k postojům a formám skupinového chování, což u něj zakládá zvýšenou pravděpodobnost k účasti na konfliktních a útočných akcích. Také u něj znalec stanovil, že i když prostředky znaleckého zkoumání nelze u něj určit vztah k prosazování myšlenek a názorů násilím, obecně lze ale konstatovat, že jeho názorová orientace v korelaci se zájmem o tematiku moci a násilí odpovídá menšímu smyslu pro demokratické principy a zvýšené ochotě k radikálním a násilným formám prezentace názorů. Nebyly u něj zjištěny vyhraněné a emotivní postoje k hořlavinám, žhářství a ohni ani ve smyslu sexuální vzrušivosti, specifiky vázané na fenomén ohně. Při vyšetřování se ale sám zmínil o tom, že mu vždy imponovala profese hasiče a že v něm toto povolání vzbuzuje respekt. Nebyly u něj zjištěny postoje kvality k utrpení a bolesti, tíhnutí k tématům bolesti a k utrpení a nebyla zjištěna ani provázanost bolesti a utrpení se sexuálním vzrušením ve smyslu sadomasochistického cítění. S ohledem na jeho nevyzrálou a povrchnou a emočně postojová specifika lze u něj současně také připustit i méně zralé formy citlivosti k utrpení a bolesti jiných. Jeho vztah k romskému etniku je obecně kritický a zahrnuje negativní, emotivní a hodnotící stereotypy. Ve svém životě ale také prokázal schopnost neproblémových vztahů s tímto etnikem, když byl jedním z vedoucích dětského tábora. Také prokázal schopnost vnímat pozitivní kvality v mentalitě a kultuře Romů. Prokázal ale také připravenost k nedůvěře a zastřeným kritickým a nesnášenlivým postojům. Nebyly u něj zjištěné vyhraněné negativní postoje k romským dětem. Nebyly u něj zjištěny psychopatologické fenomény, které by problematizovaly jeho resocializaci. Jeho intelekt mu umožňuje přiměřenou racionální orientaci v realitě a sebereflexi na principech sociálních učení. Je průměrně adaptabilní, nejsou u něj asociální projevy, což je v rámci resocializace pozitivní skutečností. Vyhraněnost jeho osobnostního profilu a postojů a věk, to vše může být komplikující pro jeho prognózu resocializace. Na straně druhé lze ale také přihlídnout k úrovni jeho intelektu a k jeho adaptačním schopnostem, což je dále odvislé od jeho motivace ke změně a morální sebereflexi.

Zmocněnec poškozené A. S. v hlavním líčení předložil znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a specializace dětská psychiatrie a klinická psychologie vypracovaný na poškozenou nezletilou N. K. Byl však předložen bez znalecké doložky podle § 110a tr.ř. a soud znaleckým posudkem provedl důkaz jako důkazem listinným. Byl vypracován znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, se zvláštní specializací na dětskou psychiatrii **MUDr. Alenou Gayovou** a znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie a sexuologie **PhDr. Slavomilem Hubálkem**. Podle znaleckého posudku poškozená trpí emoční a vývojovou regresí do nižší vývojové fáze s fixací na matku ve formě separační

poruchy, která je důsledkem těžké posttraumatické stresové poruchy odpovídající věku a závažnosti traumatu. Znalci tento stav hodnotí jako stav přímo související se žhářským útokem, dlouhodobou léčbou. Lze předpokládat, že následky pro somatické a psychické zdraví budou chronické. V této souvislosti lze předpokládat propuknutí řady symptomů, zejména úzkostné, fobické a depresivní symptomatiky odvíjející se od jednotlivých vývojových fází nezletilé. Zranění, která poškozená utrpěla, vyžadovala a nadále budou vyžadovat náročné způsoby léčby. Z psychiatrického hlediska bude u poškozené hrubě narušena celková celoživotní emocionální nastavenost, sebevědomí, sebeuvědomování a schopnost vytvářet mezilidské vztahy. Narušena také bude její role jako ženy a dispozice k partnerství a mateřství. Pravděpodobné proto je, že se nezařadí do běžného sociálního ani partnerského života a míra kvality jejího života bude podstatně omezena. Také bylo provedeno bodové ohodnocení odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění podle vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 440/2001 Sb. podle položky 016 a vyčíslení bylo provedeno na 1500 bodů. Současně také byla předložena lékařská zpráva se stejnými závěry **MUDr. Petera P.**, psychiatra a psychoterapeuta pro děti a dospívající.

Stejný psychiatr také vypracoval lékařské zprávy k dalším třem nezletilým dětem. Podle lékařské zprávy u nezl. K. S. rovněž stanovil diagnózu posttraumatické stresové poruchy, u nezletilé se rozvíjí a prohlubuje tento syndrom zřejmě od okamžiku útoku na její integritu a integritu a život celé rodiny, čímž narůstá negativní ovlivnění jejího psychosociálního vývoje ve smyslu jeho zpomalení, regrese a fixace na svůj nižší vývojový stupeň s následnou ztrátou nabytých kompetencí a osobní autonomie. Důsledkem může být trvalá změna její osobnosti ve smyslu nižší schopnosti sociální adaptace, psychická a zdravotní zranitelnost, nižší odolnost na stres a vyšší pravděpodobnost rozvoje chronických afektivních poruch deprese a úzkostí.

U nezl. K. K. stanovil diagnózu smíšená úzkostná a depresivní reakce na závažný stres, jejíž ústup bude záviset na poskytování kvalifikované psychiatrické a psychologické péče. Pro případ nedostatku takové léčby lze u dítěte očekávat chronifikaci jejich obtíží a negativní dopad na osobnost ve smyslu sociální izolace, opatrnosti v mezilidských vztazích s poruchami sebedůvěry a sebeprosazování a vyhledávání pasivně submisivních pozic v těchto vztazích.

U nezl. P. K. byla předložena zpráva psychologa Mgr. Přemysla M., dětského a dorostového psychologa s obdobnými závěry jako u předchozích dětí, který u nezletilé diagnostikoval prohlubující se posttraumatickou stresovou poruchu po žhářském útku. U dítěte jsou přítomny negativní pocity spojené se znovuprožíváním traumatu, je u ní panická úzkost z neznámého a otevřeného prostoru, strach z napadení, unesení a ztráty rodičů.

MUDr. P. P. rovněž vypracoval lékařskou zprávu na poškozenou Annu S. Poškozená podle zprávy trpí rozvinutým posttraumatickým syndromem s úzkostně depresivní symptomatikou, který vznikl jako důsledek závažného několikanásobného a protahovaného traumatu, kterým byl prožitek z přímého útoku proti životu a zdraví všech členů rodiny, z traumatu bolestivých poranění a ohrožení života dcery. V klinickém obrazu jsou u ní přítomny pocity nejistoty, ohrožení, otřesení sociální

identity, změna rodinných rolí a vztahů k rodině v důsledku traumatické události. Pro případ chronifikace těchto symptomů lze u ní předpokládat depresivní poruchy, některou z forem chronických úzkostných poruch, které mohou celoživotně negativně ovlivnit její postavení v rodině, v mezilidských vztazích a ve společnosti. Příznivý vývoj jejího postižení bude záviset na psychologické, případně psychiatrické léčbě a poskytování psychologické podpory a poradenství ostatním členům rodiny.

Po provedeném dokazování soud dospěl k těmto závěrům. Pokud se týká vytipování objektu útoku, zde je třeba uvést, že J. L., který je narozen v roce xxx, sám uvedl, že ve Vítkově s rodiči bydlel do svých 16. až 17. let a poté se odstěhoval. Z uvedeného vyplývá, že objekt znal, jakož i to, že byl obyván. Podle zprávy odboru vnitřní správy Městského úřadu Vítkov V. M. s rodinou dům obývá od roku 1983. Skutečnost, že objekt k útoku vytipoval, vyplývá z prostorových odposlechnů, ve kterých bylo zaznamenáno, že řekl, že jeho úkolem bylo objekt jenom najít, měl jej již vytipován asi 3 měsíce před útokem. V souladu s tímto jeho údajem o přípravě útoku jsou také svědecké výpovědi R. M. a M. N. R. M. uvedla, že J. L. místo znal, neboť navštěvoval učiliště ve Vítkově-Podhradí a na Vítkov nadával jako na cikánské město. Z výpovědi obou těchto svědků vyplynulo, že J. L. v měsících lednu a únoru 2009 nejméně dvakrát ve večerních hodinách přijel do Vítkova, aby u R. M. přespal. Konkrétní domluva o tomto útoku mezi obžalovanými D. V., J. L. a I. M. proběhla již v baru Peklo v Opavě 17.4.2009, což vyplynulo z výpovědi J. L. a I. M. Následující den se tito obžalovaní na útoku domluvili i s V. C. Tato skutečnost vyplývá z výpovědi J. L. a I. M. podaných v přípravném řízení a u I. M. také z výpovědi podané v hlavním líčení. Z výpovědi J. L. v přípravném řízení dále vyplynulo, že se hovořilo o láhvi, kterou si chtějí hodit a že dům naposled viděl v lednu 2009. Z výpovědi I. M. v přípravném řízení vyplynulo, že J. L. hovořil o tomto domě, ve kterém se scházejí různí lidé, kteří v něm přespávají a je obydlen zřídka. Ve výpovědi ze dne 8.12.2009 I. M. uvedl, že J. L. hovořil o "cikánském baráku", chtěl by udělat něco většího a sám D. V. přišel s nápadem, že "by měli jet na cikány". S touto výpovědí vystoupil I. M. v hlavním líčení ve verzi, "že by měli Romům udělat nějaké zlo". Znovu je nutno uvést, že I. M. ve výpovědi ze dne 12.8.2009 hovořil o jejich společné domluvě o útoku dne 17.4.2009 včetně V. C. Účast na této domluvě s V. C. je s ohledem na výkaz jeho pracovní doby z tohoto dne vyloučena. I. M. ostatně v dalších výpovědích také uvedl, že s V. C. se telefonicky domluvili až dne 18.4.2009. Svědek M. H. v této souvislosti uvedl, že dne 17.4.2009 na schůzce se svými známými, mezi kterými byl také J. L., se bavili o tom, "že by bylo třeba zaškvařit nějakým cikánům, chytit dva nebo tři cigoše, dát jim přes držku". Také V. J. reprodukoval sdělení J. L. o tom, že to tehdy byl "maras". Dále je nutno poukázat na prostorový odposlech rozhovoru J. L. s V. J., zejména z 8.7.2009, ve kterém J. L. dále hovořil o láhvích z jiného města, o čtyřech, z nichž každý je z jiného města, akci domlouvali týden dopředu a že ostatním ukáže dům. Dále hovořil o vhození láhví, jejich plesknutí, dvoumetrovém plameni, křiku a situaci srovnával s obdobným útokem proti Romům v Maďarsku. Také hovořil o tom, že D. V. to spálilo obočí, měl seškvařenou bundu, později v noci navštívili O., neboť pro D. V. potřebovali léčivou mast. J. L. dále v tomto rozhovoru uvedl, že se jednalo o zviditelňovací akci a nikdo nečekal, že by v domě bylo tolik lidí. Již tyto údaje J. L. a I. M. ve výpovědích v přípravném řízení, jakož zaznamenaná sdělení J. L. při prostorovém poslechu, prokazují, že obžalovaní věděli o tom, že dům je obyván. Tyto výpovědi obžalovaných i v hlavním líčení, údaje při prostorovém odposlechu a dále zmíněné výpovědi svědků prokazují, že tohoto útoku se zúčastnil také D. V. Z

výpovědi V. C. v přípravném řízení vyplynulo, že od D. V. a I. M. již 17.4.2009 večer obdržel textové zprávy, aby za nimi na druhý den přijel, připravil láhve, hořlavinu a textile. Když se dne 18.4.2009 na tom s D. V. a I. M. domluvili, skutečně s těmito věcmi přijel za nimi do Horního Benešova. Když se později v Opavě setkali s J. L., J. L. podle V. C. hovořil o tom, "že v baráku by měli bydlet nějakí cikáni". D. V. vždy odmítl vypovídat a výpovědi spoluobžalovaných označil za lživé. Jeho účast na tomto útoku je prokazována nejen uvedenými prostorovými odposlechy, výpověďmi J. L. počínaje jeho druhou výpovědí v přípravném řízení a výpověďmi I. M. a V. C. Z výpovědi J. L., I. M. a V. C. vyplynul jejich stejný popis průběhu dalších událostí týkajících se společného setkání v Horním Benešově dne 18.4.2009 i s V. C., který automobil D. V. řídil do Opavy, kde přibráli J. L., který posléze automobil řídil ve Vítkově od místa u garáží po přípravě láhví k vytipovanému domu. Z těchto jejich výpovědí vyplynul shodný popis přípravy láhví u garáží, míst útoku se zápalnými láhvemi proti domu odleva při čelním pohledu na dům. Takže prvním útočníkem odleva byl D. V., do druhého okna láhev vhodil I. M. a V. C. láhev vhodil do třetího okna vedle vstupních dveří, to je do prvního okna místnosti, v níž spali A. S., P. K. s dětmi. A. S., P. K. s nezletilou N. K. spali na váleňdě pod tímto oknem, jak vypověděli A. S. a P. K. Údaje o popálení D. V. ve výpovědích těchto obžalovaných jsou v souladu se svědeckými výpověďmi T. V., že D. V. na jeho žádost zakoupil v lékárně Panthenol a D. V. mu řekl o svém ožehnutí včetně oděvu. Také M. K. v tomto směru vypověděl, že na hřbetu pravé nebo levé ruky D. V. viděl růžové pigmentové skvrny. M. O. hovořila o noční návštěvě J. L. z 18.4.2009 na 19.4.2009 a žádal ji o sprej na popáleniny. M. O. uvedla, že si později u D. V. povšimla popáleniny na některé jeho ruce. Také podle znalce Ing. M. Macury, Ph.D. láhev vržená do prvního okna odleva při čelním pohledu na dům byla zadržena síťovou anténou, proto nedošlo k plnému rozstříknutí benzínu do místnosti, část láhve zůstala na špaletě nebo před oknem a tím byla ohrožena osoba vrhající zápalnou láhev do okna a mohlo tak dojít k vzplanutí benzínu na potřísněných částech jejího oděvu a těle této osoby. V souladu s tím je i nález znalce MUDr. Dvořáčka, Ph.D. a v souvislosti s těmito okolnostmi je nutno mít zjištěnou barevnou změnu na hřbetu pravé ruky D. V. za následek popáleniny. Jestliže obžalovaní I. M. a V. C. v hlavním líčení změnili výpovědi zejména v tom směru, že nevěděli, že dům je obýván, mělo se jednat o skladiště kradených věcí, soud této změně a jejímu odůvodnění, že tehdy vypovídali ve stresu, nevěřil. V přípravném řízení dne 12.8.2009 I. M. a V. C. v tomto směru podali nezávisle na sobě shodné výpovědi v přítomnosti jejich obhájců, a proto jejich vědomost o obývaném objektu vyplývá i z jejich výpovědí v přípravném řízení. Opět je nutno poukázat na popis prostorového odposlechu rozhovoru J. L. s V. J. a sdělení J. L. Také je nutno zmínit svědeckou výpověď Z. O., které J. L. do telefonu v podstatě přisvědčil na její otázku, zda jdou na cikány. Obdobnou výpověď o tomto telefonátu také podala Ž. F. M. H. z rozhovoru Z. O. a Ž. F. usoudil na jejich vědomost o žhářském útoku a proto zatelefonoval na policii, jak uvedl ve svědecké výpovědi. Ze svědecké výpovědi starosty Otic J. L., jakož předloženého přestupkového spisu, bylo zjištěno, že M. H. byl 29.5.2010 zavražďován. Vědomost obžalovaných o obydleném domě dále vyplývá ze svědeckých výpovědí V. M., V. M., A. S. a P. K., že kritickou noc v obou místnostech byly zapnuté televizory, u manželů M. byla sice zatemněna obě okna, ale s horním průvěsem zatemňovací textile. V protější místnosti užívané A. S., P. K. a jejich dětmi bylo mimo horní ventilační část zatemněno jen okno u vstupních dveří, zatímco druhé okno zatemněno nebylo, takže je zřejmé, že zář televizní obrazovky byla ze silnice vidět. V této souvislosti je nutno

dodat, že podle znaleckého posudku Ing. M. Macury, Ph.D. zápalná láhev po vhození do této jejich místnosti mohla být zabrzděna zatemněním, spadla na válendu do míst, kde leželi poškození A. S., P. K. s nezl. dcerou N. a tím lze vysvětlit jejich popáleniny. Podle znalce MUDr. I. Dvořáčka, Ph.D. nejbližší epicentru hoření byla právě nezletilá poškozená N. K., která tak utrpěla rozsáhlé popáleniny. Tato skutečnost o vědomí obžalovaných o obydleném domě vyplývá ze svědeckých výpovědí F. B. o nočním prosvítání světla z oken domu. F. B., L. P. L. H. a R. M. ve svědeckých výpovědích uvedli, že nejenže měli vědomost o obydleném domě, ale že se před ním také často pohybovaly děti. Konečně je nutno poukázat na svědeckou výpověď V. M., že po vyběhnutí z hořícího domu zaslechla od automobilu zvolání "cikáni shořte či uhořte. Tento její údaj je v souladu s výpovědí F. B. v hlavním líčení. Jestliže v dřívější výpovědi v přípravném řízení F. B. tento údaj V. M. nereprodukoval, bylo to z důvodu, jak uvedl F. B. v hlavním líčení, že sám či jeho manželka nic takového neslyšeli a řekla jim to pouze V. M. Zde jen nutno poznamenat, že V. M. totéž uvedla při podávání vysvětlení na policii 3.5.2009, jak vyplývá ze spisu HZS o požáru. Vědomost o obývaném domě Romy měl také V. M. z Vítkova, podle kterého se obyvatelé domu navštěvovali s jinými Romy. Podle svědecké výpovědi R. H., službu konajícího vyšetřovatele, který se dostavil na požářiště a hovořil s přítomnými osobami, V. M. mu sdělila, že pouze viděla odjíždějící automobil, ale nesdělila, že by zaslechla nějaké pokřikování. L. K. k rozhovorům s přítomnými osobami na místě toliko uvedl, že pouze řešil, zda-li v hořícím objektu nejsou ještě jiné osoby. Skutečnost, že to V. M. vyšetřovateli M. S. neuvedla, je vysvětlitelná situací na místě požářiště a že se zejména jednalo o záchranu osob a hasební zásah. Opět je nutno poukázat na tomto místě na záznamy prostorových odposlechů, nahrávek z 8. a 9.7.2009 ve firmě Jesenické prameny a z 23.6. a 13.7.2009 v automobilu D. V. V záznamu z 8.7.2009 J. L. hovořil o šustnutí, zpětném tahu, že v domě bylo málo vzduchu, o vyšlehnutí dvoumetrového plamene, spálení obočí D. V., popsal také i průběh útoku, že ostatní tři se postavili proti baráku, zapálili láhve, vhodili je, ihned z místa odjeli, byl to masakr, slyšeli řev jakoby by byl někdo týrán a byl to mazec. J. L. také hovořil o předchozích obdobných událostech spáchaných v Maďarsku a že na osoby vyběhnuvší z domu bylo stříleno brokovnicí. Nebyl použit klasický molotov, neboť nebyl použit olej. Protože dům měl silné zdi, tzv. šedesátky s malými okny, všechno chytlo od stěny. Na akci se domlouvali týden předem, aby pro něj ostatní přijeli a ostatním ukáže, o který se jedná dům. Dne 9.7.2009 byl pouze pořízen jen částečný záznam, ve kterém byl J. L. tázán, zda-li viděli jak vybíhají, na což poprvé odpovídá, "že to bylo super a že to děcko spalo mezi nima dvouma". Ze záznamu ze dne 23.6.2009 vyplynulo, že D. V. a I. M. hovořili o jiném cikánském baráku, o zabití J. L., že byl na policejním výslechu a měli obavy z jeho donášení. D. V. hovořil i o svém výslechu na policii, jeho fotografování a snímání stop a o obavách z výsledků porovnání stop, z nálezu střeptů a expertíz textilií. Z jejich rozhovoru také vyplynuly obavy o policejním sledování a jestli by proto neměli něco vhodit do okna policejní služebny nebo pod policejní automobil. D. V. si prozpěvoval Adolf Hitler vstávej a popěvek s opakovaným refrénem SS. Z prostorového odposlechu ze dne 13.7.2009 vyplynulo, že D. V. a I. M. opět měli obavy ze svého stíhání, vzetí do vazby a také hovořili o fotografování policejních stanic. Ze všech prostorových odposlechů vyplynulo, že D. V., I. M., popřípadě i jiní, kteří byli vyslýcháni jako svědci, dne 23.6.2009 to dále byli M. K. a T. V., hovořili o svých účastech na akcích extremistických skupin a svém stylovém oblékání. Z výpisu telekomunikačního provozu telefonních stanic D. V. a Jiřího Š., tehdejšího člena

předsednictva Dělnické strany rozpuštěné Nejvyšším správním soudem 17.2.2010, vyplynulo, že D. V. s ním byl zejména v měsících lednu až dubnu 2009 do 24.4.2009 v pravidelném telefonickém kontaktu a dne 24.4.2009 uskutečnil dokonce 4 telefonické hovory. Příslušnost obžalovaných k extremistickým skupinám a hnutím vyplynula z přehledu o jejich účastech na těchto akcích v ČR i v zahraničí v letech 2006-2009. Svědek T. V. sice uvedl, že sám ani jeho kamarádi, na které byl tázán, nejsou sice organizováni v žádné skupině, ale potvrdil jejich společnou účast na některých demonstracích v Janově a v Brně. M. K. také uvedl, že D. V., J. L., I. M. a také T. V. a V. S. s ním jezdili na různé akce odporu Dělnické strany a jejich akcí se zúčastnili jako jejich sympatizanti. Vyplývá z výsledku domovních prohlídek a zajištěných věcí u D. V., I. M. a V. C. a u J. L. ze zajištěné peněženky s vyobrazením B. Mussoliniho, s jeho tézí v italštině znějící "Kdo se zastaví, je ztracen", což byla jedna z myšlenek italského fašismu. Všechny tyto zajištěné věci byly posouzeny zpracovatelem znaleckého posudku Mgr. Michalem Mazelem, byly vyposlechnuty a shlédnuty CD a DVD nosiče a ze znaleckého posudku vyplynulo, že se jedná o věci s extremistickou a neonacistickou tematikou. U D. V. se jednalo o písemnosti související s organizací POW, 2 samolepky "Lets fight a left side" s jedním kusem CD-R, útržek s poznámkou "Sprinter.Nacionaliste.com", jednu disketu, 2 ks SD karet "Kingston" 2GB, 3 ks literatury s tematikou PEX, 27 ks CD, 19 ks DVD a písemnosti jako kopie z infomapy, seznamy osob a fotografie. Vedle toho lze též poukázat na černou látkovou kšiltovku, černou kuklu s otvory, rukavice bez prstových částí, kožené pouzdro se svítilnou, což používal na demonstracích. U I. M. se jednalo o flash Voyager, 5 ks textilních nášivek, 16 ks nálepek, 1 ks leták, ústřížky POW Silesian, 5 ks triček modré barvy s nápisem Silesian Guard 14, tonfu, černý boxer, 2 trička a 1 mikina černé barvy s potisky a 3 ks jmenných seznamů "seznam POW". Vedle toho se rovněž jednalo o kuklu černé barvy. U V. C. o 20 ks oranžovomodrých nálepek s nacionální tematikou, tiskoviny s motivem nacionalismu, 4 ks triček s nápisy PEX, Adler, Anti-Antifa-Anstuart, 1 dres se symbolem 88, jeden kovový přívěšek Thoren kladivo, 2 ks kalendářů s neonacistickou tematikou, 2 ks modrých dýmovnic, 6 ks bílých respirátorů, 1 ks PS GSS, HDD Western Digital - 80 GB, 106 ks CD a DVD nosičů, 2 ks krčních pásků s nápisem Blood and honor, nášivka Adler, 1 přívěšek Keltské slunce, manuály pro nacionalisty z bruntálska, 1 modrou dýmovnici s elektrickým palníkem, 1 ks kopie útočného nože vzoru 75 ČSA, plakát, 3 šablony s nacionálním nápisem, 8 plakátů s nacionální tematikou a 29 ks CD a DVD. O naplánování tohoto útoku k výročí narození A. Hitlera také svědčí vyznačení emotikonu v kalendáři V. C. Příslušnost D. V. k neonacistickému hnutí je také prokazována jeho tetováním na pravé straně prsou s vyobrazením lebky symbolu Totenkopf - smrtihlav, který byl jedním z hlavních symbolů jednotek SS a s nápisem C 18. Na levém vnějším lýtku má tetování, švabachem psanou zkratku ACAB, znamenající text All cops are bastards - Všichni policajti jsou bastardi, což je extremistická symbolika nyní používaná neonacisty. Také J. L. má tetování na zádech, pravděpodobně se jedná o nápis skinheads a dále se jedná o vyobrazení končetiny s tetováním ženského obličej, vyobrazení na kotníku s nezřetelným tetováním a pravděpodobně se jedná o vlajky. Tetování jsou však nekvalitní a proto ani podle znaleckého posudku Ing. M. Mazela se nelze k jejich charakteru jednoznačně vyjádřit. J. L. popřel, že by byl členem jakékoliv strany, sdružení či organizace, na organizacích demonstrací se nepodílel, ale zúčastňoval se jich, jezdil na demonstrace Dělnické strany, neboť byl jejím sympatizantem. I. M. v přípravném řízení uvedl, že zná terminologie extremismu a jejich význam, takové organizace a

jejich akcí se zúčastňoval jako sympatizant, při protestech proti zvýhodňování nepřízpůsobivých občanů a také se zúčastňoval koncertů těchto skupin. Nikdy se ale nezúčastňoval výcviku členů těchto skupin. Totéž uvedl i v hlavním líčení s tím, že nikdy nebyl zapáleným neonacistou. Také V. C. v obou fázích řízení uvedl, že není registrovaným členem nebo přívržencem extremistických hnutí, ale připustil, že je sympatizantem těchto myšlenek a proto se zúčastňoval těchto mítinků, akcí a pochodů. Vhozením a roztrháním zápalných láhví a vznícením rozstříknutého benzínu vznikl za okny ve třech místech domu masivní požár s teplotou hoření benzínu od 800 do 1200 stupňů, jak vyplynulo ze znaleckého posudku Ing. M. Macury, Ph.D. I když byl požár ohlášen dne 18.4.2009 ve 23.51 hod. a první hasičská jednotka na místo přijela ve 23.55 hod. a po ní vzápětí přijely další dvě jednotky dobrovolných hasičů, požár už byl v plném vývinu a došlo k úplnému vyhoření domu včetně střechy, ke shoření jeho vybavení a všech ostatních osobních věcí poškozených. Náhlý vznik masivního požáru byl také prokázán provedeným vyšetřovacím pokusem. Je sice pravda, že vyšetřovací pokus nebyl proveden v objektu shodném s vyhořelým domem, zejména potud, že k vržení zápalných láhví při pokusu došlo pouze do dvou oken, objekt nebyl zastřešený, měl další otvory, nebyl uzavřený. Náhlý vznik požáru při vyšetřovacím pokusu byl obdobný jako v domu poškozených, jak vyplynulo ze svědeckých výpovědí poškozených V. M., V. M., A. S., P. K., jakož ze svědecké výpovědi zasahujícího hasiče L. K. a vyšetřovatele HZS, který namísto přijel v 00.24 hod. dne 19.4.2009. Totéž vyplývá i z dokumentace HZS včetně fotografií, že již v 00.10 hod. dne 19.4.2009, tj. 15 minut po příjezdu první hasičské jednotky, došlo ke vzniku intenzivního požáru půdních prostor a celé střechy a požár byl zdolán až v 03.30 hod. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistická chemická expertíza vyplývá, že některé již uvedené stopy obsahovaly alifatické aromatické uhlovodíky typické pro automobilové benzíny, pravděpodobně typu Natural, které jsou hořlavinou I. třídy nebezpečnosti. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistické mechanoskopické expertízy vyplynulo, že byly zajištěny skelné střepy, jak je již uvedeno v popisu tohoto znaleckého posudku a také kobercová tkanina a střep čirého tabulového skla. Jednalo se o hrdla láhví hnědozelené, zelené a hnědé barvy a další střepy, které předtím tvořily jeden celek. Z odborných odorologických vyjádření vyplynulo, že otisky pachových stop na hrdlech láhví zanechali J. L., I. M. a V. C., J. L. stopy na láhvi zanechal při přípravě těchto láhví k útoku u garáží ve Vítkově. Stopy D. V. nebyly těmito expertízami zjištěny, neboť jak vyplynulo z výpovědi J. L. a V. C. přípravy láhví k útoku se nezúčastnil.

Dokazování je dále nutno shrnout, že dům vytipoval J. L. a jednalo se o dům těsně vedle silnice se čtyřmi okny orientovanými k silnici, bez oplocení. Silnice byla příjezdovou a únikovou cestou. Obžalovaní se na útoku, jak již bylo uvedeno, domluvili, věděli, že dům je obýván a vybrali si k útoku noční dobu. Obžalovaní mimo J. L., který při útoku zůstal v automobilu, se maskovali kuklami, šálou, a kapuci, útok láhvemi byl proveden velkou intenzitou síly, neboť mimo prvního okna odleva v místnosti manželů M., kde byla rozbitá láhev zadržena síťovou anténou, další dvě láhve rozbily dvoje okenní tabule a proletěly až do místností, kde se rozbily a po rozstříknutí benzínu došlo k jeho vzplanutí. Jak vyplynulo z výpovědí vypovídajících obžalovaných a mechanoskopické expertízy, byly použity láhve o obsahu nejméně 0,7 litrů. I. M. a V. C. zejména v hlavním líčení uvedli, že láhve benzínem nebyly zcela naplněny, ale byly naplněny ani ne do jejich poloviny. Avšak i

toto množství benzínu ve třech láhvích bylo zcela postačující pro náhlý vznik intenzivního požáru a poškozeným při počátečním pokusu manželů M. požár uhasit nezbylo nic jiného, než dům ihned opustit a zachránit děti. Tímto útokem byli poškození proto bezprostředně ohroženi na životě jejich sežehnutím, otravou kouřovými zplodinami a k jejich usmrcení nedošlo pouze shodou okolností nezávislých na obžalovaných. Zejména proto, že V. M. ihned vzbudila svého manžela, P. K. a A. S. vyvedli děti a v důsledku rozvinutého požáru již z domu nic nemohli ani odnést. Jak vyplynulo z psychiatricko-psychologických znaleckých posudků, u D. V. z psychiatrického znaleckého posudku, obžalovaní se tohoto jednání dopustili jako trestně odpovědní pachatelé, u žádného z nich nebyla zjištěna duševní choroba či porucha anebo impulzivní porucha ve smyslu pyromanie. Každý z nich má průměrný intelekt, orientuje se v realitě, u žádného z nich nebyla zjištěna chorobná motivace, nejsou u nich projevy afinity k ohni, znali proto účinky benzínu, zvláště je mohli předpokládat v tomto použitém množství. Žádný z nich se nezobrazil jako jedinec s ambicemi na vůdcovské pozice a pouze J. L. oproti I. M. a V. C. se zobrazil jako dominantnější jedinec. Žádný z nich vůči jinému či jiným obžalovaným nebyl submisivní a ostatní obžalovaní ve vztahu k D. V. měli respekt jako k autoritě. Tohoto jednání se obžalovaní proto dopustili na základě svých svobodných rozhodnutí, v rámci své názorové rasové orientace a příslušnosti k extremistickým hnutím.

Z uvedených důvodů obžalovaní byli uznáni vinnými ze spáchání pokusu trestného činu vraždy podle § 8 odst. 1 - § 219 odst. 1,2 písm. a,b,e,g) tr. zák., neboť z jejich popsaného jednání vyplynulo, že použitím zápalných láhví s benzínem vržených do třech oken domu vznikla tři ohniska masivního požáru, chtěli usmrtit osoby přítomné v domě, o nichž věděli a k uvedenému následku nedošlo nezávisle na jejich vůli, že V. M. nespala, probudila manžela, P. K. se ihned vzbudil a s družkou A. S., byt' byli sami popáleni, zachraňovali děti. Nezl. N. K., která byla bezprostředně v ohrožení života, byla poskytnuta vysoce kvalifikovaná lékařská péče, poškozená ale ponese celoživotní následky. Útokem jí byla způsobena těžká újma na zdraví ve smyslu § 89 odst. 7 písm. f,h,ch) tr. zákona, jak bylo také kvalifikováno znalcem MUDr. I. Dvořáčkem, Ph.D., bylo jí způsobeno zohyzdění, bolestivým zraněním na 77 % těla jí byly způsobeny mučivé útrapy a jednalo se u ní o delší dobu trvající poruchu zdraví. Zranění poškozených A. S. a P. K. byla znalcem kvalifikována jako středně těžká. Ze všech uvedených okolností vyplynulo, že obžalovaní po společné domluvě chtěli poškozené úmyslně usmrtit a útoku se dopustili na více osobách, zvláště surovým a trýznivým způsobem, za který je nutno označit útok za použití hořícího benzínu, což soud uvádí oproti obžalobě krajského státního zastupitelství, útoku se dopustili i proti osobám mladším než 15 let, neboť o přítomnosti dětí, jak už bylo uvedeno, věděli, a činu se také dopustili na jiném pro příslušnost těchto osob k jiné etnické skupině. K dokonání trestného činu nedošlo v důsledku okolností nezávislých na obžalovaných. Soud jednání proto kvalifikoval jako pokus trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1,2 písm.a,b,e,g) tr. zák., který spáchali jako spolupachatelé podle § 9 odst. 2 tr. zák. Požárem došlo k úplnému zdevastování domu, takže posléze musel být demolován. Poškození ale nebyli jeho majiteli. Znalec Ing. Z. Kurečka v hlavním líčení upřesnil cenu domu nejméně na 290.000,- Kč. Soud vzhledem ke stáří domu nejméně 130 let a jeho výraznému opotřebení se s tímto závěrem znalce ztotožnil a od této částky odečetl 45 % této ceny představující přímo způsobenou škodu, tj. 131.260,- Kč. Obžalovaní tím na cizím majetku způsobili

škodu nikoliv nepatrnou, kterou se podle § 89 odst. 11 tr. zák. rozumí škoda dosahující nejméně částky 5.000,- Kč. Jednání obžalovaných proto bylo dále kvalifikováno jako trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák., který spáchali jako spolupachatelé podle § 9 odst. 2 tr. zák. Ustanovení § 257 tr. zák. zná dále jen kategorii značné škody, kterou se však rozumí škoda dosahující částky nejméně 500.000,- Kč. V případě pokusu trestného činu podle § 8 odst. 1 - § 219 odst. 1,2 písm.a,b,e,g) tr. zák. soud také použil i přísnější právní kvalifikaci podle odst. 2 § 219 tr. zák. s ohledem na kumulaci uvedených kvalifikačních okolností, čímž je z hlediska § 88 odst. 1 tr. zák. podstatně zvýšen stupeň nebezpečnosti spáchané trestné činnosti. S ohledem na uvedené okolnosti případu soud stanovil, že obžalovaní se obou trestných činů, v případě prvého ve fázi pokusu, dopustili v přímém úmyslu podle § 4 odst. 1 tr.zák., že chtěli způsobem stanoveným v trestním zákoně porušit zájem tímto zákonem chráněný.

V daném případě soud použil právní kvalifikaci podle trestního zákona účinného v úplném znění do 31.12.2009, za jehož účinnosti se obžalovaní trestné činnosti dopustili. Podle § 16 odst. 1,2 tohoto tr. zák. se trestnost činnosti posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl spáchán, podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější, přičemž mu lze uložit vždy pouze takový druh trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o trestném činu rozhoduje. Ustanovení § 219 odst. 2 tr. zák. účinného do 31.12.2009 hrozí uložením trestu odnětí svobody na 12 až 15 let nebo výjimečným trestem, zatímco podle ustanovení § 140 tr. zákoníku, zákona č. 40/2009 Sbírky, hrozí v odst. 3 v kvalifikačních okolnostech podle písm.a,c,g,i) uložení trestem odnětí svobody na 15 až 20 let nebo výjimečným trestem. Použití trestního zákona účinného do 31.12.2009 je pro obžalované proto příznivější.

Při ukládání trestu obžalovaným soud přihlédl k extrémně vysokému stupni nebezpečnosti spáchaných trestných činů pro společnost spočívající v naplánování útoku v souvislosti s výročím narození Adolfa Hitlera, ve vytipování obydlí objektu, v jeho neobvyklosti, v extrémní brutalitě, že došlo k založení masivního požáru ve třech místech domu, jehož obyvatelé byli bezprostředně ohroženi smrtí, tři osoby byly popálené a nejzávažnější život ohrožující zranění utrpěla nezletilá N. K., která ponese celoživotní následky zranění. Požárem současně došlo k úplné devastaci domu. Motivem jejich trestných činů bylo zviditelnění v rámci extremistických hnutí, jejichž byli sympatizanty. Tento útok připomíná útok při rasistických pogromech v Německu z 9. na 10. listopadu 1938 v rámci tzv. křišťálové noci vedených jednotkami SA strany NSDAP. Také bylo přihlédnuto k výši majtkové škody, že objekt, který byl poškozenými přiměřeně udržován, zatím byl obyvatelný, byl zcela devastován. U J. L. bylo dále přihlédnuto, že byl iniciátorem akce, vytipoval uvedený obývaný objekt. U D. V. také k tomu, když při setkání s I. M. dne 18.4.2009, když se ještě domlouvala účast V. C. a J. L. měli vyzvednout v Opavě, nebylo zřejmé, zda budou mít k dispozici automobil, přesto trval na provedení akce a dal k dispozici svůj automobil. Použili jej k jízdě z Horního Benešova do Opavy a Vítkova a nazpět. U D. V., I. M. a J. L. také bylo přihlédnuto, že na této akci se domluvili již 17.4.2009. U V. C., že po telefonické domluvě dne 18.4.2009 s D.V. a I. M. připravil láhve a textilie, benzín měl v kanystru automobilu a za tímto účelem vážil večerní cestu ze svého vzdáleného bydliště do Horního Benešova, Opavy, Vítkova a nazpět, třebaže jak sám uváděl, neměl dostatek peněz

a v nádrži automobilu měl málo benzínu. U V. C. je též nutno připomenout, že jeho útok láhví způsobil třem poškozeným popáleniny.

Také bylo přihlédnuto u každého z nich k dosavadnímu způsobu života obžalovaných. Pouze V. C. doposud nebyl odsouzen a v minulosti se nedopustil trestné činnosti. D. V. byl rozsudkem Okresního soudu v Opavě ze dne 8.3.2004 ve věci sp.zn. 1T 155/2003 uznán vinným ze spáchání trestného činu výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a trestného činu poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák. Trestný čin spáchal podle tohoto rozsudku se čtyřmi spoluobžalovanými, že 31.5.2003 kolem 23.55 hod. v Opavě v Jánské ulici společně s dalšími již odsouzenými a nezjištěnými osobami v celkovém počtu 40, na základě předchozí domluvy a vyzbrojení dřevěnými tyčemi o délce cca 50 cm, teleskopickými obušky, boxery a černými kuklami rozbili tyčemi a dlažebními kostkami skleněnou výplň oken a vstupních dveří do budovy diskotéky Hangár, někteří z nich vnikli dovnitř, kde rozbíjeli zařízení a mezi účastníky koncertu Punk několikrát vystřelili dráždivý plyn z plynové pistole, jiní čekali před budovou, aby napadli vybíhající účastníky a přitom rozbili okna zaparkovaného osobního automobilu a poškozením budovy a jejího zařízení byla způsobena škoda 17.088,50 Kč a osobního automobilu Škoda stojícího venku v částce 16.165,- Kč. U D. V. bylo podle § 24 odst. 1 tr. zák. upuštěno od potrestání. Stejným rozsudkem byl těmito trestnými činy uznán vinným tehdy mladistvý I. M., kterému byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu jednoho roku. Dne 4.7.2005 bylo tamním soudem u I. M. vysloveno, že se ve zkušební době podmíněného odkladu výkonu trestu odnětí svobody osvědčil. J. L. byl trestním příkazem Okresního soudu v Opavě, který byl vydán 21.1.2003 a J. L. doručen dne 31.1.2003, ve věci sp.zn. 1T 11/2003 odsouzen za dva trestné činy podpory a propagace hnutí směřující k potlačení práva a svobod člověka podle § 261 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 15 měsíců, přičemž tamním soudem bylo dne 8.7.2004 vysloveno, že se ve zkušební době podmíněného odkladu výkonu trestu odnětí svobody osvědčil. Prvý trestný čin spáchal v létě roku 2001 v Radkově u Vítkova, že spoluobviněnému mladistvému předal řadu tiskovin či jejich kopií a audiokazetu, které byly přímou i nepřímou propagací nacismu nebo neonacismu, nenávistných postojů vůči jiným skupinám občanů, které tento mladistvý předal další osobě. Druhý trestný čin spáchal 26.6.2002 v Praze-Proseku, v ulici Stránského, při shromáždění příznivců hnutí Skinheads, když svým oděvem, krátkým tričkem a krátkými kalhotami prezentoval svou tetováž zobrazující nacistické symboly užívané v letech 1933-1945 orgány tzv. III. Říše. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 7.12.2004 ve věci sp.zn. 2Tm 23/2004 byl odsouzen za trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 2 roků, přičemž tamním soudem bylo 28.8.2007 vysloveno, že se ve zkušební době podmíněného odkladu výkonu trestu odnětí svobody osvědčil. Trestný čin spáchal se dvěma spolupachateli 22.6.2002 v Praze 4, Roztylské ul., v prodejně benzinového čerpadla, kdy se spolupachateli vzal z regálu zboží za 320,- Kč, bez zaplacení se zbožím vyšli z prodejny, jejich zaměstnanec se jim snažil v odchodu zabránit a přivolat policii, pachatelé volajícího obstoupili, vyhrožovali mu a přinutili přerušit telefonát a s odcizeným zbožím odešli. Trestním příkazem Okresního soudu v Opavě ze dne 31.10.2007, doručeným J. L. dne 9.11.2007, ve věci sp.zn. 3T 162/2007, byl odsouzen za trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1 tr.

zák. k trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 1 roku, přičemž tamním soudem bylo dne 7.1.2009 vysloveno, že se ve zkušební době osvědčil. Trestný čin spáchal dne 7.3.2005 na poště v Opavě 6 při uzavírání úvěrové smlouvy se společností Home Credit Finance a uvedením údaje o svém zaměstnání a čistém měsíčním příjmu, ač byl ve skutečnosti bez zaměstnání, a byl mu poskytnut úvěr v částce 10.000,- Kč.

U D. V. je také třeba uvést, že Městský úřad v Horním Benešově dne 25.10.2007 vydal příkaz o uložení pokuty za přestupek proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm.c) zák. č. 200/90 Sb. v úplném znění a bylo mu uloženo napomenutí. Podle rozhodnutí přestupek spáchal dvěma útoky, že 18.9.2007 v Horním Benešově hrubými výrazy napadl dva poškozené, kteří jsou příbuznými, a vyhrožoval jim násilím.

Vzhledem k okolnostem odůvodňujícím extrémně vysoký stupeň nebezpečnosti trestných činů pro společnost soud rozhodl o uložení úhrnných a výjimečných trestů odnětí svobody za použití ust. § 29 odst. 2 tr. zák., ve kterém je stanovena trestní sazba od 15 do 25 let. Ve smyslu uvedených hledisek D. V., J. L. a I. M., a to každému z nich, byly uloženy úhrnné a výjimečné tresty odnětí svobody v trvání 22 roků, k jejichž výkonu byl každý z nich ze zákona podle § 39a odst. 2 písm.d) tr. zák. zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Ze stejných důvodů u každého z těchto obžalovaných bylo rozhodnuto podle § 29 odst. 1 tr. zák., že doba výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou se pro účely podmíněného propuštění do doby výkonu trestu nezapočítává. U V. C. sice byly splněny podmínky z již uvedených důvodů pro uložení úhrnného a výjimečného trestu odnětí svobody. Současně ale bylo přihlédnuto k tomu, že oproti spoluobžalovaným nebyl v minulosti odsouzen, nespáchal trestný čin, spoluobžalovaní D. V. a I. M. jej kontaktovali, aby se akce zúčastnil, akci neplánoval, nevytipoval obývaný objekt a proto mu byl diferencovaně uložen úhrnný výjimečný trest odnětí svobody v trvání 20 roků, k jehož výkonu byl ze zákona zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou a nebylo u něj učiněno rozhodnutí podle § 29 odst. 1 tr. zák.

Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna, se sídlem na uvedené adrese ve Slezské Ostravě, se k trestnímu řízení připojila řádně a včas s požadavkem na náhradu škody uplatněným vůči všem obžalovaným, aby společně a nerozdílně zaplatili částku 7.449.359,- Kč. Z této částky se 5.732.875,- Kč týká nezl. N. K., 254.437,- Kč Anny S. a 105.269,- Kč Pavla K., přičemž u nezl. N. K. k tomu přistupuje částka 1.356.778,- Kč týkající se dalších léčebných nákladů v době od 1.9.2009 do 31.1.2010. Zdravotní pojišťovna současně prokázala zaplacení těchto částek zdravotnickým zařízením. Proto bylo vysloveno, že obžalovaní jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit Revírní bratrské pokladně, zdravotní pojišťovně, celkovou částku 7.449.359,- Kč.

Pavel K. se připojil k trestnímu řízení řádně a včas s požadavkem na náhradu škody v celkové částce 99.300,- Kč. Z toho 36.000,- Kč představuje podle požadavku odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění, částka 7.300,- Kč představuje hodnotu věcí zničených požárem a současně také požádal o další náhradu za ztížení společenského uplatnění v částce 56.000,- Kč. Podle předložené lékařské zprávy Fakultní nemocnice Ostrava ze dne 11.5.2010 bodové ohodnocení

bolestného bylo stanoveno ve výši 300 bodů. Podle upraveného návrhu poškozeného ze dne 16.9.2010 uplatnil za bolestné 36.000,- Kč a za materiální škodu, zničené osobní věci, 9.000,- Kč. Soud rozhodl, že obžalovaní jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit poškozenému Pavlu K. bolestné vyčíslené na 300 bodů po 120,- Kč, tj. částku 36.000,- Kč. Ztížení společenského uplatnění, které dříve vyčíslil z tzv. procesní opatrnosti, nedoložil. Pokud se jedná o věci zničené požárem, znalcem J. Kleinem byla jejich hodnota vyčíslena na 7.300,- Kč. Ve znaleckém posudku J. Kleina se celkem jedná o 8 položek podle seznamu zničených věcí vypracovaného P. K. Jedná se o 5 ks riflových kalhot, 5 ks pánských kalhot, 10 ks pánských triček, 10 ks pánských svetrů, 10 ks pánských mikin, 10 ks pánských košilí, 2 ks pánských bund, 4 páry pánské obuvi, vše pořízené podle P. K. v roce 2009, tzn. za dobu přes 3 měsíce. Soud dospěl k závěru, že za účelem prověření tohoto nároku bude zapotřebí dále dokazovat, kde si svršky a obuv pořídil, zda-li stanovená cena odpovídá místu a času pořízení těchto věcí. Současně musí poškozený objasnit, z jakých prostředků si toto množství svršků a obuvi během třech měsíců pořídil, zvláště, že sám uvedl, že je bez příjmů a také jakýchkoliv sociálních dávek. Proto bylo rozhodnuto, že se zbytkem nároku na náhradu škody se odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Anna S. se připojila k trestnímu řízení s částkou 710.580,- Kč zahrnující podle vyčíslení 36.000,- Kč za 300 bodů bolestného, zvýšené pětinasobně na 216.000,- Kč, 38.800,- Kč za majetkovou újmu, 100.000,- Kč za ztížení společenského uplatnění, 100.000,- Kč za psychickou újmu, 780,- Kč za náklady hospitalizace a také za další náklady související s léčením poškozené nezl. N. K. v částce 200.000,- Kč a se zvýšenými náklady na dopravu v částce 55.000,- Kč. Soud rozhodl, že obžalovaní jsou povinni poškozené společně a nerozdílně zaplatit částku 36.780,- Kč. Poškozená předložila zprávu FN Ostrava ze dne 11.1.2010 o bolestném ve výši 300 bodů a dále také potvrzení o zaplacení nákladů hospitalizace v částce 780,- Kč. Soud proto rozhodl, že obžalovaní jsou povinni společně a nerozdílně poškozené Anně S. zaplatit tuto částku představující náhradu bolestného a nákladů hospitalizace. Pokud se jedná o uplatněný požadavek za zničené věci, soud učinil obdobný závěr jako u P. K., že bude zapotřebí prověřit místo a čas zakoupení věcí, které byly požárem zničeny, jakož i prověřit jejich pořizovací cenu a upřesnit jejich množství. Jinou tělesnou újmu či psychickou újmu ve smyslu bodového ohodnocení A. S. nedoložila. Pokud se jedná o léčebné náklady a náklady související ve vztahu k nezl. N. K., v tomto směru byl uplatněn jejími rodiči další nárok na náhradu škody, který je předmětem dále uvedeného výroku. Proto bylo rozhodnuto, že s těmito dalšími uplatněnými nároky se poškozená A. S. odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Nezl. N. K., zastoupená svými zákonnými zástupci, rodiči Annou S. a Pavlem K., zastoupenými zmocněncem Pavlem Uhlem, se připojila k trestnímu řízení s částkou 6.565.200,- Kč za bolestné, 2.840.000,- Kč za ztížení společenského uplatnění a 5.010,- Kč jako náhradu za majetek - oděvní svršky. Bolestné bylo stanoveno FN Ostrava ve výši 5471 bodů, což představuje částku 656.520,- Kč. Ztížení společenského uplatnění bylo vyčísleno na 2450 bodů, což představuje 294.000,- Kč, což je dohromady částka 950.520,- Kč. Podle uplatněného nároku s přihlédnutím k vyhlášce Ministerstva zdravotnictví č. 440/2001 Sb. tato částka byla zvýšena desetinásobně, což představuje částku 9.505.200,- Kč. Zmocněnec

poškozené ale ztížení společenského uplatnění úvodem hlavního líčení po přednesu obžaloby uplatnil částkou 2.840.000,- Kč. Proto oproti správnému součtu obou položek bylo vysloveno, že obžalovaní jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit poškozené nezl. N. K., zastoupené jejími zákonnými zástupci, svými rodiči, právně zastoupenými zmocněncem Pavlem Uhlem, zaplatit částku 9.405.200,- Kč. Se zbytkem nároku za ztížení společenského uplatnění a za majetkovou újmu v částce 5.010,- byla nezletilá poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, ve kterém bude zapotřebí stejně jako u ostatních jmenovaných poškozených prokazovat oprávněnost a rozsah tohoto nároku.

Nezl. K. S., zastoupená zákonným zástupcem, její matkou Annou S., právně zastoupenou zmocněncem Pavlem Uhlem, nezl. K. a P. K., zastoupené zákonnými zástupci již jmenovanými rodiči, zastoupenými zmocněncem Pavlem Uhlem, se připojili k trestnímu řízení za majetkovou újmu, u nezl. K. S. byla vyčíslena v částce 4.240,- Kč, u nezl. K. K. v částce 4.340,- Kč a P. K. v částce 4.530,- Kč. Soud tyto poškozené s jejich nároky na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť stejně jako u nezl. N. K. a dalších poškozených bude zapotřebí prokazovat místo a dobu zakoupení zničených věcí, jakož bude zapotřebí upřesnit jejich kupní ceny.

Vlasta M. byla jako poškozená o hlavním líčení vyrozuměna 24.3.2010 a Václav M. dne 29.3.2010. V přípravném řízení se k trestnímu řízení oba jmenovaní nepřipojili a písemná podání, ve kterých se připojují k trestnímu řízení, učinili v podatelně Krajského soudu v Ostravě v den zahájení hlavního líčení v 8.42 hod. Tato podání byla předsedovi senátu předložena v době začátku hlavního líčení, v době přednášené obžaloby. Po jejím přednesu se k hlavnímu líčení nedostavili, s tímto nárokem senát seznámen nebyl, nemohl být po přednesu obžaloby přečten, jak má na mysli ustanovení § 206 odst. 2 tr.ř. a proto nebyl vysloven výrok o náhradě škody ani odkazující výrok.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do 8 (osmi) dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Vrchnímu soudu v Olomouci, který o odvolání rozhoduje.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, odkazujícímu výroku nebo proto, že takový výrok učiněn nebyl.

V Ostravě dne 20.10.2010

Za správnost vyhotovení:
Jana Kozelská

JUDr. Miloslav Studnička, v.r.
předseda senátu